

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับหลักสูตร และคณะ
ปีการศึกษา 2560

คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์
มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช
(1 สิงหาคม 2560 – 31 กรกฎาคม 2561)

คำนำ

คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มีการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ภายใต้กรอบแนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามคู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557 ที่พัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในทั้งระดับหลักสูตร และระดับคณะ ซึ่งมุ่งเน้นการประเมินผลลัพธ์และกระบวนการที่เป็นระบบ ภายใต้การดำเนินการตามพันธกิจของคณะฯ เพื่อควบคุมคุณภาพ ติดตามตรวจสอบคุณภาพ และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับหลักสูตร และระดับคณะ นอกจากนี้ ปีการศึกษา 2560 คณะฯ ต้องรวบรวมข้อมูลเพื่อเตรียมจัดทำรายงานการขอรับรองสถาบันการศึกษาวิชาการพยาบาลและการผดุงครรภ์ เสนอต่อสภาการพยาบาล ในปี พ.ศ. 2562 คณะผู้จัดทำฯ จึงคัดเลือกมาตรฐานและตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์การรับรองสถาบันการศึกษาวิชาการพยาบาลและการผดุงครรภ์ที่มีผู้สำเร็จการศึกษาแล้วที่แตกต่างจากองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา ของ สกอ. มาเป็นแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาด้วย

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร และระดับคณะ ปีการศึกษา 2560 นี้จะเป็นแนวทางในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะฯ ที่ก่อให้เกิดผลการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพบัณฑิตพยาบาลของคณะฯ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรุณี เสงยศมาก)

รองคณบดีฝ่ายยุทธศาสตร์และประกันคุณภาพ

คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราชูติราช

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1	
ภาพรวมคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์	
ชื่อ	1
สถานที่ตั้ง	1
ประวัติและความเป็นมา	1
ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และค่านิยมองค์กร	4
ยุทธศาสตร์ของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์	5
การจัดการศึกษา	6
โครงสร้างองค์กรและการบริหารงาน	7
บทที่ 2	
การประกันคุณภาพการศึกษาของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์	
เหตุผลและความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา	8
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา	10
การประกันคุณภาพการศึกษา	14
ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพการศึกษา	18
การประกันคุณภาพการศึกษาภายในรอบใหม่ (พ.ศ. 2557-2561)	19
กระบวนการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	21
วิธีการประกันคุณภาพภายใน	21
ปฏิทินการประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2560	23
การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	26
นิยามศัพท์	27
บทที่ 3	
ระบบการกำกับและการประกันคุณภาพ	36
การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ตามเกณฑ์การประเมิน	38
คุณภาพการศึกษา ของ สกอ. ระดับหลักสูตร	
การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ตามเกณฑ์การประเมิน	94
คุณภาพการศึกษา ของ สกอ. ระดับคณะ	
แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	143
ภาคผนวก	149
ข้อมูลพื้นฐาน	
คำสั่งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา	

บทที่ 1

ภาพรวมคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์

ชื่อ คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

สถานที่ตั้ง

เลขที่ 131/5 ถนนขาว แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10300

โทรศัพท์ 02 241 6500 – 9 โทรสาร 02 241 6527 website:<http://www.kcn.ac.th>

ประวัติและความเป็นมาของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์

คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ได้พัฒนามาจากวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ซึ่งเป็นนามที่ได้รับพระมหากรุณาธิคุณ พระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯมหาราช เมื่อพ.ศ. 2519 ยังความปลาบปลื้มให้แก่ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร ศิษย์เก่า และนักศึกษาเป็นล้นพ้นคณะฯได้ถือกำเนิดมาจากการรวมโรงเรียนพยาบาลที่มีประวัติอันยาวนาน 2 แห่ง

แห่งที่ 1โรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัยวชิรพยาบาลแนวคิดเรื่องการก่อตั้งโรงเรียนพยาบาลมีมาตั้งแต่ก่อนปี พ.ศ. 2494ได้รับการสนับสนุนจาก ฯพณฯพลเอกมังกร พรหมโยธี คุณพระชาญ วิถีเวช (นายแพทย์แสง สุทธิพงศ์) พร้อมทั้งคณะเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลนครกรุงเทพ โดยมี นายแพทย์ประพนธ์ เสรีรัตน์ ซึ่งดำรงตำแหน่งนายแพทย์ผู้อำนวยการวชิรพยาบาล และ นายแพทย์ เสนอ ตันตฺทเศรษฐี ตำแหน่งนายแพทย์ศัลยกรรมกระดูก เป็นผู้ดำเนินการก่อตั้งและเสนอให้ได้งบประมาณในปี พ.ศ. 2495-2496 โดยใช้สถานที่ ณ วชิรพยาบาล เปิดรับสมัครนักเรียนรุ่นแรกเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2497 ในพิธีเปิดโรงเรียนพยาบาลฯ นายแพทย์ประพนธ์ เสรีรัตน์ ผู้อำนวยการวชิรพยาบาลได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งไว้หลายประการ วัตถุประสงค์ดังกล่าวทางคณะผู้บริหารยังคงยึดถือเป็นแนวปฏิบัติมาตราប់ทุกวันนี้ ดังตัวอย่างเช่น

วัตถุประสงค์ข้อ 6เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน พยาบาลมีปริมาณน้อยกว่าที่เทศบาลต้องการ และหาตัวเข้าบรรจุทำงานยาก ถ้าหน่วยงานต่างๆเข้มงวดการปกครองนักพยาบาลมักจะลาออกกัน ซึ่งมีอยู่เนืองๆ การจัดตั้งโรงเรียนพยาบาลนอกจากจะช่วยในด้านปริมาณแล้ว ยังช่วยในด้านการปกครองให้ดีขึ้นอีกด้วย เพราะนักเรียนเหล่านั้นโรงเรียนได้ปกครองมาตั้งแต่เริ่มแรก ผลของการปกครองย่อมดีกว่าที่จะปกครองผู้อื่นที่เรามิได้เคยปกครองใครมาเลย

วัตถุประสงค์ข้อ 7 นอกจากประโยชน์ที่เทศบาลได้รับในยามปกติแล้ว ในยามที่บ้านเมืองอยู่ในภาวะคับขัน ดังเช่น มีการโจมตีทางอากาศ หรือปราบจลาจล เป็นต้น เทศบาลอาจจะระดมกำลังจากนักเรียนพยาบาลไปช่วยสถานพยาบาลต่างๆของเทศบาลได้เมื่อผู้ป่วยล้มมือ

โรงเรียนพยาบาลนี้มีฐานะเป็นหน่วยการศึกษาพยาบาลของวชิรพยาบาล โดยมีสถานที่ทำการอยู่ชั้น 2 ตึกวชิราวุธสรณ์ (ตึกเหลือง) ภายในมีห้องทำงานของครู ห้องสมุด ห้องสาธิตการพยาบาล ห้องศึกษาค้นคว้า ห้องทดลองวิทยาศาสตร์ โดยใช้ห้องพระประวัติเป็นห้องเรียน ส่วนชั้นที่ 3 ใช้เป็นห้องนอนของนักเรียนพยาบาลตั้งแต่รุ่นที่ 1-4

หลักสูตรในระยะเริ่มแรกใช้หลักสูตรเช่นเดียวกับโรงเรียนพยาบาลแห่งอื่นๆ กำหนดเวลาเรียน 3 ปี 6 เดือน ต่อมาอาจารย์อภิตพิพย์ แดงสว่าง ซึ่งเป็นครูพยาบาลที่มีประสบการณ์จากศิริราชพยาบาล โดยท่านได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระราชบิดาไปศึกษาวิชาการพยาบาลทั่วไปและการบริหารโรงเรียนพยาบาลจากประเทศฟิลิปปินส์ และได้รับทุนจากมูลนิธิร็อกกี้ เฟลเลอร์ ไปศึกษาวิชาการบริหารโรงเรียนพยาบาลเพิ่มเติมจาก WesternResearchUniversity และการพยาบาลสาธารณสุขจาก TeacherCollege ประเทศสหรัฐอเมริกา ทำให้ท่านอาจารย์อภิตพิพย์สามารถนำความรู้และประสบการณ์อันทรงคุณค่ามาวางรากฐานให้แก่การศึกษาพยาบาลของโรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัยวชิรพยาบาล และเป็นผู้จัดทำหลักสูตรเพิ่มเติมเนื้อหาด้านการพยาบาลสาธารณสุข จึงเป็นหลักสูตรการพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย ใช้เวลาเรียน 4 ปี ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ทันสมัยสอดคล้องกับแผนพัฒนาสาธารณสุขแห่งชาติ ต่อมาท่านอาจารย์อภิตพิพย์ ตระหนักว่าโรงเรียนพยาบาลควรมีสถานที่เป็นสัดส่วน เพราะเป็นสถาบันการศึกษาของกุลสตรี สมควรมีห้องพักที่มีคุณภาพ มีสนามกีฬาและสถานที่พักผ่อนสันทนาการ โดยมีจุดประสงค์ผลิตพยาบาลเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนพยาบาล จึงได้มีการดำเนินการจัดซื้อที่ดินโดยความร่วมมือระหว่างนายแพทย์ประพนธ์ เสรีรัตน์ อาจารย์อภิตพิพย์ แดงสว่าง และอาจารย์สมรวย สุขพิศาล ได้ตกลงเลือกที่ดินติดริมน้ำเจ้าพระยา ซึ่งเป็นวังวัดมนาของหม่อมคลอง ไชยยันต์ (หม่อมหลวงคลอง สนิทวงศ์ เป็นหม่อมในพลเรือตรีหม่อมเจ้าถาวรมงคลวงศ์ไชยยันต์) เนื้อที่จำนวน 6 ไร่ 2 งาน 73³/₄ตารางวา เป็นจำนวนเงิน 3,473,256 บาท ที่ดินนี้ได้รับโอนเพื่อให้สร้างโรงเรียนพยาบาล เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2499 ที่ดินดังกล่าวจึงเป็นที่ตั้งของสถาบันการศึกษาพยาบาลและหอพักนักศึกษาพยาบาลตราบจนกระทั่งทุกวันนี้

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2497-2513 หลักสูตรการศึกษารับผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเรียน 4 ปี จากเดิมโรงเรียนพยาบาลฯ เป็นหน่วยการศึกษาของโรงพยาบาลวชิระ ได้เปลี่ยนสถานภาพเป็นแผนกพยาบาลและกองการศึกษาพยาบาล ซึ่งมี 2 แผนกคือ แผนกธุรการและแผนกโรงเรียน ต่อมาในปี พ.ศ. 2514 ได้ปรับปรุงหลักสูตรเป็นหลักสูตรการพยาบาลอนามัยและผดุงครรภ์ รับผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 5 สายสามัญ เรียนระยะเวลา 3 ปี 6 เดือนและเปลี่ยนชื่อจากโรงเรียนพยาบาลอนามัยและผดุงครรภ์วชิรพยาบาล เป็นวิทยาลัยพยาบาลอนามัยและผดุงครรภ์วชิรพยาบาล

แห่งที่ 2 โรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย โรงพยาบาลกลาง จากบทความที่ปรากฏในหนังสืออนุสรณ์วชิรพยาบาล รุ่นที่ 1 นิพนธ์โดยพันตรีบุลศักดิ์ วัฒนผาสุก อดีตผู้อำนวยการโรงพยาบาลกลาง

ระบุว่าเทศบาลนครกรุงเทพ เคยมีการก่อตั้งโรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์เมื่อปี พ.ศ. 2589 ณ โรงเรียนบาลกลาง โดย 2 ปีแรกให้ศึกษาวิชาพยาบาลเบื้องต้นที่โรงเรียนบาลกลาง และ 2 ปีหลังให้ไปศึกษาวิชาผดุงครรภ์และอนามัยที่วชิรพยาบาล เหตุสำคัญในการจัดตั้งเพราะความขาดแคลนพยาบาลของสองโรงพยาบาลนี้ ต่อมาในปี พ.ศ. 2491 รัฐบาลมีนโยบายขยายกิจการโรงพยาบาลออกไปทั่วประเทศ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุขขอรับโอนเอาโรงเรียนนี้ไปเป็นโรงเรียนของรัฐบาล มีสถานศึกษาอยู่ที่โรงพยาบาลหญิง ผู้บริหารของเทศบาลนครกรุงเทพในขณะนั้นยินยอมให้เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของชาติ ดังนั้น โรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัยจึงระงับกิจการไปชั่วระยะหนึ่ง

ต่อมาโรงพยาบาลกลางมีความขาดแคลนพยาบาลมากขึ้น ในปี พ.ศ. 2511 นายชำนาญ ยุวบูรณ์ นายกเทศมนตรีเทศบาลนครกรุงเทพในเวลานั้น ได้อนุมัติให้สร้างตึกโรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัยโรงพยาบาลกลาง ในพื้นที่ด้านข้างและด้านหลังของโรงพยาบาลกลาง การก่อสร้างแล้วเสร็จเมื่อ วันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2512 และได้เปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2513 รับผิดชอบสำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเรียนหลักสูตร 4 ปี มีอาจารย์เจริญศรียาภัย เป็นอาจารย์ใหญ่และนายแพทย์คัมภีร์มัลลิกะมาส เป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลกลาง ต่อมาในปี พ.ศ. 2515 รับผิดชอบสำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 5 เรียนระยะเวลา 3 ปี 6 เดือน เช่นเดียวกับวิทยาลัยพยาบาลแห่งที่ 1

ปี พ.ศ. 2513 โรงเรียนพยาบาลอนามัยและผดุงครรภ์วชิรพยาบาลได้เปิดรับสมัครนักเรียนผู้ช่วยพยาบาลรุ่นแรก โดยรับผิดชอบสำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้เวลาเรียน 1 ปี เพื่อปฏิบัติงานในโรงพยาบาลและศูนย์บริการสาธารณสุขของเทศบาลนครกรุงเทพ เปิดรับนักเรียนตามความจำเป็นเป็นครั้งคราว

ปี พ.ศ. 2519 คณะผู้บริหารกรุงเทพมหานคร มีความเห็นว่าวิทยาลัยทั้งสองแห่งดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานเช่นเดียวกัน จึงได้รวมกิจการเข้าเป็นวิทยาลัยเดียวกันขึ้นตรงต่อสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร และได้ขอพระราชทานนามจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งทรงพระราชทานนามว่า “วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์” การดำเนินงานของวิทยาลัยได้มีการพัฒนา มาเป็นลำดับเพื่อเป็นสถาบันอุดมศึกษาของกรุงเทพมหานครในการผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มีความรู้ คู่คุณธรรม และเป็นสถาบันหลักในการประสานความร่วมมือด้านวิชาการและการพัฒนาบุคลากรด้านการพยาบาลของกรุงเทพมหานคร หลักสูตรที่เปิดสอนได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการด้านสุขภาพของประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

ปี พ.ศ. 2526 วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ได้ปรับปรุงหลักสูตรเป็นประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์(เทียบเท่าปริญญาตรี) โดยใช้เวลาในการศึกษา 4 ปี

ปี พ.ศ. 2531 วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ได้มีการดำเนินงานเพื่อเป็นสถาบันสมทบของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 106 ตอนที่ 120 ลงวันที่ 1 สิงหาคม 2532 และเปลี่ยนชื่อหลักสูตรเป็นหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต

ปี พ.ศ. 2536 วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ได้เปลี่ยนมาสมทบของมหาวิทยาลัยมหิดล ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 111 ตอนพิเศษ 44 ง ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2537

วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ได้ปรับปรุงหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตทุก 4-5 ปี จึงใช้ชื่อหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2541 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2546 และฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาสามารถได้คุณลักษณะบัณฑิตสอดคล้องกับความต้องการของสังคม และมีสมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลตามที่สภาการพยาบาลกำหนด

ปี พ.ศ. 2553 วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ได้มีฐานะเป็นส่วนงานหนึ่งของมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร (นวมินทราชินราษ) โดยเรียกชื่อว่า คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2553 ในวันที่ 13 พฤศจิกายน 2553 ต่อมาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯมหาราช ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯพระราชทานนาม “มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร” เป็น “มหาวิทยาลัยนวมินทราชินราษ” ตั้งแต่วันที่ 3 มิถุนายน 2554 ตามหนังสือสำนักราชเลขาณูการที่ รล 002.4/9396 ลงวันที่ 17 มิถุนายน 2554

ในปี พ.ศ. 2554 คณะฯได้พัฒนาหลักสูตรจากฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 เป็นฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2555ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ (มคอ.1) เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณลักษณะตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิสาขานพยาบาลศาสตร์ พร้อมกันนี้ทางคณะฯได้ปรับสาระสำคัญในส่วนปรัชญาของหลักสูตรให้สอดคล้องกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนวมินทราชินราษ แผนการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งหลักสูตรนี้ผ่านการเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยนวมินทราชินราษ เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2555 ผ่านการรับรองจากสภาการพยาบาล เมื่อวันที่ 26 เมษายน 2555 และผ่านการเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 3 กันยายน 2555 โดยได้เปิดดำเนินการสอนโดยใช้หลักสูตรนี้เมื่อเดือนพฤษภาคม 2555

ปรัชญาปณิธานวิสัยทัศน์พันธกิจและค่านิยมองค์กร

ปรัชญา (philosophy)

การบรรเทาทุกข์แก่ผู้อื่นเป็นความสุขอย่างยิ่งของพวกเรา

ปณิธาน (determination)

มุ่งผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มีความรู้คู่คุณธรรม

วิสัยทัศน์ (vision)

คณะฯ เป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำแห่งมหานครเพื่อสุขภาพคนเมือง

พันธกิจ (mission)

ผลิตบัณฑิตพยาบาลและพัฒนากำลังคนด้านการพยาบาลของกรุงเทพมหานคร ให้มีสมรรถนะสากลและมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง พัฒนาเครือข่ายกับสถาบันต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อสร้างองค์ความรู้ บูรณาการผลงานวิจัยและการบริการวิชาการ ในการสร้างเสริมสุขภาพและส่งเสริมคุณภาพชีวิตคนเมืองทุกช่วงวัย รวมทั้งการทำนุบำรุงศาสนา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีไทย

ค่านิยมองค์กร (core values)

ค่านิยมของคณะพยาบาลศาสตร์คือ การุณย์ (KARUN)

K = Keeness	กระตือรือร้น สนใจใฝ่เรียนรู้ สัมผัสความเชี่ยวชาญ
A = Altruism	มีน้ำใจ คำนึงถึงผู้อื่น มีจิตสาธารณะ
R = Respect	เคารพ ให้เกียรติ และรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
U = Unity	รู้จักสามัคคี ร่วมมือร่วมใจเพื่อความสำเร็จขององค์กร
N = Nurture	มีจิตเมตตา ดูแลผู้ใช้บริการด้วยความเอื้ออาทร

ยุทธศาสตร์ของคณะพยาบาลศาสตร์เกี่ยวกับการุณย์

ยุทธศาสตร์ของคณะพยาบาลศาสตร์เกี่ยวกับการุณย์ ประกอบด้วย 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มศักยภาพการผลิตบัณฑิตพยาบาลเพื่อให้มีสมรรถนะที่พึงประสงค์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนางานวิจัย ผลงานวิชาการ และนวัตกรรมด้านการพยาบาลสุขภาพ คนเมืองโดยบูรณาการกับการเรียนการสอน และการบริการวิชาการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพกำลังคนด้านการพยาบาลเพื่อร่วมมือกับเครือข่ายในการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตคนเมือง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การทำนุบำรุงศาสนา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีไทย โดยบูรณาการกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นชุมชนมีส่วนร่วม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสู่การเป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำแห่งมหานครเพื่อสุขภาพคนเมือง

การจัดการศึกษา

ในปีการศึกษา 2560 คณะฯ ใช้ระบบหน่วยกิตในการจัดรายวิชาของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ฉบับปรับปรุง ปี พ.ศ. 2555) สำหรับชั้นปีที่ 3 และ 4 ส่วนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ฉบับปรับปรุง ปี พ.ศ. 2559) สำหรับชั้นปีที่ 1 และ 2 และได้เปิดสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต โดยใช้ระบบทวิภาค แบ่งเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ (ชั้นปีที่ 1, 2 และ 4) มีการจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนในการเรียนชั้นปีที่ 3

โครงสร้างองค์กรและการบริหารงานของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์

คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์		248			
คณบดี		1			
รองคณบดี		รองคณบดี	รองคณบดี	รองคณบดี	รองคณบดี
รองคณบดี		ผู้ช่วยคณบดี (5)		รองคณบดี	
ภาควิชาการบริหารการพยาบาลและพื้นฐานวิชาชีพ		สำนักงานคณบดี	ฝ่ายบริการทางการศึกษา	ฝ่ายกิจการนักศึกษา	
22	22	70	29	24	
หัวหน้าภาควิชาการบริหารการพยาบาลและพื้นฐานวิชาชีพ		หัวหน้าสำนักงานคณบดี		หัวหน้าฝ่ายบริการทางการศึกษา	
อาจารย์ (20)		หัวหน้าฝ่ายบริการทางการศึกษา		หัวหน้าฝ่ายกิจการนักศึกษา	
นักจัดการงานทั่วไป ปก.-ชกพ. (2)		ผู้บริหารระดับต้น (1)		ผู้บริหารระดับต้น (1)	
ภาควิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์		นักจัดการงานทั่วไป ปก.-ชกพ. (19)		นักจัดการงานทั่วไป ปก.-ชกพ. (14)	
12	12	นักทรัพยากรบุคคล ปก.-ชกพ. (3)		นักวิชาการศึกษา ปก.-ชกพ. (3)	
หัวหน้าภาควิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์		นักวิชาการการเงินและบัญชี ปก.-ชกพ. (5)		นักวิชาการคอมพิวเตอร์ ปก.-ชกพ. (3)	
อาจารย์ (11)		นักวิชาการพัสดุ ปก.-ชกพ. (3)		บรรณารักษ์ ปก.-ชกพ. (2)	
นักจัดการงานทั่วไป ปก.-ชกพ. (1)		เจ้านักงานธุรการ ปง.-ชง. (9)		นักวิชาการโสตทัศนศึกษา ปก.-ชกพ. (2)	
ภาควิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์		นายช่างเทคนิค ปง.-ชง. (5)		นักวิเทศสัมพันธ์ ปก.-ชกพ. (1)	
12	12	พนักงานทั่วไป (16)		นักวิจัย ปก.-ชกพ. (1)	
หัวหน้าภาควิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์		พนักงานขับรถยนต์ (9)		ผู้ช่วยวิจัย ปก.-ชกพ. (1)	
อาจารย์ (11)		ผู้ช่วยวิจย ปก.-ชกพ. (1)		เจ้านักงานห้องสมุด ปง.-ชง. (2)	
นักจัดการงานทั่วไป ปก.-ชกพ. (1)		เจ้านักงานโสตทัศนศึกษา ปง.-ชง. (2)		พนักงานทั่วไป (3)	
ภาควิชาการพยาบาลสาธารณสุขศาสตร์และเวชศาสตร์ชุมชนเมือง		พนักงานทั่วไป		พนักงานทั่วไป	
18	18	นักวิชาการพยาบาลสาธารณสุขศาสตร์และเวชศาสตร์ชุมชนเมือง		นักวิชาการพยาบาลสาธารณสุขศาสตร์และเวชศาสตร์ชุมชนเมือง	
หัวหน้าภาควิชาการพยาบาลสาธารณสุขศาสตร์และเวชศาสตร์ชุมชนเมือง		อาจารย์ (17)		อาจารย์ (17)	
อาจารย์ (17)		นักจัดการงานทั่วไป ปก.-ชกพ. (1)		นักจัดการงานทั่วไป ปก.-ชกพ. (1)	
ภาควิชาการพยาบาลมารดาทารก และการผดุงครรภ์		ภาควิชาการพยาบาลมารดาทารก และการผดุงครรภ์		ภาควิชาการพยาบาลมารดาทารก และการผดุงครรภ์	
26	26	หัวหน้าภาควิชาการพยาบาลมารดา-ทารก และการผดุงครรภ์		หัวหน้าภาควิชาการพยาบาลมารดา-ทารก และการผดุงครรภ์	
อาจารย์ (24)		อาจารย์ (24)		อาจารย์ (24)	
นักจัดการงานทั่วไป ปก.-ชกพ. (2)		นักจัดการงานทั่วไป ปก.-ชกพ. (2)		นักจัดการงานทั่วไป ปก.-ชกพ. (2)	
ภาควิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์ - ศัลยศาสตร์		ภาควิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์ - ศัลยศาสตร์		ภาควิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์ - ศัลยศาสตร์	
34	34	หัวหน้าภาควิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์ - ศัลยศาสตร์		หัวหน้าภาควิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์ - ศัลยศาสตร์	
อาจารย์ (32)		อาจารย์ (32)		อาจารย์ (32)	
นักจัดการงานทั่วไป ปก.-ชกพ. (2)		นักจัดการงานทั่วไป ปก.-ชกพ. (2)		นักจัดการงานทั่วไป ปก.-ชกพ. (2)	

*หมายเหตุ ตำแหน่งรองคณบดี ผู้ช่วยคณบดี และหัวหน้าภาควิชา ไม่กำหนดเลขที่ตำแหน่งในโครงสร้าง

บทที่ 2

การประกันคุณภาพการศึกษาของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์

1 เหตุผลและความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

1.1 ความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษา

ภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าวมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ ปัจจัยดังกล่าวคือ

1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศที่มีแนวโน้มแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะทำให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว

2) ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษาข้ามพรมแดนและการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต การประกอบอาชีพของบัณฑิตในอนาคต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการการรับประกันของคุณภาพการศึกษา

3) สถาบันอุดมศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน

4) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (public information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป

5) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (participation) มีความโปร่งใส (transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล

6) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในรวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

7) คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงานโดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

8) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศ แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อการประกัน คุณภาพ ของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา

9) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2554 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมและกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มี มาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม

10) กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2558 ระดับปริญญาตรี ระดับบัณฑิตศึกษา และแนวทางการบริหารเกณฑ์

1.2 วัตถุประสงค์ของการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพ การศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1) เพื่อให้สถาบันได้มีการพัฒนามุ่งสู่วิสัยทัศน์และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดย ระบบดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามเจตนารมณ์ของ พรบ. และเป็นไปตามกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานระดับชาติและนานาชาติ

2) เพื่อตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานตั้งแต่ระดับหลักสูตรคณะวิชาหรือหน่วยงาน เทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษา

3) ศึกษาในภาพรวมตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้นๆ กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์ เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบคุณภาพต่างๆ ว่าเป็นไปตามเกณฑ์ และได้ มาตรฐาน

4) เพื่อให้หลักสูตร คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพ ของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (targets) และ เป้าประสงค์(goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเอง

5) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สะท้อนจุดแข็งจุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนข้อเสนอแนะในการพัฒนา การดำเนินงานเพื่อนำไปปรับปรุงผลการดำเนินการในแต่ละระดับอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับ ขีดความสามารถของสถาบัน

6) เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษา สามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด

7) เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีข้อมูลพื้นฐาน ที่ จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

2. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา

2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” เพื่อใช้เป็นกลไกในการผดุงรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนา ติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาและหรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษา กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องมีการจัดทำรายงานประจำปี ที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและ เพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายนอก เป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการติดตามและตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาโดยคำนึงถึงความมุ่งหมายหลักการและแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ ซึ่งประเมินโดย “สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)” หรือเรียกชื่อย่อว่า “สมศ.” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้ง ในทุกรอบ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมิน ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

2.2 กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาและแก้ปัญหาอุดมศึกษาที่ไร้ทิศทาง ขาดคุณภาพ และขาดประสิทธิภาพ โดยใช้กลไกการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเป็นกลไกหลักในการดำเนินการ กล่าวคือ ให้มีการสร้างกลไกการ ประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาตามพันธกิจของสถาบันในแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีพื้นที่บริการและจุดเน้นระดับ การศึกษาที่ต่างกัน รวมทั้งมีพันธกิจและบทบาทในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศต่างกัน ตามความหลากหลายทั้งการพัฒนารูปร่าง ราก สังคม เศรษฐกิจ รวมถึงการกระจายอำนาจในระดับท้องถิ่น การขับเคลื่อนภาคการผลิตในชนบท ท้องถิ่นและระดับประเทศ จนถึงการแข่งขันในโลกาภิวัตน์ ซึ่งระบบอุดมศึกษาแต่ละกลุ่มเหล่านี้จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอุดมศึกษา

และส่งผลกระทบที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศอย่างมีนัยสำคัญ อาทิสามารถสร้างความเป็นเลิศได้ตามพันธกิจของตัวเอง สามารถตอบสนอง ต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศดีขึ้น ส่งผลเชิงบวกต่อการผลิต พัฒนาและการทำงานของอาจารย์ สามารถปรับจำนวนของบัณฑิตในสาขาที่เป็นความต้องการของสังคม ลดการว่างงาน โดยที่สถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มเหล่านี้มีกลไกร่วมกันในการประกันคุณภาพ เพื่อให้นักศึกษาสามารถต่อยอด ถ้ายโอนแลกเปลี่ยนกันได้ระหว่างกลุ่มและในระยะยาว การประเมินคุณภาพควรนำไปสู่ระบบรับรองวิทยฐานะ (accreditation) ที่นักศึกษาและสาธารณะให้ความเชื่อถือ เป็นฐานและเงื่อนไขในการจัดสรรงบประมาณของรัฐ และการสนับสนุนจากภาคเอกชน รวมทั้งการโอนย้ายหน่วยกิต

จากกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ในปี 2554 กำหนดประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา เป็น 4 กลุ่ม คือ

กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จัดฝึกอบรมสนองตอบความต้องการของท้องถิ่น เพื่อเตรียมกำลังคนที่มีความรู้เข้าสู่ภาคการผลิตจริง ในชุมชนสถาบันสนับสนุนรองรับการเปลี่ยนอาชีพพื้นฐาน เช่น แรงงานที่ออกจากภาคเกษตร เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตอันจะนำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีเพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค สถาบันมีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงาน ธุรกิจ และบุคคลในภูมิภาคเพื่อรองรับการดำรงชีพสถาบันอาจมีการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาโทด้วยก็ได้

กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตเฉพาะทางหรือเฉพาะกลุ่มสาขาวิชา ทั้งสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์กายภาพ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ สังคมศาสตร์หรือมนุษยศาสตร์รวมทั้งสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง สถาบันอาจเน้นการทำวิทยานิพนธ์หรือการวิจัย หรือเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะในการประกอบอาชีพระดับสูง หรือเน้นทั้งสองด้าน รวมทั้ง สถาบันอาจมีบทบาทในการพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ สถาบันในกลุ่มนี้อาจจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะคือ ลักษณะที่ 1 เป็นสถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา และลักษณะที่ 2 เป็น สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับ ปริญญาเอก หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับ ปริญญาเอก และเน้นการทำวิทยานิพนธ์และการวิจัยรวมถึงการวิจัยหลังปริญญาเอก สถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตที่เป็นผู้นำทางความคิดของประเทศ สถาบันมีศักยภาพในการขับเคลื่อนอุดมศึกษาไทยให้อยู่ในแนวหน้าระดับสากลมุ่งสร้างองค์ความรู้ทฤษฎี และข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ ดังนั้น การประกันคุณภาพการศึกษาจึง

ต้องสร้างกลไกการประเมินคุณภาพให้สอดคล้องกับการแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่มดังกล่าว แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) กำหนดให้อุดมศึกษาไทยในช่วงปี 2555-2559 ต้องมีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดเพื่อเป็นแหล่งความรู้ ที่ตอบสนองการแก้ไข ปัญหาวิกฤติและชี้้นำการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชาติและท้องถิ่นโดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้ เข้มแข็งขึ้นภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและต้องส่งเสริมการพัฒนาประเทศให้สามารถแข่งขัน ได้ในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มี คุณภาพ ผลิตรากำลังคนที่มีศักยภาพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน สามารถทำงานเพื่อดำรงชีพ ตนเอง และเพื่อช่วยเหลือสังคมมีคุณธรรมมีความรับผิดชอบและมีสุขภาพะทั้งร่างกายและจิตใจ รวมทั้งพัฒนาอาจารย์ให้เป็นมืออาชีพและผู้เชี่ยวชาญมืออาชีพให้เป็นอาจารย์พัฒนาริชาชีพอาจารย์ให้ เป็นที่ยอมรับของสังคมมีการจัดการเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยใช้ความรู้เทคโนโลยีและ นวัตกรรมความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งจะนำไปสู่ การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของประเทศไทย ทั้งนี้โดยอาศัยการบริหารจัดการอุดมศึกษาเชิงรุก และพระราชบัญญัติอุดมศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ปี 2559 “อุดมศึกษาเป็น แหล่งองค์ความรู้และพัฒนาากำลังคนระดับสูงที่มีคุณภาพเพื่อการพัฒนาชาติอย่างยั่งยืนสร้างสังคมการ เรียนรู้ตลอดชีวิตตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) บนพื้นฐาน ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีบทบาทสูงในสังคมประชาคมอาเซียนและมุ่งสู่คุณภาพอุดมศึกษาระดับ นานาชาติ”

2.3 มาตรฐานการอุดมศึกษา

ที่ปรากฏตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2549 ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้านได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา และ มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานย่อยทั้ง 3 ด้านนี้อยู่ในมาตรฐานการศึกษาของชาติที่ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 มาตรฐานเช่นกัน คือมาตรฐาน ที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานที่ 2 แนวการจัดการ การศึกษา มาตรฐานที่ 3 แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้ แต่ละมาตรฐานย่อยของ มาตรฐานการอุดมศึกษาจะมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการศึกษา ของชาติ เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาบรรลุตามจุดมุ่งหมาย และหลักการของ การจัดการศึกษาของชาติ

นอกเหนือจากมาตรฐานการอุดมศึกษาที่เป็นมาตรฐานแม่บทแล้ว คณะกรรมการการ อุดมศึกษาได้จัดทำ**มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา** ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2554 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการ จัดตั้งที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน คือ มาตรฐานด้านศักยภาพ และความพร้อมในการจัดการศึกษา และมาตรฐานด้านการดำเนินการตาม

ภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา และกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรีกลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง และกลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก นอกจากนี้ ยังได้จัดทำ **กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2552** เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และเพื่อเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา โดยกำหนดให้คุณภาพของบัณฑิตทุกระดับคุณวุฒิ และสาขาวิชาต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.4 กฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา

หลังจากที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดที่ทำหน้าที่กำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา ได้เสนอระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ซึ่งคณะรัฐมนตรีในการประชุม เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2543 ได้มีมติเห็นชอบกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ซึ่งต่อมาได้จัดทำเป็น **ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2545** เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติ สาระสำคัญของประกาศฉบับนี้ ระบุให้ทบวงมหาวิทยาลัยสนับสนุนและส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลรวมทั้งให้มีการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาจากภายในหรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถาบันการศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมินคุณภาพจากภายนอก รวมถึงสนับสนุนให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษาขึ้นในแต่ละคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษา เพื่อกำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ แนวทาง วิธีการตรวจสอบและประเมินระบบกลไกและประเมินผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของแต่ละคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษา

หลังจากดำเนินการตามประกาศฉบับปี พ.ศ. 2545 ไประยะหนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำ **กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546** เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในมาตรา 5 และมาตรา 47 วรรคสองโดยสาระสำคัญเกี่ยวกับระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของกฎกระทรวงฉบับนี้ยังคงไว้ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัยพ.ศ. 2545 ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ถือปฏิบัติมาอย่างต่อเนื่อง ต่อมาในปี 2553 กระทรวงศึกษาธิการได้ออก **กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 255** แทนฉบับเดิม โดยรวมการประกันคุณภาพภายในและ

ภายนอก ของการศึกษาทุกระดับไว้ในฉบับเดียวกัน โดยมีการปรับให้คณะกรรมการประกันคุณภาพ ภายในระดับ อุดมศึกษาทำหน้าที่หลัก 2 ประการ คือ 1) วางระเบียบหรือออกประกาศกำหนด หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาเพื่อส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการประกันคุณภาพ ภายในระดับอุดมศึกษาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการ อุดมศึกษา และ 2) เสนอแนะแนวทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษา โดยนำผล การประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมี การปรับเปลี่ยนให้ระบบการประกันคุณภาพภายในประกอบด้วย การประเมินคุณภาพ การติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ และกำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดจัดให้มีการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีและแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

3. การประกันคุณภาพการศึกษา

ก่อนมีประกาศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทบวงมหาวิทยาลัยได้ตระหนักดี ถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาและได้จัดทำประกาศทบวงมหาวิทยาลัยเรื่องนโยบาย และแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เพื่อเป็นแนวทาง ในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการสำคัญ 3 ประการ คือ การให้ เสรีภาพทางวิชาการ (academic freedom) ความมีอิสระในการดำเนินการของสถาบัน (institutional autonomy) และความพร้อมของสถาบันที่จะรับการตรวจสอบคุณภาพจากภายนอกตามหลักการของ ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (accountability) ต่อมาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้ระบุให้หน่วยงานต้นสังกัดและ สถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กำหนดให้สำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษา ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติสนับสนุนทรัพยากร ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและ ความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงมีหน้าที่ร่วมกับสถานศึกษา ในการจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

3.1.1 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

ด้วยกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ข้อ 33 ให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาระบบประกันคุณภาพโดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและความมี อิสระในการดำเนินการของสถานศึกษาเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพและ

มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่องและเตรียมความพร้อม เพื่อรองรับ การประกันคุณภาพภายนอก สถาบันจึงมีอิสระในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน ที่เหมาะสม สอดคล้องกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลาย ใน ระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง แต่ไม่ว่าจะเป็นระบบคุณภาพแบบ ไต จะต้องมีกระบวนการทำ งานที่เริ่มต้นจากการวางแผน การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบ ประเมิน และการปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการกิจของสถาบันบรรลุเป้าประสงค์และมี พัฒนาการอย่างต่อเนื่องขณะเดียวกันก็เป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษา สามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพหลักการที่สำคัญในการพัฒนาระบบการประกัน คุณภาพ และตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา

หลักการสำคัญในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษามี ดังต่อไปนี้

1) ส่งเสริมพันธกิจหลักและพันธกิจสนับสนุนของการอุดมศึกษาภายใต้ความสอดคล้องกับ หลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพ การศึกษา พ.ศ. 2553

2) เป็นระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครอบคลุมปัจจัยนำเข้า และกระบวนการ ซึ่งสามารถส่งเสริมและนำไปสู่ผลลัพธ์ของการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ

3) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษารอบใหม่ประกอบด้วย การ ประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยจะเริ่มใช้ในปีการศึกษา 2557

- ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มีการดำเนินการตั้งแต่การ ควบคุมคุณภาพการติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์ การประเมินฯจะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้ สามารถ ส่งเสริมสนับสนุน กำกับติดตาม การดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนดสะท้อนการจัด การศึกษาอย่างคุณภาพ

- ระบบการประกันคุณภาพภายในระดับคณะและระดับสถาบัน เป็นการดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่คณะและสถาบันพัฒนาระบบประกันคุณภาพ โดยยึดหลัก เสรีภาพทางวิชาการและควมมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา ซึ่งจะประเมินตาม ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่คณะและสถาบันต้องการให้คณะและสถาบันพัฒนา ตามศักยภาพและประเภทของกลุ่มสถาบัน ซึ่งเป็นการประเมินความเข้มแข็งทางวิชาการ

4) ให้อิสระกับสถาบันอุดมศึกษาในการออกแบบระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

5) เชื่อมโยงกับระบบคุณภาพอื่นที่กำหนดและเป็นนโยบายของ กกอ. โดยเฉพาะเรื่องกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และการเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายนอกของ สมศ. เพื่อไม่ให้เป็นการทำงานซ้ำซ้อนเกินความจำเป็นหรือสร้างภาระการทำงานของหน่วยงาน

3.1.2 มาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพ

มาตรฐานที่เป็นกรอบสำคัญในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา คือ มาตรฐานการอุดมศึกษาในขณะเดียวกันสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่นๆที่เกี่ยวข้องอีกมาก เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษามาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. หรือกรอบการปฏิบัติราชการตามมิติด้านต่างๆ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ (ก.พ.ร.) ในกรณีมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นต้น

กำหนดตัวบ่งชี้เป็น 2 ประเภท คือตัวบ่งชี้เชิงปริมาณและตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพจะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อๆ กำหนดเกณฑ์การประเมิน ตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับมีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 การประเมินเชิงคุณภาพนี้จะมีทั้งการนับจำนวนข้อและระบุว่า ผลการดำเนินงานได้กี่ข้อได้คะแนนเท่าใด กรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนน ให้ถือว่าได้ 0 คะแนน และการประเมินโดยกำหนดการให้คะแนนตามที่ได้คณะหรือสถาบันดำเนินการ และกรรมการประเมิน (peer review) จะพิจารณาผลการดำเนินการนั้นๆ ร่วมกันก่อนที่จะบันทึกคะแนนโดยมีระดับคะแนนอยู่ระหว่าง 0-5

2) ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณอยู่ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนนระหว่าง 1 ถึง 5 โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (มีจุดทศนิยม) สำหรับการแปลงผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ (ซึ่งอยู่ในรูปร้อยละหรือค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนน ทำโดยการเทียบบัญญัติไตรยางศ์ โดยที่แต่ละตัวบ่งชี้จะกำหนดค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นคะแนนเต็ม 5 ไว้คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาได้กำหนดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ นำไปใช้เป็นแนวทาง (Guideline) ในการจัดทำระบบการประกันคุณภาพภายในของแต่ละสถาบันตามความสมัครใจภายใต้การกำกับ ดูแลของสภาสถาบันอุดมศึกษา โดยระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในจะครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษาและพันธกิจด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ (1) พันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต (2) พันธกิจด้านการวิจัย (3) พันธกิจด้านการบริการวิชาการ (4) พันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและการบริหารจัดการ สำหรับการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรจะเน้นพันธกิจในด้านการผลิตบัณฑิตเป็นสำคัญ ส่วนพันธกิจด้านอื่นๆ จะเป็นการบูรณาการเข้าไว้ด้วยกัน หากเป็นตัวบ่งชี้ในระดับคณะและสถาบันจะครอบคลุมพันธกิจหลักของการอุดมศึกษารวมทั้งการบริหารจัดการได้ทั้งหมดซึ่งสามารถชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจเหล่านั้นได้ทั้งหมด ในบทที่ 4 ถึงบทที่ 6 ของคู่มือฉบับนี้ จึงได้พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปเป็นกรอบในการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในตั้งแต่ระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินจะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพเพื่อให้สามารถส่งเสริมสนับสนุนกำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพและตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นควรเชื่อมโยงหรือเป็นเรื่องเดียวกันกับการประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประกันคุณภาพการศึกษา

ภายในเน้นที่ปัจจัยนำเข้า และกระบวนการ ซึ่งภายใต้ตัวบ่งชี้ที่เป็นกระบวนการให้สามารถสะท้อนผลลัพธ์ของการดำเนินการตามกระบวนการดังกล่าวด้วย

3.1.3 กลไกการประกันคุณภาพ

ในด้านของกลไกการประกันคุณภาพผู้ที่มีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องคือคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบันที่จะต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนและเข้าใจร่วมกันทุกระดับโดยมอบหมายให้หน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบในการติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของคณะกรรมการ หรือหน่วยงานนี้ คือ การจัดระบบประกันคุณภาพพร้อมทั้งกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับคณะและสถาบันระบบประกันคุณภาพที่ใช้ต้องสามารถเชื่อมโยงให้เกิดคุณภาพของการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับหลักสูตร ระดับคณะวิชาไปจนถึงระดับสถาบัน โดยอาจจำเป็นต้องจัดทำคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงาน แต่ที่สำคัญคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ ต้องประสานงานและผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพซึ่งสามารถใช้งานร่วมกันได้ในทุกระดับ

3.1.4 ระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศ

การวัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการประกันคุณภาพ การวัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานจะไม่สามารถทำได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพหากปราศจากฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศที่เป็นจริง ถูกต้องตรงกันทุกระดับตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับหลักสูตร คณะวิชา และสถาบัน ตลอดจนเป็นข้อมูลที่สามารถเรียกใช้ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น ระบบสารสนเทศที่ดี มีประสิทธิภาพจึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา และส่งผลต่อคุณภาพในทุกขั้นตอนการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติงาน การตรวจสอบประเมิน ตลอดจนถึงการปรับปรุงและพัฒนา

4. ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 5 ที่ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 34 ได้กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่ พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงานเพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายการพัฒนาการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่อไป มาตรฐานการอุดมศึกษาที่จัดทำขึ้นฉบับนี้ได้ใช้มาตรฐานการศึกษาของชาติที่เปรียบเสมือน

ร่วมใหญ่เป็นกรอบในการพัฒนาโดยมีสาระสำคัญที่ครอบคลุมเป้าหมายและหลักการของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทย และเป็นมาตรฐานที่คำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มหรือประเภทของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ทุกสถาบันสามารถนำไปใช้กำหนดพันธกิจและมาตรฐานของการปฏิบัติงานได้

คณะกรรมการการอุดมศึกษายังได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ อาทิ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา หลักเกณฑ์การขอเปิดและดำเนินการหลักสูตรระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกล หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาประเมินคุณภาพการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกันและพัฒนาสู่สากลซึ่งทำให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างยืดหยุ่นคล่องตัวและต่อเนื่องในทุกระดับการศึกษาตลอดจนสะท้อนให้เห็นถึงมาตรฐานคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

เพื่อให้การจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทมีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด ทั้งมาตรฐานการศึกษาระดับชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาและสัมพันธ์กับมาตรฐานแห่งชาติที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอื่นๆ รวมถึงกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติจึงจำเป็นต้องมีระบบประกันคุณภาพที่พัฒนาขึ้นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ทั้งนี้ ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษา หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง และการประกันคุณภาพการศึกษา

5. การประกันคุณภาพการศึกษาภายในรอบใหม่ (พ.ศ.2557-2561)

ในปี พ.ศ.2557 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาโดยคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของหน่วยย่อยของการอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพจึงได้กำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาโดยให้พิจารณาเพิ่มเติมในสาระที่เกี่ยวข้องในกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีฉบับที่2(พ.ศ.2551-2565)แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่11 (พ.ศ.2555-2559)มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548 รวมทั้งกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 ทั้งนี้ได้กำหนดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน3ระดับคือระดับหลักสูตรระดับคณะ (สำนักวิชา)และระดับสถาบันโดยมีองค์ประกอบประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามพันธกิจ4ด้านของสถาบันอุดมศึกษาและเพิ่มเติม

ด้านอื่นๆที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในทั้งระดับหลักสูตรสำนักวิชาและสถาบันดำเนินการไปพร้อมกันหากเป็นตัวบ่งชี้ที่เน้นกระบวนการจะต้องมีการประเมินผลลัพธ์ภายใต้การดำเนินการตามตัวบ่งชี้กระบวนการดังกล่าวด้วย (process performance) ซึ่งได้กำหนดหลักการพัฒนาไว้ดังนี้

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานองค์ประกอบที่ 2 บัณฑิตขององค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตรการเรียนการสอนการประเมินผู้เรียนและ องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรครอบคลุมเรื่องการส่งเสริมพัฒนานักศึกษาการวางระบบกระบวนการจัดการเรียนการสอนจำนวน อาจารย์ต่อนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา (โดยเฉพาะการคุมวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตร) ผลงานทางวิชาการผลงานวิจัยของคณาจารย์สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งคุณภาพบัณฑิตซึ่งจะพิจารณาจากการมีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระคุณภาพผลงานตีพิมพ์ และเผยแพร่ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ (สำนักวิชา) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิตขององค์ประกอบที่ 2 การวิจัยขององค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมและองค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับ คณะ (สำนักวิชา) ครอบคลุมการดำเนินงานของ คณะ (สำนักวิชา) เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของแต่ละหลักสูตรที่คณะ (สำนักวิชา) ดูแล รวมทั้งกิจกรรมนักศึกษาการบริการนักศึกษาการให้บริการทางวิชาการการวิจัยการบริหารจัดการและการประกันคุณภาพของคณะ (สำนักวิชา)

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบันประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิตขององค์ประกอบที่ 2 การวิจัยขององค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมและองค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบันพิจารณาให้เป็นไปตามมาตรฐาน สถาบันอุดมศึกษาได้แก่มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษาประกอบด้วยด้าน ภายนอกด้านวิชาการด้านการเงิน ด้านการบริหารจัดการมาตรฐาน ด้านการดำเนินการตามภารกิจของ สถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วยด้านการผลิตบัณฑิตด้านการวิจัยด้านการให้บริการทางวิชาการแก่ สังคมด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งนี้ควรมุ่งเน้นการประกันคุณภาพการดำเนินการของ สถาบันเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของแต่ละคณะ (สำนักวิชา) โดยครอบคลุมในด้าน ภายนอก และภารกิจของสถาบันรวมถึงการประกันคุณภาพในภาพรวม จุดมุ่งหมายของการประกัน คุณภาพการศึกษาภายในแต่ละระดับเพื่อการควบคุมคุณภาพการติดตามตรวจสอบคุณภาพและการ พัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับหลักสูตรระดับคณะ (สำนักวิชา) และระดับสถาบันให้ได้ข้อมูล

ที่ชี้ผลการบริหารจัดการหลักสูตรที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษาของแต่ละคณะ (สำนักวิชา) และภาพรวมของสถาบันอื่นจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางและพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์และมาตรฐานที่ตั้งไว้อย่างต่อเนื่องเพื่อจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทุกปีการศึกษาตลอดจนเพื่อรองรับการติดตามตรวจสอบอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีตามกฎกระทรวงฯ รวมทั้งการสร้างเชื่อมั่นต่อสังคมในเรื่องคุณภาพบัณฑิตโดยผู้เรียนมีงานทำผู้เรียนมีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและเพื่อประกอบการพิจารณาขึ้นทะเบียนหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552

อย่างไรก็ตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในรอบใหม่นี้จะมุ่งเน้นที่การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรให้มีการดำเนินการตั้งแต่การวางระบบคุณภาพการควบคุมคุณภาพการติดตามตรวจสอบคุณภาพการประเมินคุณภาพและการพัฒนาคุณภาพเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้ใช้บัณฑิตและส่งเสริมสนับสนุนกำกับติดตามการดำเนินงานของคณะ(สำนักวิชา)และสถาบันให้เป็นไปตามมาตรฐานและวิสัยทัศน์ที่สถาบันอุดมศึกษากำหนดโดยให้สะท้อนผลการจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพมีการควบคุมคุณภาพในทุกขั้นตอนของการผลิตบัณฑิตในแต่ละปีการศึกษาโดยคณะกรรมการประจำคณะ (หลักสูตร) มีการตรวจสอบติดตามคุณภาพผลการผลิตบัณฑิตโดยคณะกรรมการประจำสำนักวิชาและคณะกรรมการระดับสถาบันในทุกปีการศึกษามีความเชื่อมโยงกับระบบการประเมินคุณภาพภายนอกที่จะมีการรับรองคุณภาพการศึกษาระดับชาติรวมทั้งมีการประเมินคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่สะท้อนผลของการผลิตบัณฑิตในแต่ละปีการศึกษาเพื่อสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษา

6. กระบวนการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาเกิดประโยชน์จึงควรมีแนวทางการจัดกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามวงจรคุณภาพประกอบด้วย 4 ขั้นตอนคือการวางแผน (Plan) การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Check/Study) และการเสนอแนวทางการปรับปรุง (Act) โดยมีรายละเอียดดังนี้

P = เริ่มกระบวนการวางแผนการประเมินตั้งแต่ต้นปีการศึกษาโดยนำผลการประเมินปีก่อนหน้ามาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนโดยต้องเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนสิงหาคมเนื่องจากใช้ระบบเปิด-ปิดภาคการศึกษาตามอาเซียน

D = ดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงานตั้งแต่ต้นปีการศึกษาคือเดือนที่1-12 ของปีการศึกษา(เดือนสิงหาคม-กรกฎาคมปีถัดไป)

C/S = ดำเนินการประเมินคุณภาพในระดับหลักสูตรระดับคณะและระดับสถาบันระหว่างเดือนเดือนสิงหาคม-ตุลาคมของปีถัดไป

A = วางแผนปรับปรุงการศึกษาและดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมินโดยคณะกรรมการบริหารระดับหลักสูตรระดับคณะและระดับสถาบันโดยนำข้อเสนอแนะและผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน(รวมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประจำคณะฯ)มาจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีและเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไปหรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปีหรืองบประมาณพิเศษ

7. วิธีการประกันคุณภาพภายใน

วิธีการประกันคุณภาพภายในกำหนดไว้ดังนี้

1. วางแผนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในประจำปีการศึกษา
2. รวบรวมข้อมูลระยะเวลา 12 เดือนตามตัวบ่งชี้ที่ได้ประกาศใช้บนระบบ CHE QA online และให้มีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเป็นประจำทุกปีทั้งระดับหลักสูตรระดับคณะและระดับสถาบัน
3. หลักสูตรเตรียมการประเมินตนเองระดับหลักสูตรและจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับหลักสูตรผ่านระบบ CHE QA online
4. นำผลการประเมินระดับหลักสูตรมาจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับคณะฯ
5. นำผลการประเมินระดับหลักสูตรผลการประเมินระดับคณะฯ เสนอต่อมหาวิทยาลัยเพื่อจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับมหาวิทยาลัย
6. ผู้บริหารนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในที่คณะฯ แต่งตั้ง (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงานแผนปฏิบัติการประจำปีและแผนยุทธศาสตร์
7. ส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในผ่านระบบ CHE QA online ภายใน 120 วัน นับจากสิ้นปีการศึกษา

คณะฯ ต้องมีการประเมินตนเองตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพภายในทุกปีการศึกษาทั้งระดับหลักสูตรระดับคณะและระดับมหาวิทยาลัยตามลำดับโดยคณะฯ เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินและส่งผลการประเมินให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบผ่านระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA online)

กรณีที่ต้องการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 องค์ประกอบของคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรกำหนดไว้ดังนี้

- ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนอย่างน้อย 3 คน โดยเกินกว่ากึ่งหนึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันและอย่างน้อยหนึ่งคนต้องมีคุณวุฒิตตรงกับสาขาวิชาที่ขอรับการประเมิน
- ประธานกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน

ทั้งนี้คณะกรรมการทุกคนต้องเป็นผู้ที่ขึ้นทะเบียนผู้ประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

คุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตรของแต่ละระดับการศึกษาเป็นดังนี้

- ระดับปริญญาตรีคณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาโทขึ้นไปหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป
- ระดับปริญญาโทคณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป
- ระดับปริญญาเอกคณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับศาสตราจารย์ขึ้นไป

8. ปฏิทินการประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2560 คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

ลำดับ	กิจกรรม	ปี พ.ศ. 2560					ปี พ.ศ. 2561									
		ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.
1	วางแผนการประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2560				←											
2	แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา				↔											
3	จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา (Quality Improvement Plan) ปีการศึกษา 2560					↔										
4	ประชุมคณะกรรมการ ฯ เพื่อพิจารณาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การดำเนินงานแต่ละองค์ประกอบ					←										
5	จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2560							↔								
6	จัดโครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อรับรองคุณภาพการศึกษา								↔			↔				
7	รวบรวมเอกสารหลักฐานอ้างอิงตามตัวบ่งชี้ของ สกอ.และ สภาการพยาบาล	←														→

ลำดับ	กิจกรรม	ปี พ.ศ. 2560					ปี พ.ศ. 2561									
		ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.
8	กำหนดกรอบเวลาในการเขียน รายงานประเมินตนเอง - ระดับหน่วยงาน - ระดับคณะ															
9	แต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน คุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงาน															
10	ประเมินคุณภาพการศึกษาระดับ หน่วยงาน															
11	รวบรวม SAR ของหน่วยงานเพื่อ เขียนรายงานประเมินตนเองของ คณะ (SAR)															
12	แต่งตั้งคณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นคณะกรรมการ ประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2560															
13	รับการตรวจประเมินคุณภาพ การศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2560 ระดับหลักสูตร และระดับคณะ															
14	บันทึกข้อมูล และหลักฐานอ้างอิง															

ลำดับ	กิจกรรม	ปี พ.ศ. 2560					ปี พ.ศ. 2561									
		ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.
	เข้าระบบ QA file และ CHE QA Online															

9. การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์

คณะฯ ได้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยแบ่งเป็น 2 ระดับคือระดับหลักสูตรและระดับคณะซึ่งมีกระบวนการดำเนินงานดังนี้

1. ระดับหลักสูตร

1) เก็บรวบรวมข้อมูลตามตัวบ่งชี้ของหลักสูตรสำหรับจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับหลักสูตร (ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับมคอ.7)

2) ส่งรายงานการประเมินตนเองเพื่อจัดทำรายงานการประเมินตนเองในระดับคณะฯ

3) นำผลการประเมินไปใช้กำหนดแนวทางในการเสริมจุดเด่นและโอกาสในการพัฒนาตามองค์ประกอบเพื่อนำไปสู่การวางแผนนโยบายและพัฒนาคณะฯ ในปีการศึกษาต่อไป

2. ระดับคณะ

1) เก็บรวบรวมข้อมูลตามตัวบ่งชี้ของคณะฯสำหรับจัดทำรายงานการประเมินตนเอง(SAR) ของหน่วยงาน

2) การคำนวณผลการประเมินแบ่งเป็น 2 แบบดังนี้

- **รายองค์ประกอบ** นำคะแนนทุกตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบมารวมกันหารด้วยจำนวนตัวบ่งชี้ทั้งหมดในองค์ประกอบนั้นจะเป็นคะแนนเฉลี่ยรายองค์ประกอบ

- **ภาพรวม** นำคะแนนทุกตัวบ่งชี้ของทุกองค์ประกอบมารวมกันหารด้วยจำนวนตัวบ่งชี้ทั้งหมดของทุกองค์ประกอบจะเป็นคะแนนเฉลี่ยในภาพรวม

3) การเขียนรายงาน

4) การตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะทำให้หน่วยงานได้ทราบถึงสถานะของตนเองว่ามีจุดเด่น-จุดที่ควรพัฒนาอย่างไรบ้างและนำผลที่ได้ไปพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานของคณะต่อไป

5) ส่งรายงานการประเมินตนเองให้คณะกรรมการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย เพื่อจัดทำรายงานในภาพรวมระดับมหาวิทยาลัย

6) นำผลประเมินไปใช้กำหนดแนวทางในการเสริมจุดเด่นและแนวทางแก้ไขจุดที่ควรพัฒนาตามองค์ประกอบเพื่อนำไปสู่การวางแผนนโยบายและพัฒนาคณะฯ ในปีการศึกษาต่อไป

หมายเหตุ: คณะฯ ได้จัดให้มีการประเมินคุณภาพการศึกษาของภาควิชาฯ และฝ่ายฯ ด้วยโดยระบุตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบทั้งระดับหลักสูตร และระดับคณะ

การประเมินคุณภาพภายนอก (สมศ.)

สำหรับในการประเมินคุณภาพภายนอก (สมศ.) ในปีการศึกษา 2560 ยังไม่มีเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา

10. นิยามศัพท์

การจัดการความรู้(KnowledgeManagement:KM)หมายถึง การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์การซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์การสามารถเข้าถึงความรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด โดยที่ความรู้มี 2 ประเภท คือ

1. ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน(TacitKnowledge)เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่างๆเป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่ายเช่นทักษะในการทำงานงานฝีมือหรือการคิดเชิงวิเคราะห์บางครั้งจึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม

2. ความรู้ที่ชัดแจ้ง(ExplicitKnowledge)เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวม ถ่ายทอดได้ โดยผ่านวิธีต่างๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่างๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรมนพ.วิจารณ์ พานิช ได้ให้ความหมายของคำว่า “การจัดการความรู้” คือ เครื่องมือเพื่อการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย 4 ประการไปพร้อมๆ กัน ได้แก่ บรรลุเป้าหมายของงาน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรไปเป็นองค์กรเรียนรู้ และบรรลุความเป็นชุมชน เป็นหมู่คณะ ความเอื้ออาทรระหว่างกันในที่ทำงาน

การจัดการความรู้เป็นการดำเนินการอย่างน้อย 6 ประการต่อความรู้ ได้แก่

- (1) การกำหนดความรู้ที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กร
- (2) การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ
- (3) การปรับปรุง ดัดแปลง หรือสร้างความรู้บางส่วนให้เหมาะต่อการใช้งานของตน
- (4) การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจการงานของตน
- (5) การนำประสบการณ์จากการทำงาน และการประยุกต์ใช้ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสกัด “ขุมความรู้” ออกมาบันทึกไว้
- (6) การจัดบันทึก “ขุมความรู้” และ “แก่นความรู้” สำหรับไว้ใช้งาน และปรับปรุงเป็นชุดความรู้ที่ครบถ้วน ลุ่มลึกและเชื่อมโยงมากขึ้น เหมาะต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้น

โดยที่การดำเนินการ 6 ประการนี้บูรณาการเป็นเนื้อเดียวกัน ความรู้ที่เกี่ยวข้องเป็นทั้งความรู้ที่ชัดแจ้งอยู่ในรูปของตัวหนังสือหรือรหัสอย่างอื่นที่เข้าใจได้ทั่วไป (explicitknowledge) และความรู้ฝังลึกอยู่ในสมอง (tacitknowledge) ที่อยู่ในคน ทั้งที่อยู่ในใจ (ความเชื่อ ค่านิยม) อยู่ในสมอง (เหตุผล) และอยู่ในมือ และส่วนอื่นๆ ของร่างกาย (ทักษะในการปฏิบัติ) การจัดการความรู้เป็นกิจกรรมที่คนจำนวนหนึ่งทำร่วมกันไม่ใช่กิจกรรมที่ทำโดยคนคนเดียว

การตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หมายถึง การตีพิมพ์ผลงานวิชาการฉบับสมบูรณ์ในลักษณะของรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับคณะ และต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (peerreview) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย

การเทียบเคียงผลการดำเนินงาน (Benchmarking) หมายถึง วิธีการในการวัดและเปรียบเทียบ ผลผลิต บริการและวิธีการปฏิบัติกับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่า เพื่อนำผลการเปรียบเทียบมาใช้ในการปรับปรุงองค์กรของตนเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางธุรกิจ

การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรรทรัพยากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (organization-wide goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผล เป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (alignment) ซึ่งการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายใน ระบบการจัดการ ผลการดำเนินการมีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ หมายถึง โครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทย กับประเทศอื่น

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ หมายถึง การเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ(อย่างน้อย 5 ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน หมายถึง การเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ไม่จำเป็นต้องไป แสดงในต่างประเทศ

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ผลงานในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานการประชุม หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพ อย่างน้อยร้อยละ 25 โดยต้องมีผู้ประเมินบทความที่ เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นด้วย และมีบทความที่มาจากหน่วยงานภายนอกสถาบันอย่างน้อย 3 หน่วยงาน และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่า ร้อยละ 25

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัย ในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (ull paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็น ผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็น ผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น และบทความที่มาจากต่างประเทศอย่างน้อย 3 ประเทศ และรวมกันแล้วไม่น้อย กว่าร้อยละ 25

***บทบาทในการประชุมวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติ** ที่นำเสนอให้กองบรรณาธิการหรือคณะกรรมการจัดประชุมพิจารณาคัดเลือก ต้องเป็นฉบับสมบูรณ์ (full paper) และได้รับการตีพิมพ์แล้ว ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหา หรือการเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ ตลอดจนจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้าหรือทดลอง วิเคราะห์และตีความข้อมูล ตลอดจนสรุปผลอย่างมีระบบ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะประเภทต่างๆที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิก ศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียนงานสร้างสรรค์ทางศิลปะได้แก่ (1)ทัศนศิลป์(visualart)ประกอบด้วยผลงานด้านจิตรกรรมประติมากรรมภาพพิมพ์ ภาพถ่ายภาพยนตร์สื่อประสมสถาปัตยกรรมและงานออกแบบประเภทอื่นๆ(2) ศิลปะการแสดง (performancearts) ประกอบด้วย ดุริยางคศิลป์นาฏยศิลป์รวมทั้งการแสดงรูปแบบต่างๆและ (3)วรรณศิลป์(literature)ซึ่งประกอบด้วยบทประพันธ์และกวีนิพนธ์รูปแบบต่างๆ

แนวโน้ม (Trends) หมายถึง สารสนเทศที่เป็นตัวเลขซึ่งแสดงให้เห็นทิศทางและอัตราการเปลี่ยนแปลงของสถาบัน หรือความคงเส้นคงวาของผลการดำเนินการในแต่ละช่วงเวลา แนวโน้มแสดงผลการดำเนินการของสถาบันตามลำดับเวลา โดยทั่วไปการแสดงแนวโน้มได้จะต้องมีข้อมูลในอดีตอย่างน้อยสามจุด (ไม่รวมค่าคาดการณ์) ทั้งนี้ ในทางสถิติ อาจจำเป็นต้องแสดงจำนวนข้อมูลมากกว่านี้เพื่อยืนยันแนวโน้มระยะห่าง ระหว่างจุดข้อมูลที่แสดงแนวโน้ม ขึ้นกับรอบเวลาของกระบวนการที่นำเสนอ หากรอบเวลายาวขึ้นต้องมีการวัดถี่ขึ้น ในขณะที่รอบเวลาที่ยาวกว่า อาจต้องใช้ช่วงเวลาที่ยาวนานจึงจะทราบแนวโน้มที่สื่อความหมายได้ชัดเจน

แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้สถาบันประสบความสำเร็จ หรือสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้นๆ มีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ บันทึกลงเป็นเอกสาร เผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ประสบการณ์ด้านการทำวิจัย หมายถึง มีประสบการณ์ด้านการทำวิจัยเป็นผลสำเร็จมาแล้วโดยมีหลักฐานเป็นผลงานที่นำเสนอในที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (proceeding)ที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (peerreview) หรือตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (peerreview)หรือเป็นผลงานที่เป็นรูปเล่มซึ่งนำเสนอแหล่งทุนวิจัยหรือนำเสนอผู้ว่าจ้างในการทำวิจัยนั้นๆ และเป็นผลงานที่แหล่งทุนวิจัยหรือผู้ว่าจ้างวิจัยได้ตรวจรับงานเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นผลงานที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร โดยให้รายงานผลงานวิจัยของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคนไว้ในเอกสารหลักสูตร ทั้งนี้ การรายงาน

ผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ให้รายงานในลักษณะของการเขียนบรรณานุกรม หรือการเขียนเอกสารอ้างอิงทางวิชาการ กล่าวคือ ระบุชื่อเจ้าของผลงาน ชื่อผลงาน ปีที่พิมพ์และแหล่งที่พิมพ์ เผยแพร่ผลงาน

ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของกกอ.

ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของสกอ.

แผนกลยุทธ์ หมายถึง แผนระยะยาวของสถาบันโดยทั่วไปมักใช้เวลา 5 ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนาของสถาบัน แผนกลยุทธ์ประกอบไปด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม กลยุทธ์ต่างๆ ของสถาบันควรครอบคลุมทุกภารกิจของสถาบันซึ่งต้องมีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแต่ละกลยุทธ์และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เพื่อวัดระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามกลยุทธ์ โดยสถาบันนำแผนกลยุทธ์มาจัดทำแผนดำเนินงานหรือแผนปฏิบัติการประจำปี

แผนกลยุทธ์ทางการเงิน หมายถึง แผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของสถาบันที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน สถาบันควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่สถาบันใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้นจึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอก หรือศิษย์เก่า หรือสถาบันจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่นๆ อีกเพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นมูลค่า รวมทั้งมีการวิเคราะห์ต้นทุนของการดำเนินงานด้วย เช่น ต้นทุนต่อหน่วยในการผลิตบัณฑิตในแต่ละหลักสูตร โดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

แผนปฏิบัติการประจำปี หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน 1 ปี เป็นแผนที่ถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ลงสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ ประกอบด้วย โครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่จะต้องดำเนินการในปีนั้นๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น รวมทั้งมีการระบุ

ผู้รับผิดชอบหลักหรือหัวหน้าโครงการ งบประมาณในการดำเนินงาน รายละเอียดและทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน

พหุวิทยาการ หรือ สหวิทยาการ หลักสูตรพหุวิทยาการ

พหุวิทยาการ(Multidisciplinary)หรือสหวิทยาการ (Interdisciplinary) หมายถึงการใช้องค์ความรู้หลายสาขาวิชาหลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์มาผสมผสานใช้ในการวิเคราะห์วิจัยและสังเคราะห์ขึ้นเป็นองค์ความรู้ใหม่และพัฒนาเป็นศาสตร์ใหม่ขึ้น

หลักสูตรพหุวิทยาการ(Multidisciplinary) หมายถึง วิธีการที่นำเอาความรู้หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์เข้ามาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์วิจัยจนกระทั่งผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้องค์ความรู้เป็นศาสตร์ใหม่ขึ้นหรือเกิดอนุศาสตร์ใหม่ขึ้น

• ตัวอย่างหลักสูตรที่เป็นพหุวิทยาการ เช่น วิศวกรรมชีวการแพทย์ (วิศวกรรมศาสตร์+ แพทย์ศาสตร์) ภูมิศาสตร์สารสนเทศ (ภูมิศาสตร์+เทคโนโลยีสารสนเทศ) วิศวกรรมนาโน (วิศวกรรมศาสตร์+วิทยาศาสตร์-เคมี)

• ตัวอย่างหลักสูตรที่ไม่ใช่พหุวิทยาการเช่น คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การศึกษาเพื่อการพัฒนา

พินิจพิจารณา (PeerReview) หมายถึง การตรวจเยี่ยมโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ ซึ่งสามารถให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเชิงพัฒนาแก่สถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพและสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อเสนอแนะในเชิงพัฒนาแก่สถาบันอุดมศึกษา

ระบบและกลไก

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่นๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์การ หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หมายถึง สาขาวิชาตามคุณวุฒิหรือตำแหน่งทางวิชาการที่สัมพันธ์กับศาสตร์ที่เปิดสอน มิใช่สัมพันธ์กับรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรเช่นเป็นศาสตร์ในกลุ่มสาขาวิชา (Field of Education) เดียวกัน ตาม ISCED 2013 (กกอ. ในการประชุมครั้งที่ 12/2554 เมื่อ 17 พฤศจิกายน 2554 หนังสือเวียนที่ศษ 0506(2)/ว506 ลงวันที่ 22 ธันวาคม 2554)

หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึงหน่วยงานภายนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่นระดับจังหวัด)หรือรัฐวิสาหกิจหรือองค์การมหาชนหรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน(เช่นสภาอุตสาหกรรมสภาหอการค้าสภาวิชาชีพ)

หลักธรรมาภิบาล หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการต่างๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชน ธรรมที่ใช้ในการบริหารนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ หากได้มีความหมายเพียงหลักธรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่รวมถึงศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และความถูกต้องชอบธรรม ทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมีและพึงประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความโปร่งใสตรวจสอบได้ การปราศจากการแทรกแซงจากองค์การภายนอก เป็นต้น

หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่เหมาะสมจะนำมาปรับใช้ในภาครัฐมี 10 องค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักประสิทธิภาพ (Effectiveness) คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนโดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนา ปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบ

2. หลักประสิทธิผล (Efficiency) คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์กรสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

3. หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

4. หลักการรับผิดชอบ (Accountability) คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงให้เห็นความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

5. หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชัดแจ้งได้เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้

6. หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหา หรือประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

7. หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่นๆ (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชนดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

8. หลักนิติธรรม (Rule of Law) คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

9. หลักความเสมอภาค (Equity) คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับการอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่มีการแบ่งแยกด้าน ชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่นๆ

10. หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

อาจารย์ หมายถึง คณาจารย์ ซึ่งจะมีตำแหน่งทางวิชาการที่ประกอบด้วย อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาที่มีหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัย และปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลาตามภาระงานที่รับผิดชอบในหลักสูตรที่เปิดสอน (มิใช่เต็มเวลาตามเวลาทำการ) (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548)

สำหรับอาจารย์ที่สถาบันจ้างเข้ามาเป็นอาจารย์ประจำด้วยเงินรายได้หน่วยงานจะต้องมีสัญญาจ้างที่มีการระบุระยะเวลาการจ้างอย่างชัดเจนและไม่น้อยกว่า 9 เดือน ในสัญญาจ้างจะต้องระบุหน้าที่ภาระงานให้ชัดเจนไม่น้อยกว่าหน้าที่ของอาจารย์ประจำตามที่กำหนดตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ให้นับระยะเวลาการทำงานสำหรับอาจารย์ที่บรรจุใหม่ในปีที่ประเมิน ดังนี้

9-12 เดือน คิดเป็น 1 คน

6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน คิดเป็น 0.5 คน

น้อยกว่า 6 เดือน ไม่สามารถนำมานับได้

อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำเต็มเวลาที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารหลักสูตร และจัด การเรียนการสอน โดยวางแผน ติดตาม ทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร และปฏิบัติงานประจำหลักสูตรนั้น ตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น มีคุณวุฒิตรงหรือ

สัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่า 5 คน และทุกคนเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นอาจารย์ประจำหลักสูตร ระดับปริญญาโทและปริญญาเอกในสาขาวิชาเดียวกันได้ หรือเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรในหลักสูตร พหุวิทยาการได้อีก 1 หลักสูตร โดยต้องเป็นหลักสูตรที่ตรงหรือสัมพันธ์กับ หลักสูตรที่ได้ประจำอยู่แล้ว (คณะกรรมการการอุดมศึกษาในการประชุมครั้งที่ 2/2549 วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2549) ทั้งนี้ กรณีบัณฑิตศึกษา อนุมัติให้เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรได้มากที่สุดเพียง 2 หลักสูตรเท่านั้น หากมีการเปลี่ยนแปลงอาจารย์ ประจำหลักสูตร ขอให้นำเสนอโดยดำเนินการเช่นเดียวกับการ นำเสนอหลักสูตรปรับปรุงเล็กน้อย โดยนำเสนอ ต่อสภาสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติหรือให้ความเห็นชอบ และเสนอให้คณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ ตามแบบฟอร์ม สมอ. 08 ภายใน 30 วัน

ทั้งนี้ อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน ให้พิจารณาว่า

- คุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาของหลักสูตรนั้นหรือไม่ ตามการแบ่งสาขาวิชาของ ISCED2013 (UNESCO)
- กรณีมีตำแหน่งทางวิชาการให้พิจารณาจากผลงานทางวิชาการและประสบการณ์การทำงานวิจัยด้วย

นियามตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ฉบับ พ.ศ.2558

อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ในสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรนั้น ที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษาและปฏิบัติ หน้าที่เต็มเวลา

อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร ที่เปิดสอน ซึ่งมีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร หลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน แต่ต้องเป็นหลักสูตรที่อาจารย์ผู้นั้นมีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชา ของหลักสูตร

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนา หลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการ พัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา โดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้น พหุวิทยาการหรือ สหวิทยาการให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตร และเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร สามารถเข้าได้เกิน 2 คน

อาจารย์พิเศษ หมายถึง ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำ ทั้งนี้ หากหลักสูตรใดใช้คำพิจารณาตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับ ปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558 นiyามอาจารย์ประจำหลักสูตรในตัวเองชี้การประกันคุณภาพ ภายในระดับ

หลักสูตรจะหมายถึงอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรตามความหมายที่ปรากฏในประกาศกระทรวง
ศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558

บทที่ 3

ระบบการกำกับและการประกันคุณภาพ ของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์

การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ได้ดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกภาควิชา / ฝ่ายฯ มีการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ด้วยกระบวนการ PDCA มีตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐาน เป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานตามพันธกิจ ตั้งแต่ระดับหลักสูตร และระดับคณะ ให้มีคุณภาพมาตรฐานการศึกษาและมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ ที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ซึ่งประกอบด้วย การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำระบบประกันคุณภาพภายใน ทุกภาควิชา / ฝ่ายฯ

การกำกับและการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

การกำกับและการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ ดำเนินการ โดยกำหนดให้มีระบบและกลไกในการควบคุมคุณภาพ (qualitycontrol)/การตรวจสอบคุณภาพ (qualityaudit)และการประเมินคุณภาพ (qualityassess)การดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ (qualityfactor)ตามดัชนีบ่งชี้ (index)ที่กำหนดเพื่อเป็นหลักประกันแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้ใช้บัณฑิต ผู้เกี่ยวข้องและสาธารณชนมั่นใจว่า คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์สามารถให้ผลผลิตทางการศึกษา ที่มีคุณภาพ และพร้อมรับรองคุณภาพมาตรฐานจากภายนอก จึงได้กำหนดให้มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในเป็น 3 ระบบ เพื่อการกำกับ ดังนี้

1. ระบบการควบคุมคุณภาพหรือระบบการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
2. ระบบการตรวจสอบคุณภาพการศึกษา
3. ระบบการประเมินคุณภาพการศึกษา

1. ระบบการควบคุมคุณภาพหรือระบบการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

การควบคุมคุณภาพการศึกษาหรือการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นการจัดให้มีระบบและกลไก ในแต่ละองค์ประกอบตัวบ่งชี้เพื่อกำกับและดำเนินการดำเนินงานของคณะฯ ให้ได้ผลตามเกณฑ์คุณภาพโดยมี ขั้นตอนดังนี้

1) การสร้างระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพ

คณะฯดำเนินการจัดระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพภายในขึ้น โดยยึดปรัชญา/ วิสัยทัศน์ของคณะฯ องค์ประกอบของคุณภาพและดัชนีบ่งชี้คุณภาพที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้กำหนดเป็นแนวทางในการจัดทำระบบและกลไก โดยกลไกการควบคุมคุณภาพที่สำคัญ คือ คณะกรรมการที่รับผิดชอบการประกันคุณภาพการศึกษา

2) การพัฒนาระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพ

คณะพัฒนาระบบคุณภาพที่เหมาะสมกับบริบทของสถาบันและเป็นระบบที่สามารถตรวจสอบและอ้างอิงได้ พิจารณาเลือกระบบคุณภาพที่เป็นสากล เป็นระบบที่พัฒนาขึ้นเองเป็นกระบวนการบริหารจัดการคุณภาพที่มีการวางแผนในการพัฒนาคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพและการประเมินคุณภาพ เพื่อปรับปรุงตามองค์ประกอบตัวบ่งชี้คุณภาพที่กำหนดอย่างต่อเนื่องทุกหน่วยงาน

2. ระบบการตรวจสอบคุณภาพการศึกษา

การตรวจสอบคุณภาพภายในเป็นกระบวนการหนึ่งของการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผล ของการดำเนินการประกันคุณภาพ และเพื่อให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการและหาแนวทางปรับปรุงแก้ไข การตรวจสอบคุณภาพการศึกษามีแนวทางโดยแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคุณภาพเพื่อทำหน้าที่ศึกษาวิเคราะห์ว่าทุกภาควิชา และฝ่ายๆ มีระบบและกลไกกำกับกับการควบคุมคุณภาพตลอดจนได้นำระบบและกลไกดังกล่าวไปดำเนินการและปรากฏผลการดำเนินการเป็นที่ประจักษ์ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้การศึกษาระวิเคราะห์ จะใช้รายงานการศึกษาตนเอง (self-studyreport) ของคณะ พร้อมทั้งหลักฐานเอกสารต่างๆ ตลอดจนการตรวจเยี่ยมภาควิชา และฝ่ายๆ ประกอบเข้าด้วยกัน

3. ระบบการประเมินคุณภาพการศึกษา

การประเมินคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการต่อเนื่องจากการตรวจสอบคุณภาพ แต่ทั้งนี้จะเน้นการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลตามองค์ประกอบตัวบ่งชี้ระดับคณะ ว่าการดำเนินงานเป็นไปตามเกณฑ์และมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดมากน้อยเพียงไร โดยระบบและกลไกการพัฒนาคุณภาพ จะมีการรอบในการดำเนินการที่เป็นระบบ ประเมินตั้งแต่ ปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการ (process) ผลผลิต/ผลลัพธ์ (output/outcome) และการประเมินก็ต้องประเมินตามกรอบของระบบและกลไกเพื่อการกำกับกับการประกันคุณภาพภายใน

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา ของ สกอ.
ระดับหลักสูตร
ปีการศึกษา 2560

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

ในการผลิตบัณฑิตเพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะพึงประสงค์และเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพการดำเนินงาน และการบริหารงานระดับหลักสูตรถือว่าสำคัญที่สุด ซึ่งควรมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ซึ่งมีหลักการดังต่อไปนี้

1. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร เป็นการประกันคุณภาพการจัดการศึกษาว่า หลักสูตรได้ดำเนินการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้พิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การกำกับมาตรฐาน บัณฑิต นักศึกษา อาจารย์ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิต ให้มีคุณภาพ

2. ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ให้เชื่อมโยงกับตัวบ่งชี้การดำเนินการตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่หลักสูตรที่มี คุณภาพและมาตรฐาน ซึ่ง สกอ. ได้กำหนดแนวทางการเผยแพร่หลักสูตรไว้ในประกาศคณะกรรมการ การอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

3. ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร เป็นข้อมูลพื้นฐานในส่วนที่เกี่ยวข้อง ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และตัวบ่งชี้เชิงปริมาณในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณวุฒิ ตำแหน่ง ทางวิชาการ และผลงานทางวิชาการของอาจารย์ สำหรับตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพที่เน้นกระบวนการ จะประเมินใน ลักษณะของพหุพินิจ (Peerreview) ซึ่งจะมีรายละเอียดของคำถามที่จะเป็นแนวทางให้แก่ผู้ประเมินเพื่อให้ สามารถนำไปพิจารณาตามบริบทของสถาบันได้ และได้กำหนดแนวทางในการให้คะแนนในแต่ละระดับสำหรับผู้ ประเมินและผู้รับการประเมินได้ใช้ในการพิจารณา

4. สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรโดยมี การดำเนินงานได้ตามมาตรฐานเทียบเคียงกับมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทั้งนี้ ทุกระบบต้องได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน และเสนอคณะกรรมการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พิจารณาให้ความเห็นชอบ และให้มีการจัดส่งผลการประเมินพร้อมข้อมูลพื้นฐานให้กับ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณะ ตัวอย่างการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน ระดับหลักสูตร ที่เทียบเคียงได้ เช่น ผลการประเมินหลักสูตรของ AUNQA ผลการประเมินหลักสูตร วิชาชีพที่ได้รับการรับรองจากองค์การวิชาชีพระดับนานาชาติ เช่น AACSB (สำหรับหลักสูตรทางด้าน บริหารธุรกิจ) ABET (สำหรับหลักสูตรทางด้านวิศวกรรมศาสตร์) และหลักสูตรที่ได้รับการตรวจประเมินเป็น ประจำและผ่านการรับรองโดยสภาวิชาชีพ

กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
1. การกำกับมาตรฐาน	1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด โดย สกอ.	<p>ผลการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ฉบับ พ.ศ. 2548</p> <p><u>ปริญญาตรี</u> เกณฑ์ 3 ข้อ</p> <p><u>บัณฑิตศึกษา</u> เกณฑ์ 11 ข้อ</p> <hr/> <p>ผลการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ฉบับ พ.ศ. 2558</p> <p><u>ปริญญาตรี</u> เกณฑ์ 5 ข้อ</p> <p><u>บัณฑิตศึกษา</u> เกณฑ์ 10 ข้อ</p>
2. บัณฑิต	<p>2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ</p> <p>2.2 การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา</p>	<p>- ผลประเมินคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (โดยผู้ใช้บัณฑิต/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)</p> <p>- ผลบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ</p> <p>- ผลงานของนักศึกษาปริญญาโท/เอกที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่</p>
3. นักศึกษา	<p>3.1 การรับนักศึกษา</p> <p>3.2 การส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษา</p> <p>3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา</p>	<p>- การรับนักศึกษา</p> <p>- การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา</p> <p>- การควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี</p> <p>- การควบคุม ดูแลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา</p> <p>- การพัฒนาศักยภาพนักศึกษา และการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21</p> <p>- อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา</p> <p>- อัตราการสำเร็จการศึกษา</p> <p>- ความพึงพอใจและผลการจัดการซื้อร้องเรียนของนักศึกษา</p>
4. อาจารย์	<p>4.1 การบริหารและพัฒนา อาจารย์</p> <p>4.2 คุณภาพอาจารย์</p>	<p>- การรับและแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร</p> <p>- การบริหารอาจารย์</p> <p>- การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์</p> <p>- ร้อยละอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก</p> <p>- ร้อยละอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ</p>

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
		<ul style="list-style-type: none"> - ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ - จำนวนบทความของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูลTCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร
	4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการคงอยู่ของอาจารย์ - ความพึงพอใจของอาจารย์
5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน	5.1 สาระของรายวิชาในหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - หลักคิดในการออกแบบหลักสูตร ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร - การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้นๆ - การพิจารณาอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา
	5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน	<ul style="list-style-type: none"> - การพิจารณากำหนดผู้สอน - การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำ มคอ.3 และ มคอ.4 - การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา - การกำกับกระบวนการเรียนการสอน - การจัดการเรียนการสอนที่มีการฝึกปฏิบัติในระดับปริญญาตรี - การบูรณาการพันธกิจต่างๆ กับการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี - การช่วยเหลือ กำกับ ติดตาม ในการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระและการตีพิมพ์ผลงานในระดับบัณฑิตศึกษา
	5.3 การประเมินผู้เรียน	<ul style="list-style-type: none"> - การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ - การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา - การกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร (มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7) - การประเมินวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระใน

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
		ระดับบัณฑิตศึกษา
	5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	- ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	<ul style="list-style-type: none"> - ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบันโดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ - จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน - กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่หลักสำคัญประการหนึ่ง คือ การพิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษา ได้พัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกันและได้ประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่างๆ มาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัจจุบันได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่างๆ พ.ศ. 2548 และพ.ศ. 2558 เพื่อประโยชน์ในการรักษามาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ เป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การรับรองวิทยฐานะ และมาตรฐานการศึกษา โดยสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดดำเนินการหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรปรับปรุงต้องใช้ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 และพ.ศ. 2558 เป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตรและดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรดังกล่าว

ในการควบคุมกำกับมาตรฐานจะพิจารณาจากการบริหารจัดการหลักสูตรทุกหลักสูตรให้ เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีและ บัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 และ 2558 ตามที่ได้ประกาศใช้ในขณะนั้น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. 2548 และพ.ศ. 2558 รวมทั้งกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรดังกล่าว โดยหลักสูตรที่เป็นไปตาม เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. 2548 ในระดับปริญญาตรีจะพิจารณาตามเกณฑ์ 3 ข้อ และระดับบัณฑิตศึกษาจะพิจารณาตามเกณฑ์ 11 ข้อ สำหรับหลักสูตรที่เป็นไปเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. 2558 นั้นในระดับปริญญาตรีจะพิจารณาตามเกณฑ์ 5 ข้อ และ หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาจะพิจารณาตามเกณฑ์ 10 ข้อ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ประเภทวิชาการ	ประเภทวิชาชีพ/ปฏิบัติการ
1. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่น้อยกว่า 5 คน และ - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น 	
2. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง 	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 2 ใน 5 คน ต้องมีประสบการณ์ ในด้านการปฏิบัติการ
3. คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - ไม่จำกัดจำนวนและประจำได้มากกว่าหนึ่งหลักสูตร 	
4. คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน	<p>อาจารย์ประจำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - หากเป็นอาจารย์ผู้สอนก่อนเกณฑ์นี้ประกาศใช้ อนุโลมคุณวุฒิระดับปริญญาตรีได้ <p>อาจารย์พิเศษ</p> <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาโท หรือคุณวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และ - มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนไม่น้อยกว่า 6 ปี - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น 	
5. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องไม่เกิน 5 ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรืออย่างน้อยทุกๆ 5 ปี 	
รวม	เกณฑ์ 5 ข้อ	เกณฑ์ 5 ข้อ

เกณฑ์การประเมินดังกล่าวเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2558 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

ผลการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1.1 กำหนดให้เป็น “ผ่าน” และ “ไม่ผ่าน” หากไม่ผ่านเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่ง ถือว่า หลักสูตรไม่ได้มาตรฐานและผลเป็น “ไม่ผ่าน” (คะแนนเป็นศูนย์)

หลักฐานเอกสารที่ต้องการนอกเหนือจากเอกสารประกอบแต่ละรายตัวบ่งชี้

1. เอกสารหลักสูตรฉบับที่ สกอ.ประทับตรารับทราบ
2. หนังสือนำที่ สกอ. แจ้งรับทราบหลักสูตร (ถ้ามี)
3. กรณีหลักสูตรยังไม่ได้แจ้งการรับทราบ ให้มีหนังสือนำส่ง สกอ. หรือหนังสือส่งคืนจาก สกอ. และรายงานการประชุมสภาอนุมัติ / ให้ความเห็นชอบหลักสูตร

แนวทางการเขียนรายงานการประเมินตนเองระดับหลักสูตร ของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ ปีการศึกษา 2560 (หลักสูตรปริญญาตรี)

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน			
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และ บัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558			
เกณฑ์การประเมินข้อที่ 1 จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	1. แบบฟอร์มแสดงจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	1. ข้อมูลตามแบบฟอร์มแสดงจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	-รองคณบดีฝ่ายวิชาการ -อาจารย์
เกณฑ์การประเมินข้อที่ 2 คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	1. ดำเนินการรวบรวมข้อมูลของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ได้แก่ คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	1. ข้อมูลตามแบบฟอร์มแสดงคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร 2. ข้อมูลแสดงผลงานทางวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง	ผู้รับผิดชอบหลักสูตร -หัวหน้าสำนักงานคณบดี
เกณฑ์การประเมินข้อที่ 3 คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร	1. ดำเนินการรวบรวมข้อมูลของอาจารย์ประจำหลักสูตร ได้แก่ คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร	1. ข้อมูลตามแบบฟอร์มแสดงคุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร 2. ข้อมูลแสดงผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำ	-รองคณบดีฝ่ายวิชาการ -หัวหน้าสำนักงานคณบดี

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/เกณฑ์ การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
		หลักสูตร อย่างน้อย 1 รายการใน รอบ 5 ปีย้อนหลัง	
เกณฑ์การประเมินข้อที่ 4 คุณสมบัติของอาจารย์ ผู้สอน	1. ดำเนินการรวบรวมข้อมูล ของอาจารย์ประจำและ อาจารย์พิเศษ ได้แก่ คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน	1. ข้อมูลตามแบบฟอร์มแสดง คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน - อาจารย์ประจำ - อาจารย์พิเศษ	-รองคณบดี ฝ่ายวิชาการ -ประธานวิชา
เกณฑ์การประเมินข้อที่ 5 การปรับปรุงหลักสูตรตาม รอบระยะเวลาที่กำหนด	1. ปรับปรุงหลักสูตรให้เสร็จ และอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบ โดยสภามหาวิทยาลัยเพื่อให้ หลักสูตรใช้งานในปีการศึกษา 2559	1. รายงานการดำเนินงาน ปรับปรุงหลักสูตร	-รองคณบดี ฝ่ายวิชาการ -คณะกรรมการ พัฒนาหลักสูตร

องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด บัณฑิตระดับอุดมศึกษาจะต้องเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบต่อในฐานะพลเมืองและพลโลก มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยงานในการกำกับและส่งเสริมการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา ได้จัดทำมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เพื่อมุ่งเน้นเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิและสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ ได้เชื่อมั่นถึงคุณภาพของบัณฑิตที่ผลิตออกมาเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในผลลัพธ์การเรียนรู้ในแต่ละหลักสูตร

คุณภาพบัณฑิตในแต่ละหลักสูตรจะสะท้อนไปที่คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยพิจารณาจากผลลัพธ์การเรียนรู้ การมีงานทำ และคุณภาพผลงานวิจัยของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในปีการศึกษานั้นๆ คุณภาพบัณฑิตจะพิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา

- ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
- ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ(Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF) ได้มีการกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ใน มคอ.2 ซึ่งครอบคลุมผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้าน คือ 1)ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2)ด้านความรู้ 3)ด้านทักษะทางปัญญา 4)ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบและ 5)ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพบัณฑิตในมุมมองของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์การประเมิน ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$$

ข้อมูลประกอบ

จำนวนบัณฑิตที่รับการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิตจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

หมายเหตุ :

- ในกรณีหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ครบรอบ สถาบันอุดมศึกษาต้องประเมินตัวบ่งชี้ 2.1 ด้วย แม้ว่าหลักสูตรนั้นจะยังไม่ครบรอบการปรับปรุงก็ตาม โดยนำผลการดำเนินงานของหลักสูตรในรอบที่ผ่านมาใช้ประกอบการประเมิน

- กรณีบัณฑิตที่มีอาชีพอิสระ ไม่ต้องเอามานับในการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

- ในกรณีบัณฑิตหลักสูตรนานาชาติ เป็นนักศึกษาต่างชาติประมาณ 90% การประเมินบัณฑิตอาจไม่ถึงร้อยละ 20 เนื่องจากเดินทางกลับประเทศไปแล้ว สามารถอนุโลมให้ใช้บัณฑิตที่

เป็นนักศึกษาชาวไทยเป็นฐานในการคิด เช่น มีนักศึกษาต่างชาติ 90 คน มีนักศึกษาไทย 10 คน

ให้ประเมินโดยคิดจากนักศึกษาไทยจำนวน 10 คนเป็นฐานที่ 100 %

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/เกณฑ์ การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	1. สำนักรวจความพึงพอใจของ ผู้ใช้บัณฑิตตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	1. แบบสำรวจข้อมูลความพึง พอใจของผู้ใช้บัณฑิตตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ของหลักสูตร 2. รายงานการสำรวจความพึง พอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อคุณภาพ ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา	-รองคณบดี ฝ่ายวิชาการ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 **ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำ หรือประกอบอาชีพอิสระ**
(ปริญญาตรี) **ภายใน 1 ปี**

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษและภาคนอกเวลาในสาขา นั้นๆ ที่ได้งานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษาเมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น การนับการมีงานทำนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ การคำนวณร้อยละของผู้มีงานทำของผู้สำเร็จ การศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้คำนวณเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จ การศึกษาเท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน โดยการแปลงค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ ภายใน 1 ปี เป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 กำหนดให้คะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปีตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$$

การคำนวณค่าร้อยละนี้ไม่นำบัณฑิตที่ศึกษาต่อ เกณฑ์ทหาร อุปสมบท และบัณฑิตที่มีงานทำแล้วแต่ไม่ได้ เปลี่ยนงานมาพิจารณา

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำ หรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ :

- จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จ การศึกษา
- กรณีหลักสูตรใหม่ ไม่ต้องประเมินตัวบ่งชี้ที่ 2.1 และ 2.2 เนื่องจากไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา สำหรับหลักสูตรปรับปรุงที่มีนักศึกษาเรียนอยู่ ต้องประเมินตัวบ่งชี้ที่ 2.1 และ 2.2 ด้วย เนื่องจากมี ผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/เกณฑ์ การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 ร้อยละของบัณฑิต ปริญญาตรีที่ได้อุปการะ ประกอบอาชีพอิสระ ภายใน 1 ปี	1. สํารวจข้อมูลการ ปฏิบัติงานของผู้สำเร็จ การศึกษาตามโรงพยาบาลต่างๆ	1. ข้อมูลการปฏิบัติงานของ ผู้สำเร็จการศึกษาตาม โรงพยาบาลต่างๆ ประกอบด้วย - รายชื่อผู้สำเร็จการศึกษา - สถานที่ทำงาน 2. เอกสารการบรรจุเข้าทำงาน โรงพยาบาลในสังกัดสำนัก การแพทย์และคณะ แพทยศาสตร์วชิรพยาบาล	- รองคณบดี ฝ่ายวิจัยและ บริการวิชาการ - หัวหน้าฝ่าย บริการทาง การศึกษา

องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา

ความสำเร็จของการจัดการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่ง คือ นักศึกษา ระบบประกันคุณภาพ นักศึกษา ต้องให้ความสำคัญกับการรับหรือคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตร ซึ่งต้องเป็นระบบที่สามารถ คัดเลือกนักศึกษาที่มีคุณสมบัติและความพร้อมในการเรียนในหลักสูตรจนสำเร็จการศึกษา และการส่งเสริม พัฒนานักศึกษาให้มีความพร้อมทางการเรียน และมีกิจกรรมการพัฒนาในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ นักศึกษามี ความรู้ความสามารถตามหลักสูตร มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และสำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษามี ทักษะการวิจัยที่สามารถสร้างองค์ความรู้ได้

ทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 4 กลุ่มหลัก ได้แก่ (1) กลุ่มวิชาหลัก (core subjects) (2) กลุ่มทักษะชีวิตและอาชีพ (life and career skills) (3) กลุ่มทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (learning and innovation skills) และ (4) กลุ่มทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี (information, media and technology skills)

ทักษะสำคัญที่คนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมาก คือ

1) กลุ่มทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ได้แก่ (1) การคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา (critical thinking and problem solving) (2) นวัตกรรมและการสร้างสรรค์ (innovation and creativity) (3) การสื่อสารและความ ร่วมมือกัน (communication and collaboration)

2) กลุ่มทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี (information, media and technology skills) ประกอบด้วย การรู้สารสนเทศ (information literacy) การรู้สื่อ (media literacy) และการรู้ ICT (ICT literacy)

3) กลุ่มทักษะชีวิตและอาชีพ (life and career skills) ประกอบด้วยความสามารถในการปรับตัวและ ยืดหยุ่น (adaptability and flexibility) ความคิดริเริ่มและการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (initiative and self-direction) ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและข้ามวัฒนธรรม (social and cross-cultural interaction) ความรับผิดชอบและ ความสามารถผลิตผลงาน (accountability and productivity) ความเป็นผู้นำและรับผิดชอบต่อสังคม (leadership and social responsibility)

การประกันคุณภาพหลักสูตรในองค์ประกอบด้านนักศึกษา เริ่มดำเนินการตั้งแต่ระบบการรับนักศึกษา การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา ภายใต้การดำเนินการดังกล่าวให้พิจารณา จากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การรับนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การรับนักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ คุณสมบัติของนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จ แต่ละหลักสูตร จะมีแนวคิดปรัชญาในการออกแบบหลักสูตร ซึ่งจำเป็นต้องมีการกำหนดคุณสมบัติของนักศึกษาที่สอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติของหลักสูตร การกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกต้องมีความโปร่งใส ชัดเจน และสอดคล้องกับคุณสมบัติของนักศึกษาที่กำหนดในหลักสูตร มีเครื่องมือที่ใช้ในการคัดเลือก ข้อมูล หรือวิธีการคัดนักศึกษาให้ได้นักศึกษาที่มีความพร้อมทางปัญญา สุขภาพกายและจิต ความมุ่งมั่นที่จะเรียน และมีเวลาเรียนเพียงพอ เพื่อให้สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การรับนักศึกษา
- การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่ทำให้ได้นักศึกษาที่มีความพร้อมที่จะเรียนในหลักสูตร

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา			
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การรับนักศึกษา – การรับนักศึกษา – การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา	<u>ระบบการรับนักศึกษา</u> 1. กำหนดเป้าหมายจำนวนรับนักศึกษาโดยคำนึงถึงความต้องการของโรงพยาบาล นโยบายของมหาวิทยาลัย และสภาพความพร้อมของอาจารย์ประจำที่มีอยู่ 2. กำหนดเกณฑ์การรับนักศึกษา 3. กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกนักศึกษา และกระบวนการรับนักศึกษา 4. จัดกิจกรรมการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาก่อนเข้าศึกษา	1. แผนการรับนักศึกษา ปีการศึกษา 2560 (ในแผนมีการประเมินปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข (PDCA), เขียนผลการประเมิน กระบวนการ และการปรับปรุงที่เป็นรูปธรรม) 2. เอกสารหรือรายงานการประชุมแสดงเป้าหมายจำนวนนักศึกษาพยาบาลที่ต้องการ 3. เอกสารแสดงการวิเคราะห์ปัญหาการรับนักศึกษาและแนวทางแก้ปัญหา 4. หลักเกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษาที่สมัครเข้าเรียน 5. ประกาศมหาวิทยาลัย นวมินทราชินี เรื่องการรับสมัครนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต 6. ขั้นตอน / แนวปฏิบัติที่ดีในการรับนักศึกษา 7. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการรับสมัครนักศึกษา ปีการศึกษา 2560 8. รายงานการประชุม คณะกรรมการคัดเลือกการรับนักศึกษา 9. แผนการเตรียมความพร้อมทางการเรียนหรือการพัฒนา นักศึกษา (ในแผนมีการประเมินปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข (PDCA) หากเป็นโครงการที่ทำต่อเนื่องเขียนผลการประเมิน	– รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ – หัวหน้าฝ่ายบริการทางการศึกษา (1–8) – รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา – รองคณบดีฝ่ายวิชาการ (9–10)

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/เกณฑ์ การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
		กระบวนการ และการปรับปรุงที่ เป็นรูปธรรม) 10. โครงการ/กิจกรรมการเตรียม ความพร้อมของนักศึกษา	

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> • ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบมีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบมีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบมีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบมีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบมีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ ในช่วงปีแรกของการศึกษา ต้องมีกลไกในการพัฒนาความรู้พื้นฐานหรือการเตรียมความพร้อมทางการเรียนแก่นักศึกษา เพื่อให้มีความสามารถในการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีความสุข อัตราการลาออกกลางคันน้อย ในระหว่างการศึกษามีการจัดกิจกรรมการพัฒนาความรู้ความสามารถในรูปแบบต่างๆ ทั้งกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียนมีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นพลเมืองดีที่มีจิตสำนึกสาธารณะ มีการวางระบบการดูแลให้คำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ (ระดับปริญญาตรี โท เอก) ระบบการป้องกันหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงของนักศึกษา เพื่อให้สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด รวมทั้งการส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิชาการของนักศึกษา การสร้างโอกาสการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้ได้มาตรฐานสากลในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงาน อย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวแก่นักศึกษาปริญญาตรี
- การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่ทำให้ให้นักศึกษาเรียนอย่างมีความสุขและมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพในอนาคต

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/เกณฑ์ การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา			
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 การส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษา</p> <p>ก. การควบคุมดูแล การให้คำปรึกษาวิชาการ และแนะแนวแก่นักศึกษา ปริญญาตรี</p> <p>ข. การพัฒนาศักยภาพ นักศึกษาและการเสริมสร้าง ทักษะการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21</p>	<p><u>การส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษา</u></p> <p>ก. การควบคุมดูแลการให้ คำปรึกษาวิชาการโดยมีแผน ส่งเสริม และพัฒนานักศึกษา การเตรียมความพร้อมทางการ เรียนแก่นักศึกษา (ก่อนเรียน และระหว่างเรียน : กิจกรรมใน ห้องเรียน/นอกห้องเรียน)และ แนะแนวแก่นักศึกษา</p> <p>1. แต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ประจำชั้น จัดทำคู่มือ อาจารย์ที่ปรึกษา</p> <p>2. จัดทำตารางการให้การ ปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา</p> <p>3. แนะนำการเรียน การสอน และการใช้ชีวิตในหอพัก</p> <p>4. เก็บข้อมูลของนักศึกษา โดย อาจารย์ที่ปรึกษาในการดูแล นักศึกษาที่อยู่ในความ รับผิดชอบ</p> <p>5. มีระบบการบริหารจัดการ ความเสี่ยงของนักศึกษา เพื่อให้ สามารถสำเร็จการศึกษาได้ ตามระยะเวลาที่กำหนด</p> <p>ข. โครงการ/กิจกรรมการ พัฒนาศักยภาพของนักศึกษา และการเสริมสร้างทักษะการ เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21</p> <p>1. ส่งเสริมให้ความรู้กับ อาจารย์และบุคลากร เพื่อให้ มีทักษะในการทำกิจกรรมการ พัฒนาศักยภาพนักศึกษาและ การส่งเสริมทักษะการเรียนรู้</p>	<p><u>การส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษานักศึกษา</u></p> <p>1. แผนส่งเสริม และพัฒนา นักศึกษา การเตรียมความพร้อม ทางการเรียนแก่นักศึกษา</p> <p>2. คำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา</p> <p>3. คำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ ประจำชั้น</p> <p>4. คู่มือการให้คำปรึกษา</p> <p>5. รายงานบันทึกข้อมูล การให้ คำปรึกษา การช่วยแก้ปัญหา ทางการเรียนแก่นักศึกษา ของ อาจารย์ที่ปรึกษา/ฝ่ายกิจการ นักศึกษา</p> <p>6. รายงานบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับ ตัวนักศึกษา เช่น ผลการเรียน ลักษณะนักศึกษา จุดแข็ง จุดอ่อน เกี่ยวกับตัวนักศึกษา</p> <p>7. ระบบและกลไกการจัดการ ความเสี่ยง</p> <p>- คณะกรรมการบริหารจัดการ ความเสี่ยงของนักศึกษา</p> <p>- บันทึก/รายงานการประชุม</p> <p>ข. โครงการ/กิจกรรมการพัฒนา ศักยภาพของนักศึกษาและการ เสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21</p> <p>1. แผนปฏิบัติการ ประจำปี</p> <p>2. แผนการพัฒนาศักยภาพ นักศึกษา และการเสริมสร้าง ทักษะทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษ ที่ 21</p>	<p>- รองคณบดี ฝ่ายกิจการ นักศึกษา(1,4)</p> <p>- รองคณบดี ฝ่ายวิชาการ (1,2,3)</p> <p>- ฝ่ายกิจการ นักศึกษา (4)</p> <p>- อาจารย์ที่ ปรึกษา (5)</p> <p>- อาจารย์ ประจำชั้น (6)</p> <p>- รองคณบดี ฝ่ายวิชาการ</p> <p>- รองคณบดี ฝ่ายกิจการ นักศึกษา</p> <p>- คณะกรรมการ บริหารจัดการ ความเสี่ยงของ นักศึกษา</p> <p>- รองคณบดี ฝ่ายวิชาการ</p> <p>- รองคณบดี ฝ่ายกิจการ นักศึกษา</p>

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/เกณฑ์ การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
	<p>ในศตวรรษที่ 21</p> <p>2. จัดกิจกรรมนักศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตร</p> <p>3. จัดกิจกรรมการพัฒนา นักศึกษาที่เสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เช่น ICT literacy, scientific literacy, media literacy, health literacy, life skill, career skills</p> <p>4. เปิดโอกาสให้นักศึกษามีอิสระในการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยการสนับสนุนของคณะฯ และใช้หลักวงจรคุณภาพ (PDCA)</p>	<p>3. โครงการ/กิจกรรมให้ความรู้กับอาจารย์และบุคลากรให้มีทักษะในการทำกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21</p> <p>4. รายงานกิจกรรม/โครงการที่คณะฯ จัดขึ้นเพื่อพัฒนานักศึกษา (กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาต้องช่วยเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เช่น ICT literacy, scientific literacy, media literacy, health literacy, life skill, career skills กิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตร)</p> <p>5. รายงานกิจกรรม/โครงการที่นักศึกษาจัดขึ้นเองโดยการสนับสนุนของคณะฯ และมหาวิทยาลัยฯ</p> <p>6. แนวปฏิบัติที่ดีในการส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา</p>	

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> • ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบมีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบมีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบมีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบมีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบมีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ ผลการประกันคุณภาพควรทำให้นักศึกษามีความพร้อมทางการเรียนมีอัตราการคงอยู่ของนักศึกษาในหลักสูตรสูง อัตราการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรสูง นักศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตรและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษาในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นต่อไปนี้

- การคงอยู่
- การสำเร็จการศึกษา
- ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

หมายเหตุ :

- การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา เป็นการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกระบวนการที่ดำเนินการให้กับนักศึกษาตามกิจกรรมในตัวบ่งชี้ 3.1 และ 3.2
- อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา คิดจากจำนวนนักศึกษาที่เข้าในแต่ละรุ่น ลบด้วยจำนวนนักศึกษาที่ออกทุกกรณีนับถึงสิ้นปีการศึกษาที่ประเมิน ยกเว้น การเสียชีวิต การย้ายสถานที่ทำงานของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา คิดเป็นร้อยละของจำนวน ที่รับเข้าในแต่ละรุ่นที่มีบัณฑิตสำเร็จการศึกษาแล้ว
- การคิดร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่ยังคงอยู่ของแต่ละรุ่น

ตัวอย่างการคำนวณหลักสูตร 4 ปี

ปีการศึกษา	จำนวนรับเข้า	จำนวนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร			จำนวนที่ลาออกและตัดชื่อออกสะสมจนถึงสิ้นปีการศึกษา 2560
		2558	2559	2560	
2555		X			
2556			X		
2557				X	

$$\text{อัตราการสำเร็จการศึกษา} = \frac{\text{จำนวนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร}}{\text{จำนวนรับเข้า}} \times 100$$

$$\text{อัตราการคงอยู่} = \frac{\text{จำนวนรับเข้า} - \text{จำนวนที่ลาออกและตัดชื่อออกสะสมจนถึงสิ้นปีการศึกษา 2560}}{\text{จำนวนรับเข้า}} \times 100$$

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/เกณฑ์ การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา			
ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา - การคงอยู่ - การสำเร็จการศึกษา - ความพึงพอใจและผล การจัดการข้อร้องเรียนของ นักศึกษา	1. แสดงตารางการคงอยู่ของ นักศึกษาในหลักสูตรติดต่อกัน ย้อนหลัง 3 ปี (2558-2560) 2. แสดงตารางการสำเร็จ การศึกษาตามระยะเวลาของ หลักสูตร ติดต่อกันย้อนหลัง 3 ปี (2558-2560) 3. ระบบการดำเนินการ จัดการข้อร้องเรียนของ นักศึกษา 4. ประเมินความพึงพอใจของ นักศึกษาต่อการจัดการข้อ ร้องเรียน	1. ตารางแสดงจำนวนนักศึกษา ย้อนหลัง 3 ปี (2558-2560) 2. ตารางแสดงจำนวนนักศึกษา ที่ สำเร็จการศึกษาย้อนหลัง 3 ปี (2558-2560) 3. คู่มือการจัดการข้อร้องเรียน 4. คณะกรรมการจัดการข้อ ร้องเรียน 5. รายงานผลการประเมินความ พึงพอใจของนักศึกษาต่อหลักสูตร	- หัวหน้าฝ่าย บริการทาง การศึกษา (1,2) - รองคณบดีฝ่าย ยุทธศาสตร์ฯ - คณะกรรมการ จัดการข้อ ร้องเรียนของ นักศึกษา (3,4,5)

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
• ไม่มีการ รายงาน ผลการ ดำเนินงาน	• มีการ รายงานผล การดำเนินงาน ในบางเรื่อง	• มีการ รายงานผล การดำเนินงาน ครบทุกเรื่อง ตามคำอธิบาย ในตัวบ่งชี้	• มีการ รายงานผล การดำเนินงาน ครบทุกเรื่อง ตามคำอธิบาย ในตัวบ่งชี้ • มีแนวโน้ม ผลการ ดำเนินงาน ที่ดีขึ้น ในบางเรื่อง	• มีการรายงานผล การดำเนินงานครบ ทุกเรื่องตาม คำอธิบายในตัวบ่งชี้ • มีแนวโน้มผลการ ดำเนินงานที่ดีขึ้น ในทุกเรื่อง	• มีการรายงานผลการ ดำเนินงานครบทุกเรื่องตาม คำอธิบายในตัวบ่งชี้ • มีแนวโน้มผลการ ดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง • มีผลการดำเนินงานที่ โดดเด่น เทียบเคียงกับ หลักสูตรนั้นในสถาบันกลุ่ม เดียวกัน โดยมีหลักฐาน เชิงประจักษ์ยืนยัน และ กรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผลอธิบายว่า เป็นผลการดำเนินงานที่โดดเด่นอย่างแท้จริง

องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์

อาจารย์เป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญของการผลิตบัณฑิต ผู้เกี่ยวข้องต้องมีการออกแบบระบบประกัน การบริหารและพัฒนาอาจารย์ เพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณภาพเหมาะสม มีคุณสมบัติสอดคล้องกับสภาพบริบท ปรักษา วิสัยทัศน์ของสถาบัน และของหลักสูตร และมีการส่งเสริมให้อาจารย์มีความรักในองค์กรและ การปฏิบัติงานตามวิชาชีพ ผู้บริหารต้องมีการกำหนดนโยบาย แผนระยะยาว และกิจกรรมการดำเนินงาน ตลอดจนการกำกับดูแลและการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ การวางระบบประกันคุณภาพอาจารย์ เป็นการ ดำเนินงานเพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณสมบัติทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นด้วยการวางแผนและการลงทุน บประมาณและทรัพยากรเพื่อให้อัตรากำลังอาจารย์มีความเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าในหลักสูตร มีจำนวนอาจารย์ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาของหลักสูตร และมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับ การผลิตบัณฑิต อันสะท้อนจากวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และความก้าวหน้าในการผลิตผลงาน ทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบด้านอาจารย์ เริ่มดำเนินการตั้งแต่การบริหารและพัฒนาอาจารย์ คุณภาพอาจารย์และ ผลลัพธ์ที่เกิดกับอาจารย์ ให้พิจารณาจากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 คุณภาพอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ การบริหารและพัฒนาอาจารย์ เริ่มต้นตั้งแต่ระบบการรับอาจารย์ใหม่ต้องกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติอาจารย์ที่สอดคล้องกับสภาพบริบท ปรัชญาวิสัยทัศน์ของสถาบัน และของหลักสูตร มีกลไกการคัดเลือกอาจารย์ที่เหมาะสม โปร่งใส นอกจากนี้ต้องมีระบบการบริหารอาจารย์ โดยการกำหนดนโยบายแผนระยะยาว เพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณสมบัติทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ มีการวางแผนและการลงทุนงบประมาณและทรัพยากรและกิจกรรมการดำเนินงาน ตลอดจนการกำกับดูแลและการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- ระบบการรับและแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร
- ระบบการบริหารอาจารย์
- ระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่ทำให้หลักสูตรมีอาจารย์ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมทั้งในด้านวุฒิการศึกษาและตำแหน่งทางวิชาการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง และมีการส่งเสริมให้มีการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของอาจารย์ เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการของหลักสูตร

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/เกณฑ์ การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 การบริหารและพัฒนา อาจารย์ - ระบบการรับและแต่งตั้ง อาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร - ระบบการบริหารอาจารย์ - ระบบการส่งเสริมและ พัฒนาอาจารย์	<u>ระบบการรับอาจารย์</u> 1.วางแผนระยะสั้นและระยะ ยาวในการรับและแต่งตั้ง อาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร 2.มีระบบการรับแต่งตั้ง อาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร 3. โครงการ/กิจกรรมการ พัฒนาอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง <u>ระบบการบริหารอาจารย์</u> 1. มีนโยบายแผนระยะสั้น และระยะยาวในการบริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตรให้มีคุณสมบัติทั้ง เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดย - มีการจัดสรรหรือจัดหา งบประมาณในการพัฒนา อาจารย์ให้มีคุณวุฒิตำแหน่ง ทางวิชาการ ตามเป้าหมายที่กำหนด - มีการบริหารจัดการ หลักสูตรโดยวางแผนระยะ ยาวด้านอัตรากำลังด้าน อาจารย์ให้เป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐานการอุดมศึกษา และมีแผนการบริหาร อาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร	<u>ระบบการรับอาจารย์</u> 1. แผนพัฒนาและส่งเสริม อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรใน ด้านพัฒนาคุณวุฒิการศึกษา และ ตำแหน่งทางวิชาการ ตลอดจน ความรู้และทักษะที่จำเป็นในการ บริหารหลักสูตร <u>ระบบการบริหารอาจารย์</u> 1. แผนการบริหารส่งเสริมและ พัฒนาอาจารย์ ประจำปี การศึกษา 2560 2. ประเมินแผนการบริหาร ส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ ประจำปีการศึกษา 2560 3. คำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และ หน้าที่ความรับผิดชอบ 4. แผนบริหารความเสี่ยงกรณีมี อาจารย์ขาดแคลน	-รองคณบดี ฝ่ายวิชาการ -อาจารย์ ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/เกณฑ์ การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
	<p>2. มีการบริหารความเสี่ยง ในประเด็นป้องกันการขาด แคลน อาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร</p> <p><u>ระบบการส่งเสริมและ พัฒนาอาจารย์</u></p> <p>1. มีนโยบายแผนบริหาร ส่งเสริม และพัฒนาอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร</p> <p>2. กิจกรรมส่งเสริมพัฒนา อาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร</p>	<p><u>ระบบการส่งเสริมและพัฒนา อาจารย์</u></p> <p>1. แผนบริหารส่งเสริม และ พัฒนาอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร</p> <p>2. สรุปกิจกรรมส่งเสริมและพั มนาอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร</p> <p>3. ประเมินแผนบริหารส่งเสริม และพัฒนาอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร</p>	<p>-รองคณบดี ฝ่ายวิชาการ</p>

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> • ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบมีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 คุณภาพอาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ต้องทำให้อาจารย์ในหลักสูตรมีคุณสมบัติที่เหมาะสมและเพียงพอ โดยทำให้อาจารย์มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาที่เปิดให้บริการ และมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับการผลิตบัณฑิตอันสะท้อนจากวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และความก้าวหน้าในการผลิตผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง ประเด็นในการพิจารณาตัวบ่งชี้นี้จะประกอบด้วย

- ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร

ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความมุ่งมั่นทางวิชาการเพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิตศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้นหลักสูตรจึงควรมีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหลักสูตรนั้นๆ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรผู้รับผิดชอบหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ: คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการกรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปี การศึกษานั้นทั้งนี้อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่าทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศและมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆอย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอนรวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศการดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องเป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศผลงานทางวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตรหรือเป็นผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้วผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์การระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้วรวมทั้งงานสร้างสรรค์ต่างๆโดยมีวิธีการคิด ดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติหรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 แต่สถาบันนำเสนอสถานบันอนุมัติ และจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไปและแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ.ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสถานบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ.ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall'slist) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ ที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 - ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	- งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่เมืองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

เกณฑ์การประเมิน

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 2.5 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 3.0 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 0.25 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร =

$$\frac{\text{จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิง}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร}}$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\frac{\text{อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

ตัวอย่างการหาอัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

ถ้าอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาเอกของหลักสูตรหนึ่งในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีจำนวน 5 คนโดยอาจารย์ทั้ง 5 คนมีผลงานตีพิมพ์บทความวิจัยหรือreviewarticle ในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ในปีพ.ศ. 2553-2557 (ค.ศ. 2010-2014)ซึ่งดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของหลักสูตรในพ.ศ. 2557 (ประเมินในปีค.ศ. 2014) เป็นดังนี้

- จำนวนบทความที่ตีพิมพ์ของอาจารย์ทั้ง 5 คนในฐานข้อมูล Scopus ระหว่างค.ศ.2010-2014 เท่ากับ 15 บทความและจำนวนบทความที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูลของ TCIเท่ากับ 5 บทความ

- ในจำนวนนี้มีบทความ 8 บทความในฐานข้อมูล Scopus ที่ได้รับการอ้างอิงอย่างน้อย 1 ครั้งและมีบทความ 2 บทความที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูล TCI ได้รับการอ้างอิงอย่างน้อย 1 ครั้ง

ดังนั้นอัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร =

$$\frac{\text{จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงอย่างน้อย 1 ครั้ง}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} = \frac{8+2}{5} = \frac{10}{5} = 2.0$$

$$\text{นำมาคิดคำนวณคะแนน} \quad \frac{2.0}{2.5} \times 5 = 4.0$$

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์			
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 คุณภาพอาจารย์ พิจารณาใน 4 ประเด็น</p> <p>1) ร้อยละของอาจารย์ประจำ หลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญา เอก</p> <p>เกณฑ์การประเมิน : แปลงค่า ร้อยละของอาจารย์ประจำ หลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญา เอกเป็นคะแนนระหว่าง 0-5 <u>หลักสูตรระดับปริญญาตรี</u> ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำ หลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญา เอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป</p>	<p>- สํารวจข้อมูลของอาจารย์ ประจำหลักสูตรเกี่ยวกับ คุณวุฒิระดับปริญญาเอก</p>	<p>- สรุปรายชื่ออาจารย์ประจำ หลักสูตร จำแนกตามคุณวุฒิ การศึกษา</p>	<p>-รองคณบดี ฝ่ายวิชาการ -หัวหน้า สำนักงาน คณบดี</p>
<p>2) ร้อยละของอาจารย์ประจำ หลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทาง วิชาการ หลักสูตรระดับปริญญาตรี</p> <p>ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำ หลักสูตรที่ดำรงตำแหน่ง ผศ./ รศ./ศ. รวมกันที่กำหนดให้เป็น คะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้น ไป</p>	<p>- สํารวจข้อมูลอาจารย์ ประจำหลักสูตรที่ดำรง ตำแหน่งทางวิชาการ</p>	<p>- สรุปรายชื่ออาจารย์ประจำ หลักสูตร จำแนกตามตำแหน่ง ทางวิชาการ</p>	<p>-รองคณบดี ฝ่ายวิชาการ -หัวหน้า สำนักงาน คณบดี</p>
<p>3) ผลงานทางวิชาการของ อาจารย์ประจำหลักสูตรเกณฑ์ การประเมิน : หลักสูตรระดับ ปริญญาตรีค่าร้อยละของ ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงาน วิชาการของอาจารย์ประจำ หลักสูตรกำหนดให้เป็นคะแนน เต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป</p>	<p>- สํารวจข้อมูลผลงานทาง วิชาการของอาจารย์ประจำ หลักสูตร(บทความวิจัยหรือ บทความวิชาการ หรือผลิต ตำรา/หนังสือ และการขอรับ การจดอนุสิทธิบัตรหรือ สิทธิบัตร)</p>	<p>ผลงานทางวิชาการ เช่น 1. บทความวิจัยหรือบทความ วิชาการของอาจารย์ประจำ หลักสูตร พร้อมชื่อเจ้าของ บทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสาร หรือรายงานสืบเนื่องจากการ ประชุมวิชาการ และค่าน้ำหนัก ของแต่ละบทความ</p>	<p>-รองคณบดี ฝ่ายวิจัยและ บริการทาง วิชาการ -รองคณบดี ฝ่ายวิชาการ</p>

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
		<p>2. ผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ของอาจารย์ประจำหลักสูตร พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และระบุรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของแต่ละผลงานสร้างสรรค์</p> <p>*ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณา</p> <p>3. ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร/สิทธิบัตร</p> <p>4. ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว</p> <p>5. ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างดำเนินการ</p> <p>6. ตำราหรือหนังสือที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว</p> <p>7. ตำราหรือหนังสือที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการแต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ</p>	

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ ผลการประกันคุณภาพ ต้องนำไปสู่การมีอัตรากำลังอาจารย์ที่มีจำนวนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าในหลักสูตร อัตราคงอยู่ของอาจารย์สูง และอาจารย์มีความพึงพอใจต่อการบริหารหลักสูตรในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นต่อไปนี้

- การคงอยู่ของอาจารย์
- ความพึงพอใจของอาจารย์

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> • ไม่มีการรายงานผลการดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีการรายงานผลการดำเนินงานในบางเรื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> • มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ 	<ul style="list-style-type: none"> • มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ • มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในบางเรื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> • มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ • มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> • มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ • มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง • มีผลการดำเนินงานที่โดดเด่น เทียบเคียงกับหลักสูตรนั้นในสถาบันกลุ่มเดียวกัน โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายว่าเป็นผลการดำเนินงานที่โดดเด่นอย่างแท้จริง

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์ - การคงอยู่ของอาจารย์ - ความพึงพอใจของ อาจารย์	1. สํารวจอัตราการคงอยู่ ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร 2. สํารวจความพึงพอใจของ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต่อการบริหารหลักสูตรและ การบริหารส่งเสริมและการ พัฒนาอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร	1. แผนบริหารความเสี่ยง กรณีมี อาจารย์ขาดแคลน 2. รายงานผลการประเมินความ พึงพอใจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตรต่อการบริหารจัดการ หลักสูตร 3. ข้อมูลอัตราส่วนจำนวน อาจารย์ต่อนักศึกษาของหลักสูตร	-รองคณบดี ฝ่ายวิชาการ

องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

แม้ทุกหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาเปิดสอนต้องผ่านการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและมีการปรับปรุงทุก 5 ปี แต่ผู้บริหารต้องรับผิดชอบในการควบคุมกำกับการบริหารจัดการหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง คณะกรรมการบริหารหลักสูตรควรมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการ 3 ด้านที่สำคัญคือ (1) สารของรายวิชาในหลักสูตร (2) การวางระบบผู้สอนและกระบวนการเรียนการสอน (3) การประเมินผู้เรียนระบบประกันคุณภาพในการดำเนินการหลักสูตรประกอบด้วยหลักสูตรการเรียนการสอนและการประเมินผู้เรียนเพื่อให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดตัวบ่งชี้ในการประเมินต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดรายวิชาที่มีเนื้อหาที่ทันสมัย ก้าวทันความก้าวหน้าทางวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา รวมทั้งการวางระบบผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญประสบการณ์และมีคุณสมบัติเหมาะสมในการพัฒนานักศึกษาให้เต็มศักยภาพจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักศึกษาเป็นสำคัญและส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การประกันคุณภาพหลักสูตรในองค์ประกอบนี้พิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

- ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 สารของรายวิชาในหลักสูตร
- ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน
- ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 การประเมินผู้เรียน
- ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 สาระของรายวิชาในหลักสูตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ แม้ทุกหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาเปิดให้บริการต้องผ่านการรับทราบจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและมีการปรับปรุงทุก 5 ปี แต่ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องมีการออกแบบหลักสูตรควบคุมกำกับกับการจัดทำรายวิชาต่างๆให้มีเนื้อหาที่ทันสมัยก้าวทันความก้าวหน้าทางวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มีการบริหารจัดการการเปิดรายวิชาต่างๆ ทั้งวิชาบังคับ และวิชาเลือกที่เน้นนักศึกษาเป็นสำคัญโดยสนองความต้องการของนักศึกษาและตลาดแรงงานสำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาต้องเน้นการพัฒนาทักษะด้านการวิจัยและการเรียนรู้ด้วยตนเองในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การออกแบบหลักสูตรและสาระรายวิชาในหลักสูตร
- การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้นๆ

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใดให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่ทำให้หลักสูตรมีความทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและความต้องการของประเทศ

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน			
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 5.1</p> <p>- การออกแบบหลักสูตรและสาระของรายวิชาในหลักสูตร</p> <p>- การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้นๆ</p>	<p>อธิบายหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตที่มีการปรับปรุงทุก 5 ปี (หลักสูตรปี 2552, 2555 และ 2559) โดยมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่เป็นไปตามเกณฑ์ของ สกอ.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. หลักสูตรมีการกำหนดสาระวิชาทางทฤษฎีและการปฏิบัติที่ผ่านการรับรองจากสภาการพยาบาล 2. เนื้อหาของหลักสูตรในแต่ละรายวิชามีการปรับปรุงให้ทันสมัย ยกตัวอย่างรายวิชา 1.2. 3. 3. รายวิชาในหลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ยกตัวอย่าง เช่น 1. 2. 3. 4. รายวิชาเลือก/วิชาบังคับที่ตอบสนองความต้องการของนักศึกษาและตลาดแรงงาน เช่น วิชา..... 5. มีแนวปฏิบัติที่ดีในการออกแบบหลักสูตรและสาระรายวิชา 	<ol style="list-style-type: none"> 1. มคอ. 1-7 2. รายงานการประชุมคณะกรรมการวิชาการเกี่ยวกับการปรับปรุงรายวิชาให้ทันสมัย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตอบสนองความต้องการของนักศึกษา และตลาดแรงงาน 3. รายวิชาที่ยกตัวอย่าง 4. แนวปฏิบัติที่ดีในการออกแบบหลักสูตร และสาระของรายวิชาในหลักสูตร 	<p>-รองคณบดีฝ่ายวิชาการ</p> <p>-คณะกรรมการวิชาการ</p>

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> • ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ • มีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ • มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ • มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบมีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2

การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ หลักสูตรต้องให้ความสำคัญกับการวางระบบผู้สอนในแต่ละรายวิชาโดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอนและเป็นความรู้ที่ทันสมัยของอาจารย์ที่มอบหมายให้สอนในวิชานั้นๆ เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ประสบการณ์และได้รับการพัฒนาความสามารถจากผู้รู้จริงสำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดหัวข้อวิทยานิพนธ์การกำหนดอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์การค้นคว้าอิสระที่เหมาะสมกับหัวข้อวิทยานิพนธ์การค้นคว้าอิสระและลักษณะของนักศึกษาให้นักศึกษาได้รับโอกาสและการพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์การค้นคว้าอิสระต้องสามารถให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์การค้นคว้าอิสระตั้งแต่กระบวนการพัฒนาหัวข้อจนถึงการทำวิทยานิพนธ์การค้นคว้าอิสระการสอบป้องกันและการเผยแพร่ผลงานวิจัยจนสำเร็จการศึกษา

กระบวนการเรียนการสอนสำหรับยุคศตวรรษที่ 21 ต้องเน้นการพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ตามโครงสร้างหลักสูตรที่กำหนดและได้รับการพัฒนาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิคุณธรรมจริยธรรมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองทักษะทางภาษาไทยและภาษาต่างประเทศทักษะการทำงานแบบมีส่วนร่วมความสามารถในการใช้เทคโนโลยีความสามารถในการดูแลสุขภาพและการเรียนการสอนสมัยใหม่ต้องใช้สื่อเทคโนโลยีและทำให้นักศึกษาเรียนรู้ได้ตลอดเวลาและในสถานที่ใดก็ได้ผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกให้เกิดการเรียนรู้และสนับสนุนการเรียนรู้สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาเทคนิคการสอนจะเน้นการวิจัยเป็นฐานการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นต้น

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การกำหนดผู้สอน
- การกำกับติดตามและตรวจสอบการจัดทำแผนการเรียนรู้อ (มคอ.3และมคอ.4) และการจัดการเรียนการสอน
- การจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีที่มีการบูรณาการกับการวิจัยการบริการวิชาการทางสังคมและการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใดให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่ทำให้ กระบวนการจัดการเรียนการสอนตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ก่อให้เกิดผลการเรียนรู้บรรลุตามเป้าหมาย

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน			
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 5.2</p> <p>การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การกำหนดผู้สอน - การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำแผนการเรียนรู้ (มคอ.3 และ มคอ.4) และการจัดการเรียน การสอน - การจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ที่มี การบูรณาการกับการวิจัย การบริการวิชาการทาง สังคม และการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. กำหนดหลักเกณฑ์ พิจารณาอาจารย์ผู้สอน เหมาะสมกับรายวิชาที่สอนมี ความรู้และความชำนาญใน เนื้อหาวิชาที่สอน (คำนึงถึง สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา ประสบการณ์ทำงานและ ผลงานวิชาการ) 2. แสดงตารางอาจารย์ ผู้สอน/วิชา/หัวข้อที่สอน และ ความเชี่ยวชาญของอาจารย์ ผู้สอน 3. กำกับติดตามและ ตรวจสอบการจัดทำแผนการ เรียนรู้ (มคอ.3 และ มคอ.4) ของอาจารย์ให้มีระบบ กระบวนการเรียน การสอน สำหรับบุคคลตัววัยที่ 21 ต้อง เน้นการพัฒนาให้นักศึกษาให้มี ความรู้ตามโครงสร้าง หลักสูตรที่กำหนดและได้รับ การพัฒนาตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิคุณธรรม จริยธรรมทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 4. การจัดการเรียนการสอน ให้ได้มาตรฐานเดียวกันอย่าง เป็นระบบ (flow chart) 5. การจัดการเรียนการสอน ระดับปริญญาตรี ที่มีการ บูรณาการกับการวิจัย การ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. หลักเกณฑ์การพิจารณา กำหนดผู้สอน 2. ข้อมูลตามแบบฟอร์มแสดง คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน/ วิชาที่สอน/ผลงานทางวิชาการ 3. รายงานการประชุม คณะกรรมการวิชาการที่ เกี่ยวข้องกับการกำหนดผู้สอน เช่น ขอรับรองอาจารย์พิเศษ และการปรับเปลี่ยนอาจารย์ ผู้สอน หรือการมอบหมาย อาจารย์ผู้สอน 4. flow chart แสดงการจัดการ เรียน การสอน 5. วิชาที่บูรณาการกับ 3 พันธ กิจ (วิจัย/บริการวิชาการ/ทำนุ บำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 6. แนวปฏิบัติที่ดีในการบูรณา การการจัดการเรียนการสอนกับ 3 พันธกิจ 	<ul style="list-style-type: none"> -รองคณบดี ฝ่ายวิชาการ -คณะกรรมการ วิชาการ -รองคณบดี ฝ่ายวิจัยและ บริการทาง วิชาการ -รองคณบดี ฝ่ายกิจการ นักศึกษา -รองคณบดี ฝ่ายวิชาการ -ประธานวิชา ที่นำมาบูรณา การ

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
	<p>บริการวิชาการทางสังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม หลักสูตร พยาบาลศาสตรบัณฑิต มีรายวิชาที่จัดการเรียนการ สอนที่มีการบูรณาการ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บูรณาการกับการวิจัย วิชา..... 2. บูรณาการกับการ บริการวิชาการ วิชา..... 3. บูรณาการกับการทำนุ บำรุงศิลปะและวัฒนธรรม วิชา..... 6. มีแนวปฏิบัติที่ดีในการ บูรณาการ การจัดการเรียน การสอน ที่บูรณาการกับ 3 พันธกิจ 		

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> • ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบมีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบมีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบมีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบมีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน 	

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 การประเมินผู้เรียน

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ การประเมินนักศึกษามีจุดมุ่งหมาย 3 ประการคือการประเมินผลนักศึกษาเพื่อให้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้สอนและนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้นักศึกษา (assessment for learning) การประเมินที่ทำให้นักศึกษาสามารถประเมินตนเองเป็นและมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาวิธีการเรียนของตนเองใหม่จนเกิดการเรียนรู้ (assessment as learning) และการประเมินผลการเรียนรู้นักศึกษาที่แสดงผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร (assessment of learning) การประเมินส่วนใหญ่จะใช้เพื่อจุดมุ่งหมายประการหลังคือเน้นการได้ข้อมูลเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้นักศึกษาการจัดการเรียนการสอนจึงควรส่งเสริมให้มีการประเมินเพื่อจุดมุ่งหมายสองประการแรกด้วยทั้งนี้ความเหมาะสมของระบบประเมินต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดเกณฑ์การประเมินวิธีการประเมินเครื่องมือประเมินที่มีคุณภาพและวิธีการให้เกรดที่สะท้อนผลการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมมีการกำกับให้มีการประเมินตามสภาพจริง (authentic assessment) มีการใช้วิธีการประเมินที่หลากหลายให้ผลการประเมินที่สะท้อนความสามารถในการปฏิบัติงานในโลกแห่งความเป็นจริง (real world) และมีวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) ที่ทำให้นักศึกษาสามารถแก้ไขจุดอ่อนหรือเสริมจุดแข็งของตนเองได้ให้ผลการประเมินที่สะท้อนระดับความสามารถที่แท้จริงของนักศึกษาสำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการวางระบบประเมินวิทยานิพนธ์การค้นคว้าอิสระที่มีคุณภาพด้วยในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
- การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้นักศึกษา
- การกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร(มคอ.5 มคอ.6 และมคอ.7)

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใดให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่สะท้อนสภาพจริงด้วยวิธีการหรือเครื่องมือประเมินที่เชื่อถือได้ให้ข้อมูลที่ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนมีแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน			
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 5.3</p> <p>การประเมินผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ - การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา - การกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร (มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7) 	<p><u>การประเมินผู้เรียน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กำกับติดตามการประเมินผู้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยคณะกรรมการวิชาการ 2. ประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้แบบประเมินกลางของคณะที่ใช้ในการประเมินรายวิชาทฤษฎี และวิชาปฏิบัติเพื่อให้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้สอน และนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้นักศึกษา 3. มีรายวิชาที่นักศึกษาสามารถประเมินตนเองเป็น เช่น 1. 2..... 3..... 4. มีรายวิชาที่ประเมินผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เช่น 1..... 2..... 5. การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา โดย กำหนดเกณฑ์การประเมิน/การตัดเกรดชัดเจน สอดคล้องกับที่เกณฑ์การตัดเกรด มีข้อมูลหลักฐานหรือที่มาของคะแนนที่ใช้ในการตัดเกรด 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ระบบและกลไกการประเมินผู้เรียน (flow chart) 2. คณะกรรมการจัดทำแบบประเมิน 3. แบบประเมินตนเองของนักศึกษารายวิชา..... 4. รายวิชา..... 5. แนวทางในการตัดเกรด และการแจ้งให้นักศึกษารับรู้รับทราบและการมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ 6. มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7 7. สรุปผลการเรียนรู้จาก มคอ. 8. มคอ.6 และ มคอ.7 <p>เทียบกับ มคอ.2</p> <p>9. แนวปฏิบัติที่ดีในการตัดเกรด</p>	<ul style="list-style-type: none"> -รองคณบดีฝ่ายวิชาการ -คณะกรรมการวิชาการ -ประธานวิชา

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
	ชัดเจน การกระจายของ เกรด สะท้อนความสามารถ ที่แท้จริงของนักศึกษาและ ลักษณะของรายวิชา 6.ประเมินการจัดการเรียน การสอนการประเมิน หลักสูตรตามรายละเอียดใน มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7 7. มีแนวปฏิบัติที่ดีในการตัด เกรด		

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> • ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบมีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบมีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบมีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนาจากผลการประเมิน • มีการปรับปรุง/พัฒนาจากผลการประเมิน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบมีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน 	

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ ผลการดำเนินงานของหลักสูตร หมายถึง ร้อยละของการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาที่ปรากฏในหลักสูตร (มคอ.2) หมวดที่ 7 ข้อ 7 ที่หลักสูตรแต่ละหลักสูตรดำเนินงานได้ในแต่ละปีการศึกษา อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจะเป็นผู้รายงานผลการดำเนินงานประจำปี ในแบบรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (มคอ.7)

เกณฑ์การประเมิน

มีการดำเนินงานน้อยกว่าร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปีมีค่าคะแนนเท่ากับ 0

มีการดำเนินงานร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปีมีค่าคะแนนเท่ากับ 3.50

มีการดำเนินงานร้อยละ 80.01-89.99 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปีมีค่าคะแนนเท่ากับ 4.00

มีการดำเนินงานร้อยละ 90.00-94.99 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปีมีค่าคะแนนเท่ากับ 4.50

มีการดำเนินงานร้อยละ 95.00-99.99 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปีมีค่าคะแนนเท่ากับ 4.75

มีการดำเนินงานร้อยละ 100 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปีมีค่าคะแนนเท่ากับ 5.00

หมายเหตุ :

คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558 ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2558 ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเพิ่มเติมไว้ ดังนี้

ข้อ 2 ระบุว่า “กรณีที่สถาบันอุดมศึกษาจะจัดทำรายละเอียดของรายวิชา รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) รายงานผลการดำเนินงานของรายวิชา รายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) และรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตรในลักษณะอื่น สถาบันอุดมศึกษาสามารถดำเนินการจัดทำระบบเก็บข้อมูลรายละเอียดตามแนวทางของ มคอ.3 มคอ.4 มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7 โดยสามารถปรับเปลี่ยนหัวข้อรายละเอียดให้เหมาะสมกับบริบทเฉพาะของสถาบันอุดมศึกษานั้นๆ ได้ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงเจตนารมณ์ของการจัดทำ มคอ.3 มคอ.4 มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7”

ข้อ 3 ระบุว่า “ให้ถือว่า ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ จำนวน 12 ตัวบ่งชี้ เป็นเพียงแนวทางเท่านั้น โดยสถาบันอุดมศึกษาสามารถกำหนดตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตาม

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิได้เอง ซึ่งแต่ละหลักสูตรมีอิสระในการกำหนดตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ใช้ในการติดตาม ประเมิน และรายงานคุณภาพของหลักสูตรประจำปีทีระบุไว้ในหมวด 1-6 ของแต่ละหลักสูตร ตามบริบทและวัตถุประสงค์ในการผลิตบัณฑิต ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบหรืออนุมัติจากสภาสถาบันอุดมศึกษา ในระหว่างที่สถาบันอุดมศึกษายังไม่สามารถเสนอขอปรับตัวบ่งชี้ใหม่ได้แล้วเสร็จ ให้ใช้ตัวบ่งชี้เดิมก่อนได้ หรือหากหลักสูตรใดมีความประสงค์กำหนดตัวบ่งชี้แบบเดิมก็สามารถกระทำได้ กรณีหลักสูตรมีการปรับตัวบ่งชี้ใหม่ ให้นำเสนอสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา รับทราบในการปรับปรุงหลักสูตรครั้งต่อไป”

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน			
ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ผลการดำเนินงาน หลักสูตรตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	- คำนวณค่าร้อยละของ ผลดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ การดำเนินงานหลักสูตรตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาที่ปรากฏใน หลักสูตร (มคอ.2) หมวดที่ 7 ข้อ 7 ที่รายงานผลการ ดำเนินงานประจำปี ในแบบ รายงานผลการดำเนินการ ของหลักสูตร (มคอ.7)	1. มคอ.7 2. ผลการคำนวณค่าร้อยละของ ผลดำเนินงานตามตัวบ่งชี้การ ดำเนินงานหลักสูตร	-รองคณบดี ฝ่ายวิชาการ -อาจารย์ ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร

องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ในการดำเนินการบริหารหลักสูตรจะต้องมีปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยความพร้อมทางกายภาพความพร้อมด้านอุปกรณ์ความพร้อมด้านเทคโนโลยีความพร้อมด้านการให้บริการเช่นห้องเรียนห้องปฏิบัติการห้องทำวิจัยอุปกรณ์การเรียนการสอนห้องสมุดการบริการเทคโนโลยีสารสนเทศคอมพิวเตอร์ Wifi และอื่น ๆ รวมทั้งการบำรุงรักษาที่ส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติโดยพิจารณาร่วมกับผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์

องค์ประกอบด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้จะพิจารณาได้จาก

ตัวบ่งชี้ 6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ ความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนมีหลายประการได้แก่ความพร้อมทางกายภาพ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ที่พักของนักศึกษาฯลฯ และความพร้อมของอุปกรณ์เทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวก หรือทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด หนังสือ ตำรา สิ่งพิมพ์ วารสาร ฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้นแหล่งเรียนรู้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ฯลฯ สิ่งสนับสนุนเหล่านี้ต้องมีปริมาณเพียงพอและมีคุณภาพพร้อมใช้งานทันสมัย โดยพิจารณาการดำเนินการปรับปรุงพัฒนาจากผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบันโดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
- จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน
- กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใดให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่สะท้อนการจัดเตรียมสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนและส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเกณฑ์การประเมิน

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้			
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้</p> <p>- ระบบการดำเนินงานของ ภาควิชา/คณะ/สถาบัน โดยการมีส่วนร่วมของ อาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตรเพื่อให้มีสิ่ง สนับสนุนการเรียนรู้ -จำนวนสิ่งสนับสนุนการ เรียนรู้ที่เพียงพอและ เหมาะสมต่อการจัดการ เรียนการสอน</p> <p>-กระบวนการปรับปรุง ตามผลการประเมินความ พึงพอใจของนักศึกษาและ อาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุน การเรียนรู้</p>	<p>1. มีระบบและกลไกในการ ดำเนินงานด้านสิ่งสนับสนุน การเรียนรู้ โดยการมีส่วนร่วมของภาควิชา/คณะ/ สถาบัน ซึ่งมีอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตรกำกับ ดูแลติดตามให้เกิดประโยชน์ สูงสุดต่อนักศึกษาและ อาจารย์ตลอดจนบุคลากร ในคณะฯ</p> <p>2. จำนวนสิ่งสนับสนุนการ เรียนรู้</p> <p>3. สสำรวจความพึงพอใจของ นักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่ง สนับสนุนการเรียนรู้และ ข้อเสนอแนะมาปรับปรุงเพื่อ ตอบสนองต่อความต้องการ นำไปใช้ประโยชน์ของ นักศึกษาและอาจารย์</p> <p>4. แนวปฏิบัติที่ดีในการ เลือกหนังสือเข้าห้องสมุด/ แนวปฏิบัติที่ดีในการบริหาร จัดการสิ่งสนับสนุนการ เรียนรู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อผู้ใช้บริการ</p>	<p>1. ระบบและกลไกในการ ดำเนินงานด้านสิ่งสนับสนุน การเรียนรู้</p> <p>2. ตารางแสดงจำนวนสิ่ง สนับสนุนการเรียนรู้ แบ่งเป็น</p> <p>2.1 ทางกายภาพ (ห้องเรียน, ห้องปฏิบัติการ, Advanced clinical lab , หอพัก, ห้อง สันทนาการ, ลานกีฬา)</p> <p>2.2 อุปกรณ์เทคโนโลยี</p> <p>2.3 หนังสือ ตำรา วารสาร ฐานข้อมูล สื่อการเรียนรู้ อิเล็กทรอนิกส์</p> <p>3. รายงานแสดงข้อเสนอแนะ และแนวทางการปรับปรุงแก้ไข</p>	<p>-รองคณบดี ฝ่ายวิจัยและ บริการทาง วิชาการ</p> <p>-รองคณบดี ฝ่ายวิชาการ</p> <p>-รองคณบดี ฝ่ายกิจการ</p>

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> • ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตาม และปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนาจากผลการประเมิน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบมีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน 	

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา ของ สกอ.
ระดับคณะ
ปีการศึกษา 2560

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ

ระดับคณะ ประกอบด้วย ผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการ
ในระดับคณะ จำนวนรวม 13 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบ ในการประกัน คุณภาพคณะ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
1. การผลิตบัณฑิต	1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมิน ของทุกหลักสูตรที่คณะ รับผิดชอบ
	1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละของอาจารย์ประจำ คณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
	1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทาง วิชาการ	ร้อยละของอาจารย์ประจำ คณะที่ดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการ
	1.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อ จำนวนอาจารย์ประจำ	สัดส่วนจำนวนนักศึกษา เต็มเวลาเทียบเท่าต่อ จำนวนอาจารย์ประจำ
	1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	1.6 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
2. การวิจัย	2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางาน วิจัยหรืองานสร้างสรรค์	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	เงินสนับสนุนงานวิจัยและ งานสร้างสรรค์ทั้งภายใน และภายนอกต่อจำนวน อาจารย์ประจำและนักวิจัย
	2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและ นักวิจัย	ผลงานทางวิชาการทุกประเภท ต่ออาจารย์ประจำและนักวิจัย
3. การบริการ วิชาการ	3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
4. การทำนุบำรุง ศิลปะและ วัฒนธรรม	4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
5. การบริหาร จัดการ	5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตาม ผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ ของคณะ	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
	5.2 ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วยการมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ตัวบ่งชี้ จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินการของทุกหลักสูตรในคณะ ซึ่งสามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตในหลักสูตรที่คณะ
รับผิดชอบ

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินทุกหลักสูตรที่คณะรับผิดชอบ

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินของทุกหลักสูตร}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่คณะรับผิดชอบ}}$$

หมายเหตุ :

- หลักสูตรที่ได้รับการรับรองโดยระบบอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายใน
ระดับอุดมศึกษาเห็นชอบ ไม่ต้องนำคะแนนการประเมินของหลักสูตรนั้นมาคำนวณในตัวบ่งชี้นี้ แต่
ต้องรายงานผลการรับรองตามระบบนั้นๆ ในตัวบ่งชี้นี้ให้ครบถ้วน

- ในการคำนวณค่าคะแนน หากหลักสูตรใช้ระบบอื่นที่ไม่ใช่ของ สกอ. ไม่ต้องนำมาคำนวณ
ทั้งตัวตั้งตัวหาร

- ทุกหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนการสอน (แม้ว่าจะจะเป็นหลักสูตรที่ขอปิดดำเนินการแล้วแต่
ยังมีนักศึกษาคงค้างอยู่)ให้นำมาคำนวณด้วยทั้งตัวตั้งและตัวหาร โดยใช้เฉพาะตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้อง
เท่านั้น

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต			
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม			
เกณฑ์การประเมิน : ค่าเฉลี่ยของระดับคะแนน การประเมินคุณภาพ หลักสูตรที่คณะรับผิดชอบ	ประเมินคุณภาพหลักสูตรที่ คณะฯ เปิดสอนทุก หลักสูตรที่ใช้ระบบ สกอ.	ผลการประเมินระดับหลักสูตร จากคณะกรรมการของ สกอ.	รองคณบดี ฝ่าย ยุทธศาสตร์ และประกัน คุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ
และความมุ่งมั่นทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อติดตาม
ความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้นคณะจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทาง
การศึกษาที่ตรง หรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจ หรือจุดเน้นของ
หลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

1. เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค2

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

2. เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค1 และ ง

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

1. คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า และต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในกรณีที่มิอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก			
เกณฑ์การประเมิน : แปลงค่าร้อยละของ อาจารย์ประจำคณะที่มี คุณวุฒิปริญญาเอก เป็น คะแนนระหว่าง 0-5 ** กลุ่มสถาบันกลุ่ม ค2 ค่าร้อยละของอาจารย์ ประจำคณะที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอกที่กำหนดให้ เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป	สํารวจข้อมูลคุณวุฒิ การศึกษาระดับปริญญา เอกของอาจารย์ประจำ	1. สรุปรายชื่ออาจารย์ประจำ คณะฯ จำแนกตามคุณวุฒิ การศึกษา	รองคณบดี ฝ่ายวิชาการ / หัวหน้า สำนักงาน คณบดี

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0–5

1. เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค2

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

2. เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค1 และ ง

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะที่มีตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดเป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ			
เกณฑ์การประเมิน : แปลงค่าร้อยละของ อาจารย์ประจำคณะที่ดำรง ตำแหน่งทางวิชาการ เป็น คะแนนระหว่าง 0-5 ** กลุ่มสถาบันกลุ่ม ค2 ค่าร้อยละของอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ ดำรงตำแหน่ง ผศ. รศ. ศ. รวมกันที่กำหนดให้เป็น คะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป	สืบรวจข้อมูลอาจารย์ ประจำคณะฯ ที่ดำรง ตำแหน่งวิชาการ	สรุปรายชื่ออาจารย์ประจำ คณะ จำแนกตามตำแหน่งทาง วิชาการ	-รองคณบดี ฝ่ายวิชาการ -หัวหน้า สำนักงาน คณบดี

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า
คำอธิบายรายวิชา

ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งสำหรับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา คือสัดส่วนของนักศึกษาต่ออาจารย์ที่จะต้องสอดคล้องกับศาสตร์ในแต่ละสาขาวิชาและลักษณะการเรียนการสอน รวมทั้ง มีความเชื่อมโยงไปสู่การวางแผนต่างๆ เช่น การวางแผนอัตรากำลัง ภาระงานอาจารย์ เป้าหมายการผลิตบัณฑิต ดังนั้น คณะฯ จึงควรมีจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริงไม่เกินจำนวนเหมาะสม

เกณฑ์การประเมิน

ในกรณีที่จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำน้อยกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์มาตรฐานกำหนดเป็นคะแนน 5

ในกรณีที่จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำมากกว่าเกณฑ์มาตรฐานกำหนดให้คำนวณค่าความแตกต่างระหว่างจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำกับเกณฑ์มาตรฐาน และนำค่าความแตกต่างมาพิจารณา ดังนี้

ค่าความแตกต่างของจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานตั้งแต่ร้อยละ 20 กำหนดเป็นคะแนน 0

ค่าความแตกต่างของจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานตั้งแต่ร้อยละ 0.01 และไม่เกินร้อยละ 20ให้นำมาเทียบบัญญัติไตรยางค์ตามสูตรเพื่อเป็นคะแนนของหลักสูตรนั้นๆ

สูตรการคำนวณจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า

1. คำนวณค่าหน่วยกิตนักศึกษา (StudentCreditHours :SCH)ซึ่งก็คือผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนทุกรายวิชาตลอดปีการศึกษารวบรวมหลังจากนักศึกษาลงทะเบียนแล้วเสร็จ (หมุดกำหนดเวลาการเพิ่ม - ถอน) โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\begin{aligned} \text{SCH} &= \sum n_i c_i \\ \text{เมื่อ } n_i &= \text{จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในวิชาที่ } i \\ c_i &= \text{จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่ } i \end{aligned}$$

2. คำนวณค่า FTES โดยใช้สูตรคำนวณดังนี้

จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) =

$$\frac{\text{Student Credit Hours (SCH) ทั้งปี}}{\text{จำนวนหน่วยกิตต่อปีการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการลงทะเบียนในระดับปริญญาชั้นๆ}}$$

คณะพยาบาลศาสตร์สามารถเลือกใช้สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีค่าเท่ากับ 8 : 1 หรือใช้ของสาขาพยาบาลศาสตร์ มีค่าเท่ากับ 6 : 1

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณหาค่าความแตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐานและนำมาคิดเป็นค่าร้อยละ ตามสูตร

$$\frac{\text{สัดส่วนจำนวน น.ศ.เต็มเวลาต่อจำนวนอาจารย์ประจำที่เป็นจริง} - \text{สัดส่วนจำนวน น.ศ.เต็มเวลาต่อจำนวนอาจารย์ประจำตามเกณฑ์มาตรฐาน}}{\text{สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่อจำนวนอาจารย์ประจำตามเกณฑ์มาตรฐาน}} \times 100$$

2. นำค่าร้อยละจากข้อ 1 มาคำนวณคะแนนดังนี้

2.1 ค่าร้อยละที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0 คิดเป็น 5 คะแนน

2.2 ค่าร้อยละที่มากกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20 คิดเป็น 0 คะแนน

2.3 ค่าร้อยละที่มากกว่าร้อยละ 0 แต่น้อยกว่าร้อยละ 20ให้นำมาคิดคะแนนดังนี้

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{5 - (\text{ค่าร้อยละที่คำนวณได้จากข้อ 2.3})}{4}$$

การปรับจำนวนในระหว่างปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาให้มีการปรับค่าจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าในระดับบัณฑิตศึกษาให้เป็นระดับปริญญาตรี เพื่อนำมารวมคำนวณหาสัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำ

นักศึกษาเต็มเวลาในหน่วยนับปริญญาตรี	
1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + FTES ระดับบัณฑิตศึกษา
2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + (2 x FTESระดับบัณฑิตศึกษา)
3. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	= FTES ระดับปริญญาตรี + (1.8 x FTESระดับบัณฑิตศึกษา)

สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำแยกตามกลุ่มสาขา

กลุ่มสาขา	สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลา ต่ออาจารย์ประจำ
1. วิทยาศาสตร์สุขภาพ	8:1
- แพทยศาสตร์	4:1
- พยาบาลศาสตร์	6:1
2. วิทยาศาสตร์กายภาพ	20:1
3. วิศวกรรมศาสตร์	20:1
4. สถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง	8:1
กลุ่มสาขา	สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลา ต่ออาจารย์ประจำ
5. เกษตร ป่าไม้และประมง	20:1
6. บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ บัญชี การจัดการการท่องเที่ยว เศรษฐศาสตร์	25:1
7. นิติศาสตร์	50:1
8. ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	30:1
9. ศิลปกรรมศาสตร์ วิจารณ์ศิลป์และประยุกต์ศิลป์	8:1
10. สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์	25:1

ตัวอย่างการคำนวณ

จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
ของหลักสูตรหนึ่งทางด้านสังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์ = 24

$$\text{ค่าความแตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐาน} = \frac{24-25}{25} \times 100 \quad \text{ร้อยละ } -4 \text{ ได้คะแนน } 5 \text{ คะแนน}$$

จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
ของหลักสูตรหนึ่งทางด้านสังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์ = 32

$$\text{ค่าความแตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐาน} = \frac{32-25}{25} \times 100 \quad \text{ร้อยละ } 28 \text{ ได้คะแนน } 0 \text{ คะแนน}$$

จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
ของหลักสูตรหนึ่งทางด้านสังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์ = 28

$$\text{ค่าความแตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐาน} = \frac{28-25}{25} \times 100 \quad \text{ร้อยละ } 12$$

$$\text{คะแนน} = \frac{5-(12)}{4} = 5-3 = 2 \text{ คะแนน}$$

หมายเหตุ :

- การคิดค่า FTES กรณีหลักสูตรที่สภาวิชาชีพกำหนดสัดส่วนจำนวนนักศึกษาต่ออาจารย์ประจำไม่ตรงกับสัดส่วนที่กำหนดไว้ในคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557 ให้สถาบันอุดมศึกษายึดตามสัดส่วนที่สภาวิชาชีพกำหนด
- กรณีที่คณะมีหลายกลุ่มสาขา ต้องแยกอาจารย์ประจำว่าอยู่กลุ่มสาขาใดก่อนนำมาหาค่าคะแนนของแต่ละกลุ่ม แล้วนำมาคิดคะแนนเฉลี่ยเป็นของคณะ

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ			
เกณฑ์การประเมิน: คำนวณหาค่าความแตกต่างระหว่างจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำกับเกณฑ์มาตรฐาน และนำมาเทียบกับค่าความต่างทั้งด้านสูงกว่าและต่ำกว่าที่กำหนดเป็นคะแนน 0 และ 5 คะแนน และใช้เทียบบัญญัติไตรยางศ์ ** สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำ สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ (พยาบาลศาสตร์) เท่ากับ 6 : 1	1. คำนวณข้อมูลนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์	1. เอกสารสรุปจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) 2. เอกสารแสดงจำนวนนักศึกษาของคณะฯ ตามปีการศึกษา 3. เอกสารแสดงจำนวนอาจารย์ประจำตามปีการศึกษา	-รองคณบดีฝ่ายวิชาการ -หัวหน้าฝ่ายบริการทางการศึกษา -เจ้าหน้าที่ฝ่ายทรัพยากรบุคคล

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นักศึกษาและศิษย์เก่าในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์กับนักศึกษา เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและคุ้มค่าในระหว่างการใช้ชีวิตในคณะ ตั้งแต่การให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต จัดบริการข้อมูลหน่วยงานที่ให้บริการ เช่น ศูนย์ยืมการศึกษฯ แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า โดยการให้บริการทั้งหมดต้องให้ความสำคัญกับการบริการที่มีคุณภาพและเกิดประโยชน์แก่ผู้รับบริการอย่างแท้จริง

เกณฑ์การประเมิน

1. จัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการ และการใช้ชีวิตแก่นักศึกษาในคณะ
2. มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการ กิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตรแหล่งงานทั้งเต็มเวลาและนอกเวลาแก่นักศึกษา
3. จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา
4. ประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมและการจัดบริการในข้อ 1-3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
5. นำผลการประเมินจากข้อ 4 มาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการและการให้ข้อมูล เพื่อส่งผลให้การประเมินสูงขึ้นหรือเป็นไปตามความคาดหวังของนักศึกษา
6. ให้ข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพแก่ศิษย์เก่า

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรีเกณฑ์มาตรฐาน			
เกณฑ์การประเมิน: 1. จัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการ และการใช้ชีวิตแก่นักศึกษาในคณะ	1. จัดให้บริการคำปรึกษาทางวิชาการ และการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ทุนกัเยี่ยมเพื่อการศึกษา - แหล่งทุนการศึกษาต่อ แก่ศิษย์เก่า เป็นต้น	1. คำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา/ครูประจำชั้น 2. รายงานผลการติดตามการให้คำปรึกษา 3. รายงานการประชุมอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมกับคณะกรรมการชุดต่างๆ (รายชื่อที่นักศึกษามีปัญหา) 4. รายงานการประเมินความพึงพอใจในการให้คำปรึกษาของนักศึกษา	-รองคณบดีฝ่ายวิชาการ -รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
2. มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แหล่งงานทั้งเต็มเวลาและนอกเวลาแก่นักศึกษา	1. มีช่องทางในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ศิษย์เก่า และมีการจัดกิจกรรม/โครงการให้ความรู้ด้านความรู้แก่ศิษย์เก่า 2. เพิ่มช่องทาง หรือมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการส่งข้อมูลให้นักศึกษาได้ทราบ	1. ภาพถ่ายบอร์ด เว็บไซต์/ไลน์ หรือเอกสารแสดงถึงการประชาสัมพันธ์หรือให้ความรู้แก่ศิษย์เก่า 2. เอกสารรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่ให้บริการแก่นักศึกษา 3. รายงานผลการประเมินการให้บริการข้อมูลข่าวสาร	-รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ -รองคณบดีฝ่ายวิชาการ -รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
3. จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา	1. จัดกิจกรรม/โครงการเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา เช่น โครงการปัจฉิมนิเทศเพื่ออบรมธรรมะ หรืออื่นๆ เป็นต้น	1. รายงานผลกิจกรรม/โครงการเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา เช่น โครงการปัจฉิมนิเทศเพื่ออบรมธรรมะ หรืออื่นๆ	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
4. ประเมินคุณภาพของ การจัดกิจกรรมและการ บริการในข้อ 1-3 ทุกข้อ ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนน เต็ม 5	1. ประเมินคุณภาพของ การจัดกิจกรรมและการ จัดบริการในข้อ 1-3	1. รายงานผลการประเมิน การจัดกิจกรรมและบริการ ในข้อ 1-3	รองคณบดี ฝ่ายวิชาการ / รองคณบดี ฝ่ายกิจการ นักศึกษา
5. นำผลการประเมินจาก ข้อ 4 มาปรับปรุง พัฒนาการให้บริการและ การให้ข้อมูล เพื่อส่งผล การประเมินสูงขึ้นหรือ เป็นไปตามความคาดหวัง ของนักศึกษา	1. จัดประชุมเพื่อ พิจารณาผลการประเมิน และนำมาปรับปรุงการ ให้บริการ 2. จัดทำแผนงาน กิจกรรม/โครงการในปีถัดไป โดยพิจารณาจากผลการ ประเมินปีที่ผ่านมา	1. รายงานการประชุม เกี่ยวกับการพิจารณาผล/ แผนการจัดกิจกรรมโครงการ ในปีที่ผ่านมา 2. แผนงานกิจกรรม/ โครงการในปีถัดไป ที่แสดงถึง การปรับปรุงจากผลการ ประเมิน	รองคณบดี ฝ่ายวิชาการ / รองคณบดี ฝ่ายกิจการ นักศึกษา
6. ให้ข้อมูลและความรู้ที่ เป็นประโยชน์ในการ ประกอบอาชีพแก่ศิษย์เก่า	1. เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร ที่เป็นประโยชน์แก่ศิษย์เก่า ในหลากหลายช่องทาง 2. จัดกิจกรรมเสริมสร้าง ความรู้ที่เป็นประโยชน์ เกี่ยวกับวิชาชีพแก่ศิษย์เก่า	1. เอกสารแสดงข้อมูล ข่าวสารที่เผยแพร่ผ่าน ช่องทางต่างๆ ของคณะฯ 2. รายงานผลกิจกรรม/ โครงการการเสริมสร้างความรู้ ที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับวิชาชีพ แก่ศิษย์เก่า	รองคณบดี ฝ่ายกิจการ นักศึกษา / คณะกรรมการ ศิษย์เก่าฯ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่างๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษา หมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยคณะและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรม โดยสอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ที่ประกอบด้วยมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ แห่งชาติ 5 ประการ ได้แก่ (1) คุณธรรม จริยธรรม (2) ความรู้ (3) ทักษะทางปัญญา (4) ทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่ คณะ สถาบัน และสภา/องค์กรวิชาชีพได้

กำหนดเพิ่มเติม ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต และนำหลัก PDSA / PDCA (Plan, Do, Study/Check, Act) ไปใช้ในชีวิตประจำวันเป็นการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาอย่างยั่งยืน

เกณฑ์การประเมิน

1. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในภาพรวมของคณะโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและการจัดกิจกรรม
2. ในแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา ให้ดำเนินกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ 5 ประการ ให้ครบถ้วน ประกอบด้วย
 - (1) คุณธรรม จริยธรรม
 - (2) ความรู้
 - (3) ทักษะทางปัญญา
 - (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
 - (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
3. จัดกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา
4. ทุกกิจกรรมที่ดำเนินการ มีการประเมินผลความสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป
5. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
6. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี			
เกณฑ์การประเมิน: 1. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในภาพรวมของคณะโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและการจัดกิจกรรม	1. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมนักศึกษา โดยนักศึกษามีส่วนร่วมทั้งในการจัดทำแผนและการจัดกิจกรรม	1. แผนการจัดกิจกรรมนักศึกษา	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา / หัวหน้าฝ่ายกิจการนักศึกษา
2. ในแผนการจัดกิจกรรมพัฒนา ให้ดำเนินกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ 5 ประการให้ครบถ้วน ประกอบด้วย (1) คุณธรรมและจริยธรรม (2) ความรู้ (3) ทักษะทางปัญญา (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	2. จัดกิจกรรม/โครงการพัฒนานักศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะฯ ให้ครบทั้ง 5 ด้าน (ระบุวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและโครงการ)	2. รายงานผลการจัดกิจกรรม/โครงการเพื่อพัฒนานักศึกษาในระดับปริญญาตรี จำแนกเป็นรายด้าน ทั้ง 5 ด้าน	
3. จัดกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา	3. จัดกิจกรรม/โครงการให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษาภายในคณะฯ	3. รายงานผลการจัดกิจกรรม/โครงการให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษาระดับคณะฯ	
4. ทุกกิจกรรมที่ดำเนินการมีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป	4. ประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไปทุกกิจกรรมของคณะฯ (รูปแบบ PDCA)	4. รายงานผลการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและรายงานการนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานในครั้งต่อไป	
5. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา	5. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาของคณะฯ	5. รายงานผลการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา	
6. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุง	6. นำผลประเมินไปปรับปรุงแผน/กิจกรรมของ	6. รายงานผลการปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัด	

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา นักศึกษา	คณะฯ โดยเปรียบเทียบกับ โครงการ/กิจกรรมที่ทำเมื่อ ปีที่แล้ว และผลการ ประเมินของปีนี้วางแผน สำหรับปีถัดไป (รูปแบบ PDCA)	กิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา	

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตาม ทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบันเพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่นๆ ของสถาบัน และ 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สอนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพโดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัยจากงบประมาณของสถาบันให้กับบุคลากร ส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่อาจารย์และนักวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงินเครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสมตลอดจนมีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์การประเมิน

1. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
2. สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในประเด็น ต่อไปนี้
 - ห้องปฏิบัติการหรือห้องปฏิบัติงานสร้างสรรค์หรือหน่วยวิจัยหรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
 - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
 - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยหรือการผลิตงานสร้างสรรค์ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการ
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อคันตูกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)
3. จัดสรรงบประมาณของสถาบัน เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
4. จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
5. มีการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัย มีการสร้างขวัญและกำลังใจตลอดจนยกย่องอาจารย์และนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น
6. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์			
เกณฑ์มาตรฐาน 1. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	1. ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัยระดับคณะฯ	1. ฐานข้อมูลด้านการวิจัยด้านต่างๆ ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลด้านแหล่งทุนวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งภายในและภายนอกคณะฯ - ข้อมูลด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ของคณะฯ ทั้งปัจจุบันและผลงานที่ผ่านมา - ข้อมูลด้านแหล่งเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ทั้งวารสารและการประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ต่างๆ ตลอดจนข้อมูลการสนับสนุนของคณะฯ ในการเผยแพร่ผลงาน - ข้อมูลด้านระบบและกลไกของคณะฯ ในการส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ รวมถึงการส่งเสริมด้านการจัดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และการซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา - ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติอื่นๆ ของคณะฯ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและงานสร้างสรรค์ ได้แก่ ขั้นตอน/แบบฟอร์มการขออนุญาตทำวิจัย หรือการขอทุนสนับสนุนการทำวิจัย 	รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
2. สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในประเด็นต่อไปนี้ <ul style="list-style-type: none"> - ห้องปฏิบัติการหรือห้องปฏิบัติงานสร้างสรรค์หรือหน่วยวิจัย หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้ 	สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยของคณะฯ เกี่ยวกับ <ul style="list-style-type: none"> - ห้องปฏิบัติการวิจัยหรือหน่วยวิจัย หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัย - ห้องสมุดหรือแหล่ง 	1. ภาพถ่ายหน่วยวิจัย ของคณะฯ 2. ภาพถ่ายห้องสมุดหรือเอกสารแสดงแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยฯ 3. เอกสารแสดงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในหน่วย	

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
<p>คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์</p> <p>- ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์</p> <p>- สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยหรือผลิตผลงานสร้างสรรค์ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการ</p> <p>- กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)</p>	<p>ค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัย</p> <p>- สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัย เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย</p> <p>- กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัย เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)</p>	<p>วิจัย</p> <p>4. สรุปรายงานกิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัย เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)</p>	
<p>3. จัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์</p>	<p>- จัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นทุนสนับสนุนการวิจัย</p>	<p>- สัญญารับทุนสนับสนุนการวิจัยของอาจารย์</p>	
<p>4. จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ</p>	<p>- จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัย</p>	<p>1. ประกาศ/ระเบียบ/ข้อบังคับ ในการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัย</p> <p>2. หลักฐานการสนับสนุนทุนเพื่อการเผยแพร่ผลงานวิจัยของอาจารย์</p>	
<p>5. มีการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัย มีการสร้างขวัญและกำลังใจ ตลอดจนยกย่องอาจารย์/นักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น</p>	<p>1. จัดโครงการ หรือส่งเสริมให้อาจารย์พัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัย</p> <p>2. จัดกิจกรรม/โครงการเพื่อยกย่องอาจารย์ที่มีผลงานวิจัยดีเด่นของคณะฯ</p>	<p>1. รายงานผลโครงการส่งเสริมให้อาจารย์พัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัย</p> <p>2. กิจกรรม/โครงการเพื่อยกย่องอาจารย์ที่มีผลงานวิจัยดีเด่นของคณะฯ</p> <p>3. ภาพถ่าย/เว็บไซต์/ประกาศเกียรติคุณยกย่องอาจารย์ที่มีผลงานวิจัยดีเด่นของคณะฯ</p>	
<p>6. มีระบบและกลไกเพื่อ</p>	<p>1. กำหนดขั้นตอน</p>	<p>1. ประกาศ/ระเบียบ</p>	

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
ช่วยในการคุ้มครองสิทธิ์ ของงานวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์ที่นำไปใช้ ประโยชน์และดำเนินตาม ระบบที่กำหนด	หลักเกณฑ์ และ ผู้รับผิดชอบในการคุ้มครอง สิทธิ์ของผลงานวิจัย 2. ให้ความรู้แก่อาจารย์ เพื่อผลักดันช่วยเหลือใน เรื่องการนำผลงานสู่การ คุ้มครองสิทธิ์บัตร	หลักเกณฑ์ และวิธีการเพื่อ การนำผลงานสู่การคุ้มครอง สิทธิ์บัตร 2. สรุปเอกสารแสดงการให้ ความรู้แก่อาจารย์เรื่องการ คุ้มครองสิทธิ์ของผลงานวิจัย 3. ผลงานที่มีการนำส่ง เพื่อขอการคุ้มครองฯ หรือ ได้รับการคุ้มครองสิทธิ์บัตร แล้ว	

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ บัณฑิตนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบันอุดมศึกษา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบันและที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบันนอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่คณะได้รับจากแหล่งทุนภายนอกสถาบันยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของคณะ โดยเฉพาะคณะที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

1. เกณฑ์เฉพาะคณะกลุ่ม ข และ ค2 จำแนกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 60,000 บาทขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 50,000 บาทขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 25,000 บาทขึ้นไปต่อคน

2. เกณฑ์เฉพาะคณะกลุ่ม ค1 และ ง จำแนกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 220,000 บาทขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 180,000 บาทขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 100,000 บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบัน ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

$$\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}$$

2. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

สรุปคะแนนที่ได้ในระดับคณะ

คะแนนที่ได้ในระดับคณะ = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกกลุ่มสาขาวิชาในคณะ

หมายเหตุ

1. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยให้นับตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ
2. ให้นำจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญารับทุนในปีการศึกษาหรือปีงบประมาณหรือปีปฏิทินนั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
3. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณีที่ไม่มีหลักฐาน ให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละคณะ
4. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญารับทุนโดยอาจารย์ประจำหรือนักวิจัย แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์			
เกณฑ์การประเมิน: โดยการแปลงจำนวนเงิน ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ และนักวิจัยประจำเป็น คะแนนระหว่าง 0-5 ** เกณฑ์เฉพาะสถาบัน กลุ่ม ค2 กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวนเงินสนับสนุน งานวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์จากภายในและ ภายนอกสถาบันที่ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 50,000 บาทขึ้นไปต่อคน	1. สรุปข้อมูลจำนวน อาจารย์ประจำนับตามปี การศึกษา (ไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ) 2. สรุปจำนวนเงินวิจัยที่ อาจารย์ประจำ/นักวิจัย ได้รับ (นับจำนวนเงินที่ลงนามใน สัญญาเงินทุนสนับสนุน การวิจัย โดยดูระยะเวลา ตามปีงบประมาณ)	1. จำนวนอาจารย์ประจำ นับตามปีการศึกษา (ไม่นับรวม ผู้ลาศึกษาต่อ) 2. จำนวนเงินวิจัยที่อาจารย์ ประจำ/นักวิจัยได้รับ (นับจำนวนเงินที่ลงนามใน สัญญารับทุนสนับสนุนการ วิจัยทั้งภายในและภายนอก สถาบัน) 3. สัญญารับทุนอุดหนุน การวิจัยทั้งภายในและภายนอก คณะฯ (ดูระยะเวลาตาม ปีงบประมาณ)	รองคณบดี ฝ่ายวิจัย และบริการ วิชาการ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย
ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์
คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานทางวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ หรือ ระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus หรือตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 ผลงานได้รับการจัดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว โดยมีวิธีการคิดดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยเป็นคะแนนระหว่าง 0-5 เกณฑ์ แบ่งกลุ่มตามสาขาวิชาดังนี้

1. เกณฑ์เฉพาะคณะ กลุ่ม ข และ ค2

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 30 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 30 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

2. เกณฑ์เฉพาะคณะกลุ่ม ค1 และ ง

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยตามสูตร

$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด}} \times 100$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$\frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการ}}{\text{คะแนนเต็ม 5}}$

คะแนนที่ได้ =

ของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการ ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5	X 5
---	-----

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ.ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
1.00	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ.หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 - ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร - ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ - ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน - ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ

0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่เมืองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำ และนักวิจัย			
<p>เกณฑ์การประเมิน : ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 เท่ากับร้อยละ 30 ขึ้นไป</p>	<p>สรุปจำนวนผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยระดับชาติและนานาชาติทั้งหมด ของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ตามปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ดีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ และค่าน้ำหนักของแต่ละบทความวิจัย 2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและนักวิจัย พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และระบูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐานและค่าน้ำหนักของแต่ละผลงานสร้างสรรค์ 3. ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร/สิทธิบัตร 4. ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว 5. ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ 6. ตำราหรือหนังสือ/งานแปล ที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์ขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว 7. ตำราหรือหนังสือ/งานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการแต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ 	<p>รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ</p>

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาควรคำนึงถึงกระบวนการในการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยศึกษาความต้องการของกลุ่มเป้าหมายนำมาจัดทำแผนบริการวิชาการประจำปีทั้งการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และการบริการวิชาการที่คณะจัดทำเพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชน โดยมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการ และนำมาจัดทำเป็นแผนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนแก่นักศึกษาให้มีประสบการณ์จากสภาพจริงและนำมาใช้ประโยชน์จนเกิดผลลัพธ์ที่สร้างความพึงพอใจต่อชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เกณฑ์การประเมิน

1. จัดทำแผนการบริการวิชาการประจำปีที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จในระดับแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคมและเสนอกรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณาอนุมัติ
2. โครงการบริการวิชาการแก่สังคมตามแผน มีการจัดทำแผนการใช้ประโยชน์จากการบริการวิชาการเพื่อให้เกิดผลต่อการพัฒนานักศึกษา ชุมชน หรือสังคม
3. โครงการบริการวิชาการแก่สังคมในข้อ 1 อย่างน้อยต้องมีโครงการที่บริการแบบให้เปล่า
4. ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคมในข้อ 1 และนำเสนอกรรมการประจำคณะ เพื่อพิจารณา
5. นำผลการประเมินตามข้อ 4 มาปรับปรุงแผนหรือพัฒนาการให้บริการวิชาการสังคม
6. คณะมีส่วนร่วมในการบริการวิชาการแก่สังคมในระดับสถาบัน

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ			
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม			
เกณฑ์มาตรฐาน: 1. จัดทำแผนการบริการ วิชาการประจำปีที่สุดคล้อง กับความต้องการของสังคม และกำหนดตัวบ่งชี้วัด ความสำเร็จในระดับแผนและ โครงการบริการวิชาการแก่ สังคมและเสนอต่อ คณะกรรมการประจำคณะ เพื่อพิจารณาอนุมัติ 2. โครงการบริการวิชาการ แก่สังคมตามแผน มีการจัดทำแผนการใช้ ประโยชน์จากการบริการ วิชาการเพื่อให้เกิดผลต่อการ พัฒนานักศึกษา ชุมชน หรือ สังคม 3. โครงการบริการวิชาการ แก่สังคมในข้อ 1 อย่างน้อย ต้องมีโครงการที่บริการแบบ ให้เปล่า 4. ประเมินความสำเร็จตาม ตัวบ่งชี้ของแผนและโครงการ บริการวิชาการแก่สังคมในข้อ 1 และนำเสนอกรรมการ ประจำคณะเพื่อพิจารณา 5. นำผลการประเมินตามข้อ 4 มาปรับปรุงแผนหรือ พัฒนาการให้บริการวิชาการ แก่สังคม 6. คณะมีส่วนร่วมในการ บริการวิชาการแก่สังคมใน ระดับสถาบัน	1. จัดทำแผนบริการ วิชาการประจำปี งบประมาณ 2561 ที่ สอดคล้องกับความต้องการ ของสังคม โดยกำหนด ตัวชี้วัดความสำเร็จของทั้ง แผนบริการวิชาการ และ โครงการภายใต้แผนบริการ วิชาการและเสนอต่อ คณะกรรมการประจำคณะ 2. มีโครงการบริการวิชาการ แก่สังคมตามแผน มีการจัดทำแผนการใช้ ประโยชน์จากการบริการ วิชาการเพื่อให้เกิดผลต่อการ พัฒนานักศึกษา ชุมชน หรือ สังคม 3. มีโครงการในแผน บริการวิชาการแก่สังคม ทั้ง โครงการที่มีรายได้และ โครงการที่บริการแบบให้ เปล่า 4. ประเมินความสำเร็จ ตามตัวบ่งชี้ของแผนและ โครงการบริการวิชาการแก่ สังคมในข้อ 1 และนำเสนอ คณะกรรมการประจำคณะ เพื่อพิจารณา 5. นำผลการประเมินตาม ข้อ 4 มาปรับปรุงแผนหรือ พัฒนาการให้บริการ วิชาการแก่สังคม 6. คณะต้องมีส่วนร่วมใน การบริการวิชาการแก่ สังคมในระดับมหาวิทยาลัย	1. แผนบริการวิชาการ ประจำปีงบประมาณ 2561 ของคณะฯที่แสดงถึง โครงการ/กิจกรรม และผลการ ประเมินความสำเร็จตามตัว บ่งชี้ของแผนและโครงการ บริการวิชาการแก่สังคม 2. รายงานการประชุม คณะกรรมการประจำคณะ เกี่ยวกับแผนและโครงการ บริการวิชาการแก่สังคม ประจำปีงบประมาณ 2561 3. ตารางแสดงโครงการ บริการวิชาการแก่สังคมตาม แผน มีการจัดทำแผนการใช้ ประโยชน์จากการบริการ วิชาการเพื่อให้เกิดผลต่อการ พัฒนานักศึกษา ชุมชน หรือ สังคม 4. ตารางแสดงโครงการ บริการวิชาการแก่สังคมในข้อ 1 อย่างน้อยต้องมีโครงการที่ บริการแบบให้เปล่า 5. แผน/โครงการบริการ วิชาการในปีถัดไปที่แสดงถึง การปรับปรุงจากผลการ ประเมินฯ (รูปแบบ PDCA) 6. โครงการ/รายงานผล โครงการที่คณะ มีส่วนร่วม ในการบริการวิชาการแก่สังคม ในระดับมหาวิทยาลัย	รองคณบดี ฝ่ายวิจัย และบริการ วิชาการ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม สร้างสรรค์ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ พิพิธภัณฑสถาน เผยแพร่วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เกณฑ์มาตรฐาน

1. กำหนดผู้รับผิดชอบในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
2. จัดทำแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน
3. กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
4. ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
5. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
6. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
7. กำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควร ดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม			
<p>เกณฑ์มาตรฐาน:</p> <ol style="list-style-type: none"> กำหนดผู้รับผิดชอบในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม จัดทำแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนรวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ประเมินความสำเร็จของตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน กำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ 	<ol style="list-style-type: none"> จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของคณะฯ จัดทำแผนการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของคณะฯ โดยกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จของโครงการ/กิจกรรมตามวัตถุประสงค์ของแผน และมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการดำเนินกิจกรรม คณะกรรมการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีหน้าที่รับผิดชอบในการกำกับติดตามการดำเนินงานด้านการจัดกิจกรรม/โครงการด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และรองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา รายงานผลการจัดกิจกรรมโครงการตามแผนต่อที่ประชุมคณะกรรมการประจำคณะฯ เมื่อโครงการ/กิจกรรมเสร็จสิ้น ประเมินความสำเร็จของตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม แสดงการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผน 	<ol style="list-style-type: none"> คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของคณะฯและหน้าที่ความรับผิดชอบ แผนการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของคณะฯ รายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะฯ แสดงถึงกิจกรรมโครงการตามแผน รายงานการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม แผนด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมที่แสดงการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมอย่างเป็นรูปธรรม แผนการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมที่แสดงถึงแนวทางการปรับปรุงจากผลการประเมินโครงการ/กิจกรรมของปีนี้เพื่อนำไปปรับปรุงในปีต่อไป เว็บไซต์ เอกสารแสดงการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน แผนการสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ 	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควร ดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
	<p>หรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม</p> <p>6. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน</p> <p>7. กำหนดแผนในการสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรม และมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ</p>		

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6-7 ข้อ

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องบริหารจัดการด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ระบบกำกับกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของสถาบันเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของสถาบัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีการจัดทำแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของสถาบันให้สอดคล้องกับเป้าหมายและกลุ่มสถาบัน ตลอดจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากร การเงินความเสี่ยงและการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

เกณฑ์การประเมิน

1. พัฒนาแผนกลยุทธ์จากผลการวิเคราะห์ SWOT โดยเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ของคณะและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของคณะ สถาบัน รวมทั้งสอดคล้องกับกลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะ และพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงินและแผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลาเพื่อให้บรรลุผลตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายของแผนกลยุทธ์และเสนอผู้บริหารระดับสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติ
2. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่ประกอบไปด้วยต้นทุนต่อหน่วยในแต่ละหลักสูตร สัดส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนานักศึกษา อาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิต และโอกาสในการแข่งขัน
3. ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานตามพันธกิจของคณะ และให้ระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิม
4. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง 10 ประการที่อธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน
5. ค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีจากความรู้ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคล ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง และแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ตามประเด็นความรู้ อย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย จัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นสายลักษณ์อักษรและนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง
6. การกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารและแผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน
7. ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามระบบและกลไกที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของคณะที่ได้ปรับให้การทำงานด้านการประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานคณะตามปกติที่ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
องค์ประกอบ 5 การบริหารจัดการ			
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของคณะ			
<p>เกณฑ์มาตรฐาน</p> <p>1. พัฒนาแผนกลยุทธ์ จากผลการวิเคราะห์ SWOT โดยเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ของคณะ สถาบัน รวมทั้งสอดคล้องกับกลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของคณะ และพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงินและแผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลา เพื่อให้บรรลุผลตามตัวบ่งชี้ และเป้าหมายของแผนกลยุทธ์ และเสนอผู้บริหารระดับสถาบัน เพื่อพิจารณาอนุมัติ</p> <p>2. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่ประกอบไปด้วยต้นทุนต่อหน่วย ในแต่ละหลักสูตร สัดส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนา นักศึกษา อาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร ประสิทธิภาพประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิต และโอกาสในการแข่งขัน</p> <p>3. ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานตามพันธกิจของคณะและให้ระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิม</p> <p>4. บริหารงานด้วยหลัก</p>	<p>1. จัดโครงการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของคณะ จากผลการวิเคราะห์ SWOT กับวิสัยทัศน์ของคณะ และสถาบัน</p> <p>2. ร่วมกันดำเนินการวิเคราะห์ในการดำเนินการ ต้นทุนต่อหน่วย และรายงานผลการวิเคราะห์ ต้นทุนต่อหน่วยของหลักสูตรโดยคณะกรรมการ</p> <p>3. กำหนดผู้รับผิดชอบ/ คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง จัดประชุมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และจัดกิจกรรมการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงต่อการทำงานตามพันธกิจของคณะฯ โดยการมีส่วนร่วมของผู้บริหารและบุคลากรทุกระดับ และดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ที่เป็นผลจากการวิเคราะห์ และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานตามพันธกิจของคณะฯ และให้ระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิม</p> <p>4. กิจกรรมการบริหารคณะฯ โดยผู้บริหารที่แสดงการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลทั้ง 10 ประการที่แสดงผลการดำเนินงาน fegobo อย่างชัดเจน</p> <p>5. พัฒนาระบบการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และ</p>	<p>1. แผนยุทธศาสตร์คณะพยาบาลศาสตร์เพื่อการธรรมาภิบาล พ.ศ. 2559-2563</p> <p>2. แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ของคณะฯ</p> <p>3. คำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ฯ มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการวิเคราะห์และจัดทำต้นทุนต่อหน่วยระดับคณะฯ</p> <p>4. รายงานผลการวิเคราะห์ ต้นทุนต่อหน่วย</p> <p>5. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง</p> <p>6. รายงานการประชุม คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง และการประเมิน</p> <p>8. รายงานการติดตามแผนบริหารความเสี่ยง</p> <p>9. รายงานผลการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูลตามหลักธรรมาภิบาล 10 ประการ</p> <p>10. รายงานการประชุมต่างๆ ที่แสดงการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล</p> <p>11. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ของคณะฯ</p> <p>12. แผนการจัดการความรู้ของคณะฯ</p> <p>13. เอกสารการจัดการความรู้อย่างน้อย 2 เรื่องในด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย</p> <p>14. หลักฐานการเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากกระบวนการจัดการความรู้</p> <p>15. หลักฐานการนำความรู้ที่</p>	<p>รองคณบดีฝ่ายยุทธศาสตร์และประกันคุณภาพ</p> <p>-คณบดี</p>

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
<p>ธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วน ทั้ง 10 ประการที่อธิบาย การดำเนินงานอย่างชัดเจน</p> <p>5. ค้นหาแนวปฏิบัติที่ดี จากความรู้ทั้งที่มีอยู่ในตัว บุคคล ทักษะของผู้มี ประสบการณ์ตรง และ แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ตาม ประเด็นความรู้ อย่างน้อย ครอบคลุมพันธกิจด้านการ ผลิตบัณฑิตและด้านการ วิจัย จัดเก็บอย่างเป็นระบบ โดยเผยแพร่ออกมาเป็น ลายลักษณ์อักษรและนำมา ปรับใช้ในการปฏิบัติงาน จริง</p> <p>6. การกำกับติดตามผล การดำเนินงานตาม แผนการบริหารและ แผนพัฒนาบุคลากรสาย วิชาการและสายสนับสนุน</p> <p>7. ดำเนินงานด้านการ ประกันคุณภาพการศึกษา ภายในตามระบบและกลไก ที่เหมาะสมและสอดคล้อง กับพันธกิจและพัฒนาการ ของคณะที่ได้ปรับให้การ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของ การบริหารงานคณะ ตามปกติที่ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การ ตรวจสอบคุณภาพ และการ ประเมินคุณภาพ</p>	<p>ค้นหาแนวปฏิบัติที่ดี ตาม ประเด็นความรู้ อย่างน้อย ครอบคลุมพันธกิจด้านการ ผลิตบัณฑิตและด้านการ วิจัย จัดเก็บอย่างเป็นระบบ โดยเผยแพร่ออกมาเป็น ลายลักษณ์อักษรและนำมา ปรับใช้ในการปฏิบัติงาน จริง</p> <p>6. จัดทำแผนด้านการ บริหารอัตรากำลัง เพื่อใช้ ในการพัฒนาบุคลากรทั้ง สายวิชาการและสาย สนับสนุน จัดทำโครงการ เพื่อพัฒนาบุคลากรทั้งสาย วิชาการและสายสนับสนุน และกำกับติดตามการ บริหารและพัฒนาบุคลากร สายวิชาการและสาย สนับสนุนให้ชัดเจน</p> <p>7. พัฒนาระบบประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน ดำเนินงานอย่างชัดเจน</p> <p>8. พัฒนาระบบการ จัดการความรู้อย่างเป็น ระบบและต่อเนื่อง และ ค้นหาแนวปฏิบัติที่ดี ตาม ประเด็นความรู้ อย่างน้อย ครอบคลุมพันธกิจด้านการ ผลิตบัณฑิตและด้านการ วิจัย จัดเก็บอย่างเป็นระบบ โดยเผยแพร่ออกมาเป็น ลายลักษณ์อักษรและนำมา ปรับใช้ในการปฏิบัติงาน จริง</p> <p>9. จัดทำแผนด้านการ บริหารอัตรากำลัง เพื่อใช้ ในการพัฒนาบุคลากรทั้ง สายวิชาการและสาย สนับสนุน จัดทำโครงการ เพื่อพัฒนาบุคลากรทั้งสาย วิชาการและสายสนับสนุน และกำกับติดตามการ</p>	<p>เผยแพร่ไปปรับใช้จริง</p> <p>16. แนวปฏิบัติที่ดีด้านการ ทำวิจัย ด้านการเรียนการสอน</p> <p>17. แผนพัฒนาบุคลากรสาย อาจารย์และสายสนับสนุน</p> <p>18. รายงานผลโครงการ การพัฒนาบุคลากร</p> <p>19. แผนการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในที่มีระบบกลไก การพัฒนางานประกันคุณภาพ การศึกษาของคณะ ที่แสดงถึง การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง</p>	

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
	บริหารและพัฒนาบุคลากร สายวิชาการและสาย สนับสนุนให้ชัดเจน 10. พัฒนาระบบประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน อย่างต่อเนื่อง		

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ระบบกำกับ การประกันคุณภาพหลักสูตร
ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

บทบาทหน้าที่ของคณะในการกำกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มีการดำเนินการตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินจะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน

- มีระบบและกลไกในการกำกับการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรให้เป็นไปตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตร
- มีคณะกรรมการกำกับ ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบที่กำหนดในข้อ 1 และรายงานผลการติดตามให้กรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณาทุกภาคการศึกษา
- มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตรให้เกิดผลตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตร
- มีการประเมินคุณภาพหลักสูตรตามกำหนดเวลาทุกหลักสูตร และรายงานผลการประเมินให้กรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณา
- นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากกรรมการประจำ คณะมาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- มีผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้/ เกณฑ์การประเมิน	กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	เอกสารหลักฐานที่ควรจะมี	ผู้รับผิดชอบ
องค์ประกอบ 5 การบริหารจัดการ			
ตัวบ่งชี้ 5.2 ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร			
<p>เกณฑ์มาตรฐาน</p> <p>1. มีระบบและกลไกในการกำกับการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรให้เป็นไปตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตร</p> <p>2. มีคณะกรรมการกำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบที่กำหนดในข้อ 1 และรายงานผลการติดตามให้กรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณาทุกภาคการศึกษา</p> <p>3. มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตรให้เกิดผลตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตร</p> <p>4. มีการประเมินคุณภาพหลักสูตรตามกำหนดเวลาทุกหลักสูตร และรายงานผลการประเมินให้กรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณา</p> <p>5. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากกรรมการประจำคณะมาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง</p> <p>6. มีผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่1 การกำกับมาตรฐาน</p>	<p>1. มีระบบและกลไกการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรให้เป็นไปตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตร</p> <p>2. แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาและหน้าที่ความรับผิดชอบ</p> <p>3. จัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตรให้เกิดผลตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพการศึกษา</p> <p>4. กำกับ ติดตามการดำเนินการประเมินคุณภาพหลักสูตรตาม มคอ.7 ตามกำหนดเวลาทุกหลักสูตร และรายงานผลการประเมินให้กรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณา</p> <p>5. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากกรรมการประจำคณะมาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง</p> <p>6. มีผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่1 การกำกับมาตรฐาน</p>	<p>1. มคอ.1-7</p> <p>2. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา</p> <p>3. รายงานการประชุมเกี่ยวกับการกำกับ ติดตามผล การดำเนินงานหลักสูตร</p> <p>4. รายงานการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตร</p> <p>5. รายงานการประชุม คณะกรรมการประจำคณะเกี่ยวกับการกำกับ ติดตามการดำเนินการประเมินคุณภาพหลักสูตรตาม มคอ.7 และรายงานการพิจารณาผลการประเมิน</p> <p>6. รายงานการนำผลประเมินและข้อเสนอแนะจากกรรมการประจำคณะมาปรับปรุง</p> <p>7. แผนการปรับปรุงจากผลการประเมินหรือข้อเสนอแนะของกรรมการประจำคณะ</p>	<p>รองคณบดี ฝ่าย ยุทธศาสตร์ และประกัน คุณภาพ</p>

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

แนวทางการวิเคราะห์ และสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

สถาบันการศึกษาทุกสถาบันต้องวางระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของตนเองให้เหมาะสมกับบริบทและวิสัยทัศน์ของสถาบัน โดยต้องพิจารณาเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องในระดับชาติด้วย เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่ประเทศกำหนดและมุ่งสู่เป้าหมาย จุดเน้น จุดเด่น หรือเอกลักษณ์ของสถาบัน

การวางระบบการประกันคุณภาพจะต้องประกอบด้วย การควบคุม การตรวจสอบ และการประเมินผล เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ดังนั้น ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในดังกล่าวอย่างน้อยต้องครอบคลุมระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยสถาบันต้องควบคุมให้มีการดำเนินงานตามระบบคุณภาพที่กำหนด และมีการตรวจสอบระบบคุณภาพเป็นระยะๆ โดยที่มีกลไกการดำเนินงานอย่างชัดเจน เช่น มีผู้รับผิดชอบ/ ผู้บริหาร/ผู้เกี่ยวข้อง/ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วม เมื่อครบหนึ่งปี การศึกษาก็ต้องมีการประเมินผลการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพดังกล่าว เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาในปีถัดไปโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะดำเนินการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของการปฏิบัติตามแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี และแจ้งผลให้สถานศึกษาทราบรวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาจัดทำขึ้น เป็นไปในทิศทางเดียวกับการประเมินเพื่อการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่ประกาศไว้ในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ทั้งนี้ได้กำหนดให้รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร (IQAระดับหลักสูตร) และรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (มคอ.7) เป็นรายงานฉบับเดียวกันเพื่อลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำรายงานของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาและสามารถรายงานผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ และระดับสถาบัน ที่คณะกรรมการการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาจัดทำขึ้น สอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร และเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

การสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน แต่ละระดับมีรายละเอียดดังนี้

1. ระดับหลักสูตร

มีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 6 องค์ประกอบได้แก่

องค์ประกอบที่1 การกำกับมาตรฐาน

องค์ประกอบที่2 บัณฑิต

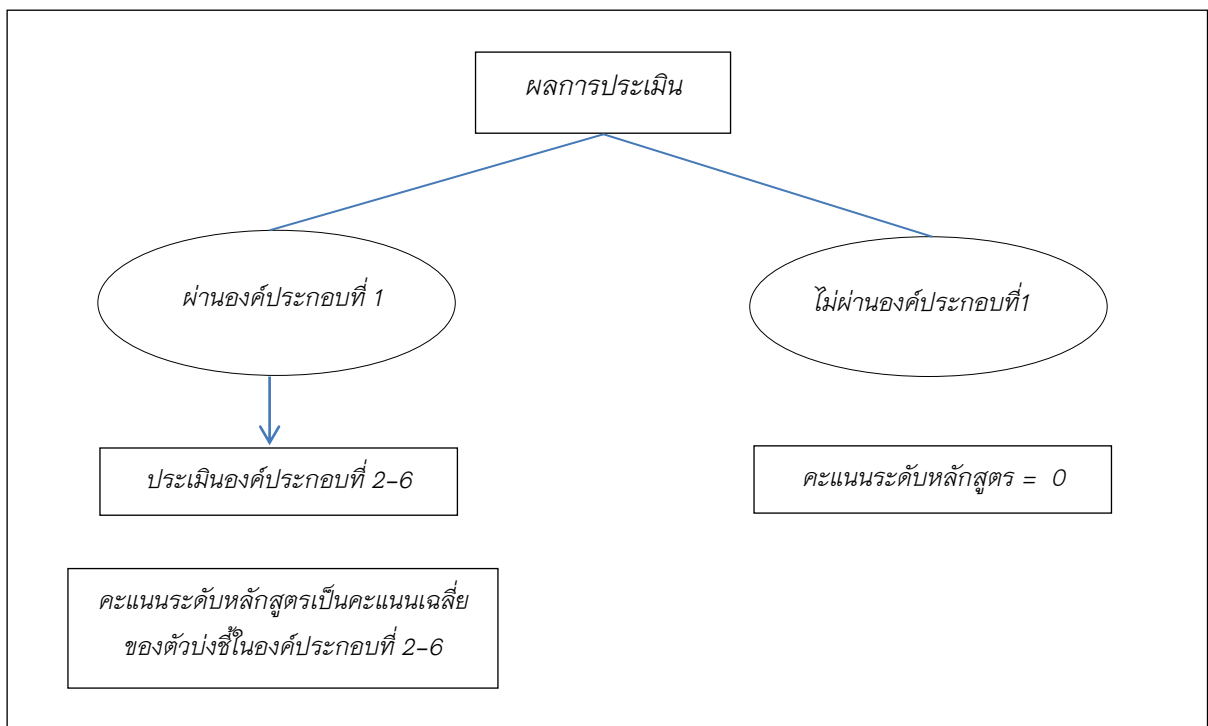
องค์ประกอบที่3 นักศึกษา

องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์

องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตรการเรียนการสอนการประเมินผู้เรียน

องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานเป็นองค์ประกอบที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและเกณฑ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องมี 1 ตัวบ่งชี้จำนวนเกณฑ์ขึ้นอยู่กับระดับปริญญาหากผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งถือว่าหลักสูตรนั้น “ไม่ได้มาตรฐาน” และมีค่าคะแนนเป็น “ศูนย์” หากหลักสูตรนั้นมีผลการดำเนินงานผ่านทุกเกณฑ์ถือว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดและจะมีการประเมินคะแนนคุณภาพของหลักสูตรในองค์ประกอบที่ 2-6 ดังแสดงตามภาพต่อไปนี้

คะแนนรวมเฉลี่ย =

คะแนนรวมของตัวบ่งชี้ 13 ตัวบ่งชี้

13

ซึ่งการแปลผลจะเป็นการอธิบายว่า

คะแนนระดับหลักสูตร = 0 หมายถึง หลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน
 คะแนนระดับหลักสูตร = 0.01 - 5.00 หมายถึง หลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐานและมีระดับคุณภาพตามคะแนนที่ได้ ดังนี้

คะแนน	ระดับคุณภาพ
0.01 - 2.00	น้อย
2.01 - 3.00	ปานกลาง
3.01 - 4.00	ดี
4.01 - 5.00	ดีมาก

แม้ว่าหลักสูตรไม่ผ่านองค์ประกอบที่ 1(การกำกับมาตรฐาน) ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/คณะ/สถาบันต้องประเมินตัวเองซึ่งขององค์ประกอบที่ 2 ถึงองค์ประกอบที่ 6 ด้วยเพื่อให้ทราบระดับการพัฒนาของหลักสูตรตนเอง โดยการวิเคราะห์ในรายละเอียดของปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลลัพธ์ และรายองค์ประกอบ โดยไม่ต้องรายงานระดับคะแนนเฉลี่ย เพื่อเป็นการวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพในองค์ประกอบที่ 2 ถึงองค์ประกอบที่ 6 เกี่ยวกับจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพของหลักสูตรต่อไป แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางการวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร

องค์ประกอบที่	คะแนนผ่าน	จำนวนตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	ผลการประเมิน 0.01 - 2.00 ระดับคุณภาพน้อย 2.01 - 3.00 ระดับคุณภาพปานกลาง 3.01 - 4.00 ระดับคุณภาพดี 4.01 - 5.00 ระดับคุณภาพดีมาก
1	ไม่ผ่านการประเมิน						หลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน
2	คะแนนเฉลี่ยของทุกตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ 2-6	2	-	-	2.1, 2.2		
3		3	3.1, 3.2, 3.3	-	-		
4		3	4.1, 4.2, 4.3	-	-		
5		4	5.1	5.2, 5.3, 5.4	-		
6		1	-	6.1	-		
รวม		13	7	4	2		
ผลการประเมิน							

หมายเหตุ: ในประเด็นตัวบ่งชี้ที่ 3.3 และ 4.3 เป็นผลลัพธ์ของกระบวนการย่อย

ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา องค์กรประกอบที่ 2-6

จุดเด่น
1.
2.
จุดที่ควรพัฒนา
1.
2.

2. ระดับคณะ

การประเมินระดับคณะจะสะท้อนผลการดำเนินงานของผู้บริหารคณะใน 4 พันธกิจ รวมทั้งระบบการบริหารจัดการของคณะด้วย โดยแสดงเป็นค่าเฉลี่ยในแต่ละพันธกิจ นอกจากนี้ยังมีการวิเคราะห์แยกเป็นปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ด้วย เพื่อให้ผู้บริหารได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนา ดังตารางต่อไปนี้

ตารางวิเคราะห์ผลการประเมินระดับคณะ

องค์ประกอบ คุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย					ผลการประเมิน
	ตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	
						0.00 - 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 - 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 - 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 - 4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51 - 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก
1	6	1.2, 1.3, 1.4	1.5, 1.6	1.1		
2	3	2.2	2.1	2.3		
3	1	-	3.1	-		
4	1	-	4.1	-		
5	2	-	5.1, 5.2	-		
รวม	13	4	7	2		
ผลการประเมิน						

* ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 เป็นค่าคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับหลักสูตรทุกหลักสูตร

คณะฯ ควรวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนาในแต่ละองค์ประกอบด้วยตามตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา องค์ประกอบที่ 1-5

จุดเด่น
1.
2.
จุดที่ควรพัฒนา
1.
2.

ภาคผนวก

ข้อมูลพื้นฐาน (Common Data Set)
ของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ประจำปีการศึกษา 2560

ลำดับ	ข้อมูลพื้นฐาน	ปี พ.ศ. 2560
1	จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด	
2	จำนวนนักศึกษาที่เปิดรับปี 2560	
3	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด	
	- ชั้นปีที่ ๑	
	- ชั้นปีที่ ๒	
	- ชั้นปีที่ ๓	
	- ชั้นปีที่ ๔	
5	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) : จำนวนอาจารย์ประจำ	
6	จำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา	
7	จำนวนบุคลากรทั้งหมด (ทุกระดับ : ไม่รวมผู้เรียน)	
8	จำนวนบุคลากรสายวิชาการ (อาจารย์ประจำ)	
9	จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนและลูกจ้างประจำ	
10	จำนวนอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริง	
11	จำนวนอาจารย์ประจำ คณวุฒิปริญญาตรี	
12	จำนวนอาจารย์ประจำ คณวุฒิปริญญาโท	
13	จำนวนอาจารย์ประจำ คณวุฒิปริญญาเอก	
14	จำนวนอาจารย์ประจำ ที่มีดำรงตำแหน่งอาจารย์	
15	จำนวนอาจารย์ประจำ ที่มีดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์	
16	จำนวนอาจารย์ประจำ ที่มีดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์	
17	จำนวนอาจารย์ประจำ ที่มีดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์	
18	จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	
	- จำนวนเงินสนับสนุนจากภายนอกสถาบัน	
	- จำนวนเงินสนับสนุนจากภายในสถาบัน	
19	จำนวนผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่	
	- จำนวนผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระดับชาติ	
	- จำนวนผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระดับนานาชาติ	
	- ตำราหรือหนังสือที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์	

คำสั่งคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์

ที่ ๑๕๓ /๒๕๖๐

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

เพื่อให้กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัย นวมินทราชิราช เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา (สกอ.) และบรรลุวัตถุประสงค์ของการประเมินคุณภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ เพื่อปฏิบัติภารกิจ โดยมีรายชื่อดังต่อไปนี้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์	ทองประทีป	คณบดี
๒. อาจารย์ ดร.นุศ	ทิพย์แสนคำ	รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมิตตา	สว่างทุกข์	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญทิวา	สูวิทย์	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี	เฮงยศมาก	ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิสราร	จิ่งพานิช	รองประธานกรรมการ
๓. อาจารย์ ดร.ขจี	พงศธรวิบูลย์	กรรมการ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมบัติ	รียาพันธ์	กรรมการ
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัลยา	ตูพานิช	กรรมการ
๖. อาจารย์สุปรีดา	มณีปันต์	กรรมการ
๗. อาจารย์ชนิภา	ยอยีนยง	กรรมการ
๘. อาจารย์ปุณรดา	พวงสมัย	กรรมการ
๙. อาจารย์วันิดา	เนรานนท์	กรรมการ
๑๐. นางสาวประทุมทิพย์	สุขราชภูร์	กรรมการ
๑๑. นางสาวภัทราภรณ์	จันทระคดี	กรรมการ
๑๒. นางสาวศิริประภา	แสงอรุณ	กรรมการ
๑๓. อาจารย์เสาวลักษณ์	ท่ามาก	กรรมการและเลขานุการ
๑๔. อาจารย์วรณัน	รินพรต	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๕. อาจารย์นลินี	เชยกลิ่นพุ่ม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๖. อาจารย์ปวิมล	มหายศนันท์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/๑๗. นางสาวกชมล...

๑๗. นางสาวกชมล	เจริญพิทักษ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๘. นางสาวนารฤติ	ศรัทธาธรรม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๙. นายกฤตธี	พุ่มงามขำ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๐. นางจำเนียร	สาลี	ผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. วางแผนและพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาทั้งระดับหลักสูตรและระดับคณะ ให้สอดคล้องกับนโยบายและแนวทางการประกันคุณภาพของคณะและมหาวิทยาลัย
๒. ปรับปรุงคู่มือการเขียนรายงานประเมินตนเอง เพื่อมอบให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือเป็นแนวปฏิบัติ
๓. กำกับ ดูแล ติดตาม ให้การสนับสนุน และขับเคลื่อนระบบประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งให้คำปรึกษาแก่หน่วยงาน
๔. ประสานงานกับภาควิชา และฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมเอกสารหลักฐาน ตามตัวบ่งชี้ของ สกอ.
๕. จัดทำรายงานประเมินตนเอง (SAR) ของคณะฯ
๖. รายงานข้อมูลด้านความก้าวหน้าของการประกันคุณภาพการศึกษาต่อคณะกรรมการประจำคณะฯ
๗. เตรียมความพร้อมรับการประเมินคุณภาพการศึกษา
๘. รายงานข้อมูลเข้าระบบฐานข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๙. สรุปประเมินข้อคิดเห็นจากการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการประจำคณะฯ
๑๐. ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๗) เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

ทศนี้อยู่ ทศประทีป

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทศนี้อยู่ ทศประทีป)

คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์

มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช